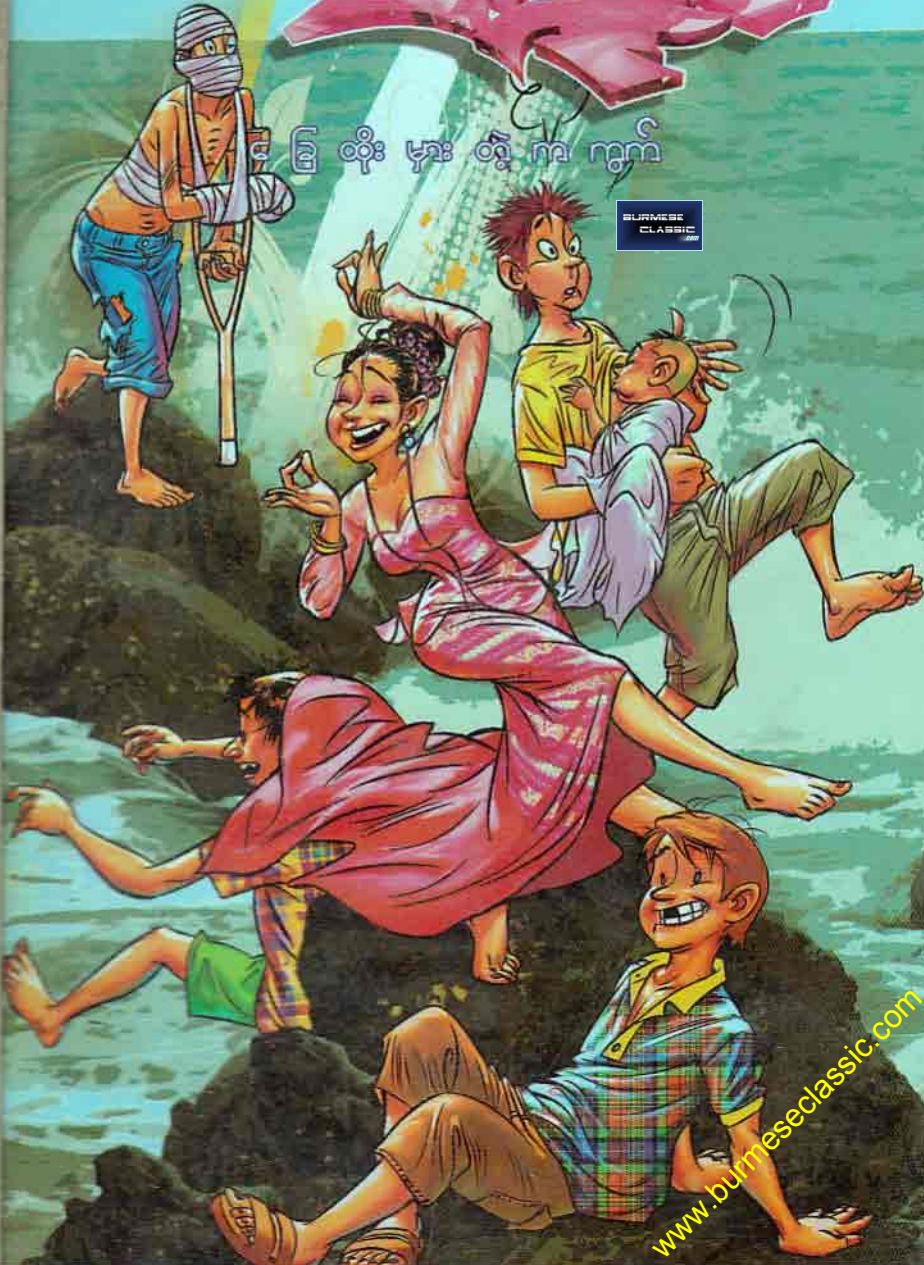

ကော့စီရီ-ပေါ့

ဤ စိုး မှား တို့ က ကွန်

BURMESE CLASSIC .COM

- ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ခို့အရေး
- တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး ခို့အရေး
- အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ခို့အရေး

ပြည်သူ့ဥပဒေစာအုပ်

- ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

ဒီပေစရီးအမျိုးမျိုး (၅)ရပ်

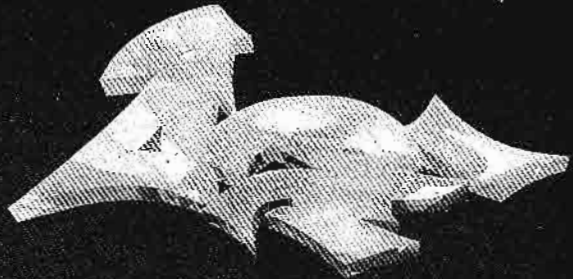
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုခိုင်မာရေး
- စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ်ရှင်သန်ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဇွဲစည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီစွဲမြီးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်ရေး။

ဒီပေစရီးအမျိုးမျိုး (၅)ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုစွဲမြီးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနိုင်ငံ ထူထောင်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံစွဲမြီး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော်၏စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

ဒီပေစရီးအမျိုးမျိုး (၅)ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏စိတ်ဓါတ်နှင့် အကျင့်စာသိက္ခာ မြှင့်မားရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြှင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ။
- အမျိုးသားရေးလက်ဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- စစ်မှန်သောမျိုးချစ်စိတ်ဓါတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓါတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြှင့်မားရေး

မိဆိုးမှားတဲ့ကလေး

တံ့နီဝ်ဒုစိစေင်း

ထုတ်ဝေသူ
ဦးအောင်မြင့်၊
အတွင်းနှင့်မျက်နှာဝုံးပုံနှိပ်
အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်၊
မြန်မာ့ချီရေး
အောင်မြင်စာပေ၊
ပထမအကြိမ် - ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ (စတင်ထုတ်ဝေ)
အုပ်ချုပ်ရေး (၅၀၀)။

၁၉၅.၈၃

ဝိဇ္ဇာ
မြေထိုးမှားတဲ့ကကွက်/ဝိဇ္ဇာ။ - ရန်ကုန်၊
အောင်မြင်စာပေ၊ ၂၀၁၃။
၁၅၀ - စာ၊ ၁၃.၅ x ၂၁ စင်တီ။
(၁) ဝိဇ္ဇာ

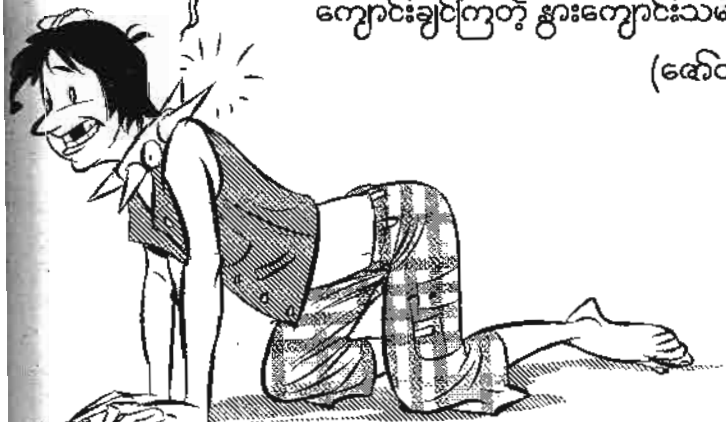
ယောကျ်ားတွေရဲ့ ချစ်သူ့ဘဝ ဆိုတာ
အဲဒီလိုပဲတော့အားအတွက်
ထောင်ကျရက် ဗေရုတ်ခပ် တောညွှန်တ
ထောင်ထံ ငြိုငြင်နေရတဲ့
ရှုထောင့်ကားတွေလိုပဲ
တို့လှိုရုမာ့ခွင်အေးတွေတို့
အထိမ်းအမှတ်ပေးပြီး ချစ်ခင်အားပေးတာပဲ
(ဒွန်းဦးကျော်)

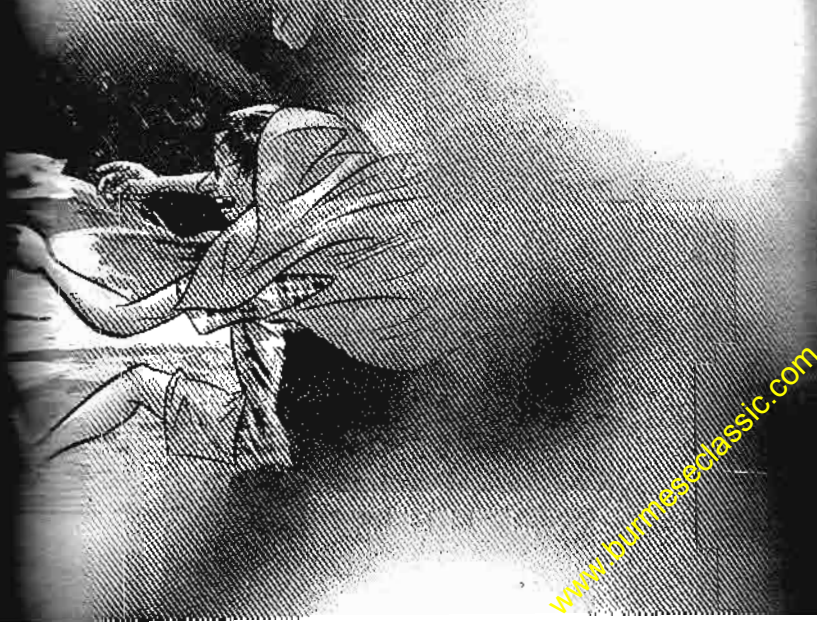
မိန်းမတွေဟာ ချစ်သူအဖြစ်
 သူတို့ကိုတန်ဖိုးထားလိုက်တာနဲ့
 မျက်နှာသာပေး ရွှေအေးပန်းကန်တတ်
 ဆိုသလို ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့
 လှူပြုဘဝ လွတ်လပ်ပိုင်ခွင့်တွေကို
 အဲဒီယောက်ျားရဲ့ ကုပ်ပေါ်ခွမ်းပြီး
 ကြိမ်တစ်ချောင်းနဲ့ နွားကျောင်းသလို
 ကျောင်းချင်ကြတဲ့ နွားကျောင်းသမတွေ
 (ဆော်ထက်)

ချွန်...
 လာမိမိပါစေ
 ငုတ်ဆန် ဝက်ရဲ့လို့
 ကဟော... ဟို...

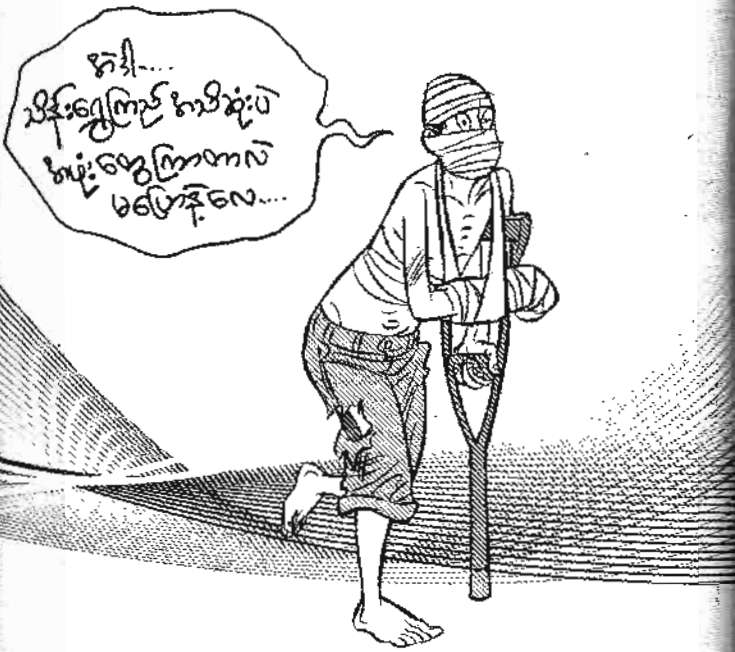
မိန်းမတစ်ယောက်ကို
 လေးစားနေရုံ ချစ်နေရုံနဲ့
 အိမ်ဦးခန်းမှာတင်ပြီးနတ်ဘုရားမလို
 ကိုးကွယ်ထားရမှာလား၊
 မိန်းမဆိုတာ ချစ်ဖို့ မြတ်နိုးဖို့ပဲ၊
 ကိုးကွယ်လေးစားဖို့ သူ့ဆရာလုပ်သမျှကို
 နှာခံဖို့မဟုတ်ဘူး။

(ချမ်းမြေ့)

မိန်းမတွေက
 သူတို့နား
 ကပ်မိလိုက်တာနဲ့
 စူပါဂရုးလိုပဲ
 လုံးဝကို ခွာလို့မရတော့ဘူး
 (ရခိုင်)

BURMESE CLASSIC

“လုပ်ပါ ဒီတစ်ခါတည်းပါကွာနော်”
 “အို... ခွင့်မပြုနိုင်ပါဘူး”
 “ခွင့်ပြုလိုက်ပါ လေးလေးရယ်၊ မင်းမှခွင့်မပြုရင် သူငယ်ချင်းတွေ က ကိုယ့်ကို ဒီလောက်လေးတောင်မှ မပိုင်ဘူးလားဆိုပြီး လူညွန့်တုံး အောင် ဝေဖန်ကြတော့မှာကွ”
 ရွှေဘုန်းလူ လက်အုပ်မချီရုံတမယ် တောင်းပန်တိုးတိုးကား ခွင့်ပြုချက် ပါမစ်တောင်းခံနေသော သနားစရာပုံစံကို ကြည့်ပြီး ဇေယျာ

နယ်၏ စုကျုံးထားသော မျက်မှောင်အနည်းငယ် ပြေလျော့လာသည်။

“ဒါဆို ဇေလည်းလိုက်မယ်”

“အမ်”

သူမပါ လိုက်မည်ဆို၍ ရွှေဘုန်းလူ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

သူမပါမှတော့ သူငယ်ချင်းတွေ ဘယ်မှာလာပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ် တဲခွင့်ရှိတော့မှာလဲ။

ကိုယ့်မှာတော့ သိပ်မကြာခင်မှာ အိမ်ထောင်ဆိုသော အချုပ်ထောင်ကို ရာသက်ပန် တစ်သက်တစ်ကျွန်း ကျတော့မှာမို့ မကျခင်လေးမှာ လက်ကျန်လူပျိုရက်ကလေးတွေကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေး ကုန်ဆုံးမယ်ဟု အားခဲထားတာ။ . . .။

ခု ဒင်းက လိုက်မယ်ဆိုတော့ ဘာထူးမှာလဲ။ ထောင်ကျရက်မရောက်ခင်ကတည်းက ထောင်ထဲကြိုဝင်နေသလို ဖြစ်တော့မှာပေါ့။ .

“သင့်. . သင့်တော်ပါ့မလား ဇေရယ်၊ ကိုယ်တို့က တခြားကိစ္စလေးတွေလည်း ရှိသေးတယ်”

“ဘာကိစ္စလဲ”

“ပြောလို့မဖြစ်ဘူး”

“ဒါဆို ပိုပြီးတောင် လိုက်ဦးမှာ”

“ကျွတ်. . ဇေရာ မင်းက မိန်းကလေး၊ ကိုယ်တို့ သူငယ်ချင်းလေးယောက်နဲ့ အတူ ဇေပါလိုက်မယ်ဆိုတော့ ဘယ်မျှမှာလဲ. . အများအပြင်မှာ လေးယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ကြီးများတောင် ဆိုပြီး. . ဇေကို ဝိုင်းပြီးကဲ့ရဲ့ကြမှာပေါ့”

“ဘာ”

“အဲ. . ပလုတ်တုတ်၊ ဟာ. . ဖြည်းဖြည်းအော်ပါကွာ လိပ်ပြာလွင့်တော့မှာပဲ”

ဘာခနဲ အော်လိုက်သော အသံကြောင့် ရွှေဘုန်း ပခုံးကို ဆတ်ခနဲ တွန့်သွားရင်း မျက်လုံးပေကလပ်ပေကပ်ဖြစ်ကာ သူ့ရင်ဘတ်ကို ယောက်ျားမဆန်စွာ ဖိလိုက်သည်။

“ဘုန်း. . ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ ဇေက လေးယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ကို ဘာလုပ်မှာမို့လဲ၊ စကားကို အနှောင့်အသွားလွတ်လွတ် ပြောပါ။ ဒီကကိုယ့်ချစ်သူကို စိတ်မချလို့ လိုက်တဲ့ဟာကို ခုလို တလွဲလျှောက်တွေးစရာလား”

“အယ်. . တလွဲမတွေးပါဘူး၊ ဒဲ့တွေးလိုက်တာပါ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုတာ အမြင်နဲ့ အထင်ကို စကားအဖြစ် လုပ်ပြောပြီး ပါးစပ်အရသာခံဝေဖန်တတ်ကြတဲ့ လူစားမျိုးတွေလေ၊ ဇေက ယောက်ျားလေး လေးယောက်ထဲမှာ ကန့်လန့်ကန့်လန့် ပါနေမယ်ဆိုရင် အများကဒီလိုပဲ မြင်ကြမှာပဲ၊ နောက်ပြီး ကိုယ်တို့ဘီယာဆိုင် ထိုင်ဖြစ်ကြမယ် သောက်ကြစားကြမယ် လူမှန်းမသိအောင် မူးပြိုကြမယ်ဆိုရင် ဇေဘာလုပ်မလဲ”

“ထိုင်ကြည့်နေမှာပေါ့”

“ဟာကွာ ဇေကလည်း ပြောရတာ လက်ပေါက်ကပ်လိုက်တာ ကျွတ်”

“ဒီမှာလက်ပေါက်ကပ်တာတွေ ခြေပေါက်ကပ်တာတွေ ဇေနားမလည်ဘူး၊ ဇေ နားလည်တာ မင်္ဂလာဆောင်ခါနီး ဘုန်း သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ခရီးထွက်မယ့် ကိစ္စကို ဇေလုံးဝခွင့်မပြုဘူး၊ ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်လည်း ဇေလိုက်ရမှ ခွင့်ပြုမယ်”

ကိုယ့်အခွင့်အရေးတွေကို လက်ဝါးကြီးအုပ်နေသော ဇေကို
ကြည့်ပြီး ရွှေဘုန်းလူ ခေါင်းတွေတဖျင်းဖျင်း ကုတ်သည်။

ဇေယျာနွယ်၏ ဂျစ်ကန်ကန်မထိတရီ မျက်နှာကို စိတ်မသက်
သာသော အမူအရာဖြင့် ရှုံ့မဲ့စွာ ကြည့်ပြီး . . သက်ပြင်းကို ဟင်းခနဲ
ချကာ . . .

မိန်းမတွေ ကောင်းကိုမကောင်းဘူးလို့ သူငယ်ချင်းတွေ ပြောခဲ့
သည့် . . မိန်းမ မကောင်းကြောင်း ဒဿနတွေကို လက်ခံချင်သလိုလို
ထောင်ဖြစ်သွားမိသည်။

“မိန်းမတွေဟာ ချစ်သူအဖြစ် သူတို့ကို တန်ဖိုးထားလိုက်တာနဲ့
ဗျက်နှာသာပေး ရွှေအေးပန်းကန်တက် . . ဆိုသလို ယောက်ျားတစ်
ယောက်ရဲ့ လူပျိုဘဝ လွတ်လပ်ပိုင်ခွင့် တွေကို . . အဲဒီယောက်ျားရဲ့
တုပ်ပေါ်ခွစီးပြီး ကြိမ်တစ်ချောင်းနဲ့ နွားကျောင်းသလို ကျောင်းချင်တဲ့
ဟာတွေ”

မှန်လိုက်တာ ဇော်ထက်ရယ်ဟု အပြည့်အဝကို ထောက်ခံမိ
သည်။

“မိန်းမတစ်ယောက်ကို လေးစားနေရုံ ချစ်နေရုံနဲ့ အိမ်ဦးခန်း
မှာတင်ပြီး နတ်ဘုရားမလို ကိုးကွယ်ထားရမှာလား၊ မိန်းမဆိုတာ ချစ်ဖို့
မြတ်နိုးဖို့ပဲ . . ကိုးကွယ်ဖို့ လေးစားဖို့ သူဆရာလုပ်သမျှကို နာခံဖို့
မဟုတ်ဘူး” ဟုပြောခဲ့သည့် ချမ်းမြေ့၏ ခံယူချက်ကိုလည်း ပြန်လည်
ကြားယောင်ပြီး ဦးညွတ်မိပြန်သည်။

ဒါတင်မကသေးဘူး “မိန်းမတွေဟာ သူတို့နား ကပ်မိလိုက်
တာနဲ့ စူပါဂလူးလိပဲ လုံးဝကို ခွာလို့မရတော့ဘူး” ဆိုတဲ့ ရဲနိုင်စကား

ဆလည်း ခုကိုယ့်လက်တွေ့ပဲ . . . ။

မယူခင်လေးမှာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ခရီး
ထွက်မယ့်ကိစ္စမှာ သူမက ကိုယ့်အနားမှာ စူပါဂလူးလိပဲ ခွာမရဘူး
ဖြစ်နေသည်။

“ဘယ်လိုလဲ . . ဇေလိုက်လို့ရတယ် မဟုတ်လား”
လက်မောင်းကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ကိုင်လှုပ်၍ မေးနေသော ဇေ
ယျာနွယ်ကို ကျောချမ်းသလို ပြန်ကြည့်လိုက်ပြီး . . .

“ဘာ . . ဘာမေးတာလဲ”

“ဪ . . ဇေလည်း ဘုန်းတို့နဲ့အတူ လိုက်မယ်လို့”
ရွှေဘုန်းလူ တံထွေးမပါပဲ လေချည်းသက်သက် မျိုချလိုက်ပြီး
အကြောင်းပြချက် ကောင်းကောင်းကို ကမန်းကတန်း စဉ်းစားလိုက်ပြန်
သည်။

“အဲ . . လိုက် . . လိုက်လို့တော့ ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဟိုကောင်
ချမ်းမြေ့ ကိစ္စလုပ်ရင် ဇေဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“ချမ်းမြေ့က ဘာကိစ္စလုပ်မှာလဲ”

“သူ့ဆီမှာ ပြုတစ်ပြုတစ်နဲ့ ဝင်စို့ထွက်စို့ ဖြစ်နေတဲ့ သူ့ဟာ
ကြီးကို သွားဖြတ်မှာ . . ဇေထင်သလို ကိုယ်တို့က အဖျော်ခရီး ထွက်ကြ
မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဟင် . . ဘာ . . ဘာကြီးကို သွားဖြတ်မှာလဲ”

ဇေယျာနွယ် အလန့်တကြားဖြစ်ကာ အလောတကြီး မေး
ထိုက်သည်။

“ဟို . . ဟိုဟာလေ၊ သူ . . သူ့ဖင်မှာ ထွက်နေတဲ့ဘာကြီး”

“ဟမ် . . အမလေး၊ ဘာ . . ဘာကြီးတုန်း”

“လိပ်ခေါင်း”

“ဟယ် . . ထို့ . . ရွံစရာကြီး ချမ်း ချမ်းမြေ့မှာ အဲဒါကြီး ရှိတယ် ဟုတ်လား၊ အမလေး အဲလိုမှန်း သိရင်သူ့ကို သတိုးသားအရန် မလုပ် ခိုင်းပါဘူး”

မုက်နှာကြီး ရှုံ့မဲ့ကာ ပြောနေသော ဇေယျာနွယ်ကို ကြည့်ပြီး ရွှေဘုန်းလူ ရယ်ချင်မိသည်။ သို့သော် မရယ်မိအောင် ထိန်းရင်း . . .

“ဪ . . ဇေရယ် သူလည်းဘယ်ဖြစ်ချင်မှာလဲ သူတို့က မျိုးဦး ရှိတယ်လေ၊ သူ့မှာလဲ လိပ်ခေါင်းရှိတာ မဆန်းပါဘူး၊ ခုလည်း ရန်ကုန် စာ ဆရာဝန်တွေနဲ့ပြုရင် ဆေးရုံတက်ဘာတက်နဲ့ ခွဲရစိတ်ရ လုပ်ရမှာ ရှက်လို့ . . .”

နယ်ကသူ့ဘကြီးရှိတဲ့နေရာမှာ ဗမာဆရာကောင်းကောင်း ရှိ တယ်လေ၊ အဲဒီမှာ သူ့လိပ်ခေါင်းကို သွားဖြတ်မှာ ကိုယ်တို့က အဖော် လိုက်သွားပေးရမှာ၊ ဘယ်လောက်မှ မကြာဘူး အလွန်ဆုံးတစ်ပတ်ပဲ ဇေ လိုက်မယ်ဆိုလည်း လိုက်ခဲ့၊ သူ့လိပ်ခေါင်းကို ဖြတ်ထုတ်တဲ့ အချိန် မှာ ကိုယ်တို့က သူ့ရဲ့ခြေထောက်တွေ လက်တွေကို ဝိုင်းကိုင်ပြီး ချုပ်ပေး ထားရမှာ ဆိုတော့ . . . ဇေပါတော့ လူအင်အားပိုတောင့်တာပေါ့”

“ဘယ်လို . . ဇေလိုက်တာနဲ့ လူအင်အားပိုတောင့်တာနဲ့ ဘာ ဆိုင်လို့တုံး”

ဇေယျာနွယ် မျက်စောင်းလေးချီကာ ပြော၏။

“ဆိုင်တာပေါ့ ကိုယ်တို့က သူ့ခြေထောက်တွေ လက်တွေတို့ ဝိုင်းချုပ်ပေးရမှာ ဆိုတော့ . . . ဇော်ထက်နဲ့ရဲနိုင်က လက်နှစ်ဖက်ကချုပ်

ဇေနဲ့ကိုယ်နဲ့က ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကိုချုပ်၊ အင်း . . အဖော်တော့ရ ဝါတယ်လေ လိုက်ရင်လိုက်ခဲ့ပါ၊ မမြင်ဖူးတာတွေ မြင်ဖူးသွားတော့ ထည်း ဘဝမှာ အတွေ့အကြုံသစ်တွေ တိုးတာပေါ့လေ”

ရွှေဘုန်းလူ လေသံအေးအေးဖြင့်ပင် ဇေယျာနွယ် လိုက်မှာကို မေ့သလို ပြောလိုက်သည်။ ဇေယျာနွယ် တီကောင်ဆားပက်ခံရသလို တွန့်သွားကာ . . .

“အို . . ဘာအတွေ့အကြုံလဲ၊ ရွံစရာကြီး မလိုက်ဘူး လုံးဝမ လိုက်တော့ဘူး၊ အမလေး လိပ်ခေါင်းဆိုတာကို ဇေကမမြင်ဖူးပေမယ့် ရွံစရာ ကောင်းမှန်းတော့ သိပါတယ် . . ဝေါ့ . . ထို့ . . .”

“ဒါဆို ကိုယ်လည်း လိပ်ခေါင်းဖြစ်ကြည့်မယ်လေ၊ ဒါမှ ဇေ ထည်း လိပ်ခေါင်းဆိုတာ မြင်ဖူးသွားတာပေါ့ . . အဟဲ”

“သွား . . ညစ်စုတ်တဲ့ စကားတွေ လာမပြောနဲ့”

ရွှေဘုန်းလူ သူ့အကြံ အောင်သွားသည်။ ဇေယျာနွယ် အော်ဂ လီဆန်နေပုံကို ကြည့်ပြီး ရယ်ချင်တာက တစ်မျိုးကြောင့် ဇေယျာနွယ် ဝမ်းကို လှမ်းဖက်ကာ . . တဟားဟား အော်ရယ်လိုက်သည်။

ဇေယျာနွယ် မျက်စောင်းလဲ့လဲ့လေး ထိုး၏။

“မင်းကွာ အကြောင်းပြစရာ ရှားလို့ . ဒီနည်းနဲ့ အကြောင်းပြရ
 သလား၊ မင်းပြောသလို ငါလည်း တကယ် လိပ်ခေါင်း မထွက်ပဲနဲ့”
 ချမ်းမြေ့၏ဖြူဖွေးနေသော မျက်နှာမှာ ရှက်၍လားမသိ နှာ
 ခေါင်းထိပ်မှ စကာ တဖြည်းဖြည်း ရဲတွတ်၍လာသည်။
 ဇော်ထက်နှင့် ရဲနိုင်ကတော့ အရှက်ကြီးလွန်းသော ချမ်းမြေ့
 ကိုမှ လိပ်ခေါင်းပိုင်ရှင်ဖြစ်အောင် ထွင်လုံးတွေ သုံးလိုက်သော ရွှေဘုန်း
 လူ၏ လျှပ်တစ်ပြက် အစီအစဉ်ကို သဘောကျကာ တဟားဟားဖြင့်

အော်ရယ်ကြ၏။

“ဟေ့ကောင်တွေ လာရယ်မနေနဲ့”

ဇော်ထက်နှင့်ရဲနိုင် ရယ်လေ ချမ်းမြေ့ရှက်ရကောင်းမှန်း ပိုသိ

သလေ ဖြစ်ကာ ရှူးရှူးရှားရှား ဖြစ်နေသည်။

“ဟေ့ကောင် . . လှန်စမ်း မင်းလိပ်ခေါင်း ဘယ်လောက်ကြီးလဲ

ကြည့်ရအောင်”

ရဲနိုင် ချမ်းမြေ့၏ ဘောင်းဘီစကို လှမ်းဆွဲသဖြင့် ချမ်းမြေ့

ထိတ်ကို တစ်ဖက်သို့ ကျုံ့၍ရှောင်လိုက်ပြီး . . .

“ဟေ့ကောင်တွေ နိုင်ငံရေးတွေ ပါမလာနဲ့နော် ယောက်ျားချင်း

ဘာမှမထူးဘူး၊ ရွှေဘုန်း မင်းကွာ မသကာဆို ရဲနိုင်ကို အိတ်ရှ်ရောဂါ

သွားကုမှာတို့ . . ဇော်ထက်ရဲ့ ဝက်ရူးပြန် ရောဂါကို လူမသိသူမသိ

သွားကုမှာတို့ ဆိုရင် . . နည်းနည်း သဘာဝကျဦးမယ်ကွာ ဘယ်နှယ့်

မင်းခေါင်းထဲကို ဒီအတွေးကြီး ဝင်သွားရတာလဲမသိဘူး”

“ဝင်ချင်လို့ဝင်တာ မဟုတ်ဘူး ငါ့ကောင်ရ၊ ဇန့်ငါနဲ့ အဲဒီအ

နဲ့နဲ့ စကားပြောနေတုန်း ကားလမ်းပေါ်က ချာတိတ်တစ်ယောက် ဝတ်

ထားတဲ့ တီရှပ်အင်္ကျီ စတေကာက လိပ်ပုံကြီးနဲ့ ဆိုတော့ . . ငါလည်း

ကြီးခနဲ အဲလိုအကြံရသွားပြီး ပါးစပ်ထဲတွေကရာ ပြောလိုက်တာ၊ ဘာ

ဖြစ်ဖြစ် တစ်ရန်တော့ အေးသွားတယ် မဟုတ်လား၊ နို့မို့ဆို ငါ့ကောင်မ

က ကန့်လန့်ကန့်လန့် ပါနေရင် ငါတို့ကဲရမှာ လွတ်လပ်မှာ မဟုတ်

“မင်းထင်လား သူ့ချမ်းမြေ့လိပ်ခေါင်း ကြောက်ပြီး မလိုက်ပေ

24 hours all times ဖုန်းကြီးပဲဆက်နေမှာ မင်းမှာ ချွေးပါချိန်

www.burmeseclassic.com

ရှုရှုပေါက်ချိန် ရရင်ကံကောင်း”

“ဒါများ လွယ်လွယ်လေးပါ ဇော်ထက်ရာ ဖုန်းပိတ်ထားလိုက် ရဲ့ပေါ့”

“မင်းပိတ်ရဲ့လို့လား”

“အဲဒီကျရင် လက်တွေ့ကြည့်လိုက် ခုပြောရင် လေဖြစ်မယ်”

“အိုကေ ဒါဆိုရင်တော့ မင်းစိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်သာ လန်းပေ တော့၊ အဟဲ့ . . အဲဒီမှာ မင်းကို ပြားယောင်းမယ့် နတ်မိမယ်လေးတွေ တောင် အဆစ်ပါဦးမယ်”

“ဟာ . . ဟေ့ . . ဟေ့ . . တော် ဒါတော့ငါ့မှာစည်းရှိတယ်ကွာ လောကမှာ ဇေကလွဲလို့ ကျန်တာတွေကို ငါက မိန်းမလို့မြင်တာ မဟုတ် ဘူး”

“ဒါဆို မင်းအမေတွေ မင်းအစ်မတွေလည်း မိန်းမ မဟုတ် တော့ဘူးပေါ့”

“ဒါကတော့ ချွင်းချက်ပေါ့ကွာ”

“ကဲပါ ဒါတွေထားလိုက်ပါတော့ ငါတို့မနက်စောစော ထွက် မှာနော် မင်းတို့အားလုံး သွားဖို့လာဖို့ ပြင်ဆင်ပြီးပြီလား”

ရဲနိုင်အမေးကြောင့် ချမ်းမြေ့ လက်မထောင်ပြကာ . . .

“ကားထဲမှာ ဆီတောင် အပြည့် ဖြည့်ထားပြီးသား”

“အိုကေ . . ဒါဆို ဒီည ချမ်းမြေ့တို့ အိမ်မှာပဲ အိပ်ကြတာပေါ့”

“ငါတို့ ချောင်းသာကို သွားကြမှာ . . ငါတို့သူငယ်ချင်း လေး ယောက်ကလွဲပြီး ဘယ်သူမှ မသိဘူးနော် ဘုန်းလူ . . မင်းရဲ့ ဇေယျာ နွယ်ကိုရော ပြောပြထားလား”

“ဟာ . . ချမ်းမြေ့ရဲ့ လိပ်ခေါင်း သွားကုပါမယ်လို့ ညာထားတဲ့ တာကို ဘယ်လိုလုပ် ချောင်းသာ သွားမယ့်ကိစ္စကို ပြောခဲ့ရမှာလဲ ဇော် ထက်ရာ”

“အေးပါ . . ဒါဆိုလဲ ပြီးရော၊ အားလုံး အတိုင်အဖောက် မညီ နှင် အလိမ်တွေ ပေါ်ကုန်မှာ ကြောက်ရတယ်၊ ငါလည်း ရုံးက မနည်းကို ခွင့်ရအောင် ခိုင်လုံတဲ့ အကြောင်းပြချက်တွေ ပေးထားရတာ၊ ဒါတောင် ဩနမူးက သိပ်ပြီးပေးချင်တာ မဟုတ်ဘူး”

“မင်းကဘယ်လို လိမ်ညာပြီး ခွင့်တင်ထားလို့လဲ”

“ငါ့အဘိုး အသည်းအသန် ဖြစ်လို့ဆိုပြီး တင်ထားရတာ”

“ဟာ . . ဇော်ထက် မင်းကလည်း မလိမ်ကောင်းပါဘူးကွာ” ရဲနိုင်စကားကြောင့် ဇော်ထက် မျက်မှောင်ကျုံ့ ကြည့်ပြီး . .

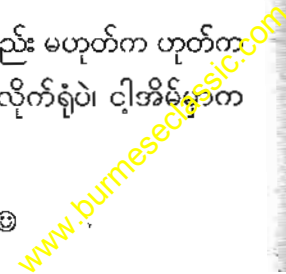
“ဘာလို့ မလိမ်ကောင်းတာလဲ”

“စကားနောက် တရားပါလေကွာ မင်းအဘိုး တကယ်ဖြစ်နေ နှင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“ဟ . . ငါလည်း နပ်ပါတယ်ကွ၊ ခုဟာက ငါအဖေ ဘက်က အဘိုးက ဘိုးတော်ဦးဝိုင်း လက်ထက်ကတည်းက သေပြီးသား၊ အဟဲ့ ဆို လူပြန်ဝင်စားလို့ ကလေးတောင် ခြောက်ယောက်လောက်တောင် မွေးပြီးနေလောက်ပြီ”

“ဪ . . ဒီလိုလား”

“ငါကတော့ ရှင်းတယ် ဘယ့်သူ့ကိုမှလည်း မဟုတ်က ဟုတ်က ညာစရာ မလိုဘူး၊ ငါ့ဆိုင်လေး ငါပိတ်ပြီး ဒိုးလိုက်ရုံပဲ၊ ငါ့အိမ်မှာက ငါ့ဆရာ ငါပဲတပည့် ငါပဲစီစဉ်တင်ဆက်သူ”

“အေးပေါ့ မင်းကတစ်ကောင်ကြွက်ကို ရဲနိုင်ရ”

“မင်းသူများကိုတော့ ဇွတ်ပြောနေတယ် ချမ်းမြေ့၊ မင်းကရော မင်းကောင်မလေးကို ဘယ်လိုအကြောင်းပြချက်တွေ ပေးခဲ့သေးလဲ”

“အဟဲ့. . ဒီ. . ဒီလိုပေါ့ အထက်ကအရာရှိရဲ့ လုပ်ငန်းကိစ္စနဲ့ နယ်ကို ထွက်ရမှာမို့လို့ဆိုပြီး ရွှီးခဲ့တာပေါ့၊ မိန်းမတွေများက ဘယ်လို လှည့်လှည့် ရပါတယ်၊ သူတို့က သူတို့ဆီရောက်ရင် ငါတို့ဘက်က သူတို့ ကျလောက်တဲ့ အိစီကလီတွေပေးလိုက်. . ငါတို့ဘာပြောပြော ယူတယ်”

သူငယ်ချင်းလေးယောက် အကြောင်းပြချက် ကိုယ်စီဖြင့် လိမ်လည်ပြီး ထွက်လာကြသည့် ချောင်းသာ ခရီးစဉ်မှာ အတော်လေးကို ပျော်စရာကောင်းမှာတော့ သေချာသည်။

ထိုခရီးစဉ်သည် ရွှေဘုန်းလူ၏ လူပျို လက်ကျန်ရက်ကလေးတွေကို မီးကုန်ယမ်းကုန် ကဲခိုင်းမယ့် ပျော်စရာ ခရီးစဉ်ကလေး ဆိုလျှင် မမှားသလို နှစ်ထောင့်ဆယ့်နှစ်ကုန်ဆုံးပြီး နှစ်ထောင့်ဆယ့်သုံးကို ကြိုဆိုမည့် Happy new year ညချမ်းလေးကို ချောင်းသာကမ်းခြေမှာ သူငယ်ချင်းတွေနှင့် အတူကုန်ဆုံးကြမည့် အစီအစဉ်ကလေးလည်း ဖြစ်သည်။

ဝေလီဝေလင်း ကောင်းကင်ယံသည် ကြယ်တွေစုံလင်နေဆဲ။
ထားလေးသည် လူသူကင်းမဲ့နေသေးသော ကားလမ်းမထက်မှာ တစ်နိုင်
နိုင်ပြေးနေ၏။

ရွှေဘုန်းလူတို့ သူငယ်ချင်းအဖွဲ့သည် ပျော်စရာတွေနှင့်သာ
ဗိတ်ဆွေ ဖွဲ့ရမည် ဆိုလျှင်. . မွေးရာပါ နိုးကြားချင်စိတ်တွေက အစဉ်
အမြဲ ဝီရိယရှိပြီးသား။

“ချမ်းမြေ့. . ငါတစ်လှည့် မောင်းမယ်လေ”

www.burmeseclassic.com

“ရပါတယ် နေမှထွက်သေးတာ ငါပဲမောင်းလိုက်တော့မယ်၊ အဟဲ. . နေထွက်ပြီ ဆိုရင်တော့ ငါနားမယ် မင်းတို့ဆက်ပြီးမောင်း”

“ဒီကောင် လူလည်ပဲကွ ငါတို့ကို ညှာပြီး သူ့အပင်ပန်းခံ မောင်း နေတာမှ မဟုတ်တာ”

“ညာစရာလား. . လူဆိုတာ ကိုယ့်သက်သာပေါက် ကိုယ်ရှာရ တယ်ကွ၊ ဒါမှလူပီသတာ ရဲနိုင်ရ”

“နေပါကွာ မင်းအကျင့်က ခုထိကို မပြောင်းသေးဘူး”

“ရွှေဘုန်း ဟိုတယ်ခန်းကို ကြိုပို့လုပ်ထားတာ ကျိန်းသေပါ တယ်နော်”

“ကျိန်းသေပါတယ်ကွာ. . မင်းကလည်း ကြောင်ချေးထူပဲ၊ တစ် ချိန်လုံး ဒါပဲမေးနေတာပဲ”

“မေးရမှာပေါ့ကွ ဟိုရောက်မှ အခန်းတစ်ခန်းမှမရဘူးဆိုရင် ငုတ်တုတ်မေ့နေလိမ့်မယ်”

“ရတယ် ငုတ်တုတ်မေ့စရာ မလိုဘူး၊ ရပ်ကွက်ထဲ သွားတည်း မှာပေါ့ကွ အဲဒီမှာ အပန်းဖြေစရာတွေရှိတယ် မင်းတို့ အပျင်းပြေ ပိုကာ ဒေါင်းချင်လည်းရတယ်၊ လေဒီလေးတွေနဲ့ လန်းချင်ရင်လည်း ရတယ်”
ဇော်ထက်စကားကြောင့် ရွှေဘုန်းလူ မျက်မှောင်ကျုံ့ကြည့် တာ. . .

“လာပြန်ပြီ ဒီလေဒီကိစ္စ၊ ဟိုရောက်ရင် မင်းတို့ဘာသာ ခေါ်ကဲ ရင်ကဲနော် ငါ့ကိုတော့ လာဆွဲမထည့်နဲ့ ငါကယင်နားစာ မစားဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဝမ်းလျှောမှာ စိုးလို့လား”

“မဟုတ်ဘူး ဇေသီရင် ပြဿနာတက်မှာစိုးလို့. . အဟဲ”

“မင်းကလည်းကွာ သူ့သိတာမှမဟုတ်တာ သူနဲ့လက်မထပ် ခင်လေး ကဲရတာကို နောင်တစ်ချိန် ဒီလို သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ကဲချင်ပါ တယ်လို့ တောင့်တရင်တောင် ခုလို အခြေအနေမျိုး မင်းဘယ်တော့မှ ပြန်မရနိုင်တော့ဘူး”

“ငါတို့နဲ့အတူ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ကဲနေတဲ့အချိန်မှာ အဲဒီ ဇေအကြောင်းကို မပြောဘဲနေလို့မရဘူးလားကွာ”

“အေးလေ ရွှေဘုန်းရာ မင်းကလည်း တစ်ချိန်လုံး ဇေ နေတာ ပဲ အရက်ဇေသာဆိုရင် မင်းခုလောက်ဆိုရင် ဖင်ထောင်အောင်ကို မူးကွ နေလောက်ပြီ”

“ဟေကောင်တွေ. . ပေါက်တော. . ပေါက်တော”

ရဲနိုင် နောက်ခန်းမှ ထအော်သဖြင့် ချမ်းမြေ့ကားကို လယ်ကွင်း ဘေးသို့ ထိုးရပ်လိုက်သည်။ ရဲနိုင် ကားပေါ်မှ ဆင်းကာ. . ချုံတိုးလိုက် သည်။

လင်းရောင်ခြည်သည် အရှေ့ဘက် လယ်ကွင်းပြင်တွေဘက်မှ ခပ်လဲ့လဲ့လေး လင်းစပြုလာပြီ. . . ။

ရွှေဘုန်းလူ ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီး လတ်ဆတ်သော လေတွေကို ခပ်ပြင်းပြင်း ရှူသွင်းလိုက်သည်။

လွတ်လပ်ခြင်းရသာကို မြည်းစမ်းခွင့်ပြုပါ လောကကြီးရေ. . ။

ဟိုတယ်ရှေ့ရောက်သည်နှင့် ရွှေဘုန်းလူတို့သူငယ်ချင်းလေး
ယောက် ကားပေါ်မှ ဆင်းကြသည်။ ဇော်ထက်က ကားနောက်ဖုံးဖွင့်ပြီး
အထုပ်အပိုးတွေကို ချသည်။

ချမ်းမြေ့နှင့် ရွှေဘုန်းလူက ဟိုတယ်ထဲ အရင်ဝင်နှင့်ကြသည်
ညွှန်ကြိုဝန်ထမ်း ကောင်လေးနှစ်ယောက် ဇော်ထက်နှင့်ရဲနိုင် လက်ထဲ
ခရီးဆောင်သေတ္တာတွေကို အပြေးအလွှား လာပိုင်းကူသည်။

ဟိုတယ်ထဲရောက်တော့ ရွှေဘုန်းလူ လက်ထဲမှ အခန်းသေ

တို့ ထောင်ပြကာ သူတို့နောက်လိုက်ခဲ့ဟု အချက်ပြသဖြင့် ဇော်ထက်
နှင့်ရဲနိုင် ရွှေဘုန်းလူနှင့် ချမ်းမြေ့နောက်သို့ လိုက်ခဲ့လိုက်သည်။

“ဘယ်လိုလဲ. . သဘောကျတယ် မဟုတ်လား”

တည်းမည့် ဘန်ဂလိုရှေ့ ရောက်တော့ ရွှေဘုန်းလူနှင့်ချမ်းမြေ့
ဘန်ဂလိုကို အသေအချာ ခါးထောက်ကြည့်ပြီး ဧည့်ကြိုဝန်ထမ်း နှစ်
ယောက်နှင့် အတူအထုပ်အပိုးတွေ သယ်လာသော ဇော်ထက်နှင့် ရဲနိုင်
တို့ လှမ်းမေးသည်။

“သဘောကျလား မမေးနဲ့. . ဒီမှာ လာပိုင်းသယ်ဦး မခိုင်တော့
ဘူး. . ခွီးတဲ့မှ ငါတို့ကို သူတို့အခိုင်းအစေများ မှတ်နေလား မသိဘူး”

ဂစ်တာ တစ်ဖက်လွယ် အဝတ်သေတ္တာတစ်ဖက်နှင့် ရှန်ပီနံဘူး
တွေ ထည့်ထားသော လက်ဆွဲအိတ်ကိုယ်စီဖြင့် မခိုင်မနင်း ဖြစ်နေသော
ဇော်ထက်နှင့်ရဲနိုင်ပုံစံက ဖရိုဖရဲဖြင့် ရယ်ချင်စရာကို ဖြစ်လို့နေသည်။
ဧည့်ကြိုနှစ်ယောက် ဘန်ဂလိုရှေ့မှာ အဝတ်သေတ္တာတွေချလိုက်ပြီး
ပြန်ထွက်သွားကြသည်။

ရွှေဘုန်းလူနှင့်ချမ်းမြေ့ အဝတ်သေတ္တာတွေ ဆွဲမကာ ဘန်ဂ
လို လှေကားထစ်တွေပေါ်ကို တက်ခဲ့လိုက်ကြသည်။

“ဝါး. . ကမ်းခြေရနံလေးက သင်းယုံ့လိုက်တာကွာ၊ ငါ့မှာ ဒီရနံ
လေးကို ရဖို့မျှော်လိုက်ရတာ”

အထုပ်အပိုးတွေ နေရာချပြီး ဝရန်တာမှာ ထွက်ရပ်ရင်း တဖြူ
ဖြူ ဝင်လာသော ကမ်းခြေမှလေကို တစ်ဝှိုက်ကာ ပြောလိုက်သော
ရွှေဘုန်းလူ စကားကြောင့်. . . မှန်ဘီလူးကြီး လွယ်၍ ထွက်လာသော
ဇော်ထက်မှာ လက်နှစ်ဖက်ကို ရှေ့ဆန့်လိုက် ဘေးကို ဆန့်လိုက်နှင့်

www.burmeseclassic.com

သုပါ လေကို တစ်ဝရွှနေ၏။

“ငါတို့ ဒီညကစပြီး အပီကဲမှာနော် ဘုန်းလူ”

“ကဲပေါ့ . . ကဲဖို့လာတာပဲ၊ ငါလည်းလက်ကျန် လူပျိုဘဝလေး

ကို ချောင်းသာကမ်းခြေမှာ သွန်လို့သွန်မှောက်လိုမှောက် ကဲပစ်မှာ”

“ဟေ့ကောင်တွေ . . မင်းတို့ ဗိုက်မဆာကြဘူးလား”

ရဲနိုင် ဗိုက်ကလေး ပွတ်ကာ သူ့အခန်းထဲမှထွက်လာ၏။

“လမ်းမှာလည်း တနင့်တပိုး မျိုဆို့လာသေးတယ် မင်းဗိုက်က ထပ်ဆာသေးလား”

“ငါ့ညီတို့ ဘာလိုအပ်ပါလဲ ခင်ဗျား၊ လိုအပ်တာရှိရင် ကောင် တာကို ဖုန်းဆက်ပြီး မှာပါ”

မန်နေဂျာ ကိုသန်းအောင် ဆိုသူ ရောက်လာသဖြင့် သူတို့လို အပ်တာကို တိုးတိုးတိတ်တိတ် မေးကြသည်။

ပျော်တတ်ပုံရသော ကိုသန်းအောင်မှာ တဟဲဟဲဖြင့် သဘော တွေကျရင်း . . .

“ရပါတယ် ငါ့ညီတို့က အပီကဲချင်မှတော့ အစ်ကိုဘက်က အစွမ်းကုန် ကူညီရမှာပေါ့ . . ဟုတ်ဘူးလား . . အဟဲဟဲ”

“ဒါမှ ငါတို့ အကိုကြီးကွ၊ ညီလေးတို့က ခင်တတ်ပါတယ်၊ အစ်ကိုသာကဲဖို့ ဝါသနာပါရင် ညီလေးတို့နဲ့လာပြီး ပူးပေါင်းလို့ ရတယ် နော် . . အဟဲ . . အထုပ်ရော ရုပ်ရော အားလုံး အဆင်ပြေပြီးသား”

“ဘယ်နှယ့်ပြောလိုက်တာလဲ ငါ့ညီရယ်၊ အစ်ကိုကလည်း မိန်း မလစ်တာနဲ့ ငါ့ညီတို့လို ခပ်ကဲကဲပဲ၊ စိတ်ချ အစ်ကိုတာဝန်ချိန် ပြီးတာနဲ့ ငါ့ညီတို့ဆီကို ကူးခဲ့မယ်၊ အဲ . . တစ်ခုတော့ရှိတယ် ဒီဟိုတယ်မှာကဲဖို့

ဖီလင်မလာရင် ဟိုဘက်ရွာထဲကိုလည်း သွားကဲလို့ ရတယ်နော် . . အဲဒီ မှာ အစ်ကိုဘော်ဒါတွေအများကြီး ဒီမှာထက်ပိုပြီး လွတ်လပ်တယ်၊ မင်းတို့သာ ဝါသနာပါရင် လူမသိ သူမသိ ဆောင်ကြာမြိုင် လေးလည်း ရှိတယ်ကွ”

“ဟမ် . . ဟုတ်လား၊ အဟီး . . ခွီးခွီးခွီး . . ဝွတ်တာပေါ့ အစ်ကို ခာ”

ဇော်ထက် တဟီးဟီး တခွီးခွီးဖြင့် ရယ်ရင်း မန်နေဂျာ ကိုသန်း အောင်နှင့် တခဏချင်းမှာပင် အဖွဲ့ကျသွား၏။

တိတ်ဆိတ်သော ပင်လယ်ပြင်ကြီးသည် လကွေ့ကွေးအောက်တွင် ငြိမ်းချမ်းစွာဖြင့် အနားယူနေ၏။ တကယ်တမ်း အနားမယူနိုင်သည်က ရွှေဘုန်းလူတို့ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက်. . ကမ်းခြေမှာ ဂစ်တာတဒေါင်ဒေါင် တဒင်ဒင်ဖြင့် တီးကာ. . ပေါက်ကရ သီချင်းပေါင်းစုံ အော်ဟစ်သီဆိုနေကြ၏။ နယူးဇီယား ညကို ကြုံနေကြသော ကမ်းခြေအဖွဲ့တွေထဲမှာ ရွှေဘုန်းလူတို့တစ်စု အဆိုးဆုံး၊ ထိုအဖွဲ့ထဲမှာ ကိုသန်းအောင်က ခေါင်းဆောင်။

“ကိုသန်းအောင် ဂစ်တာကြီးပဲ မတီးချင်ဘူးဗျာ၊ ဒီည ဖျော်အောင် ဖန်တီးပေးမယ့် ကောင်မလေး တစ်ယောက်လိုတယ်. . အဟတ်. . ဟား. . ပေါက်တယ်နော် ပေါက်တယ် မဟုတ်လား ဟာ့ဟ”
 “ပေါက်တယ်၊ ငါ့ညီတို့လိုတာ အစ်ကို အားလုံးစီစဉ်ပေးမယ် စိတ်ချ”

ကိုသန်းအောင်လည်း သူတို့နှင့် အပြိုင်လိုက်မူးနေချေပြီ. . .
 ဇော်ထက် သဲသောင်ပြင်ပေါ် လှဲအိပ်နေရာမှ ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် ထလာပြီး ကိုသန်းအောင်နား ဝင်ထိုင်ကာ. . .

“အစ်ကို ကျွန်တော်ပိုကာ ဖိုက်ချင်တယ်ဗျာ၊ ဘယ်မှာဝိုင်းကောင်းကောင်းရှိလဲ”

“မင်းတို့က ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ဆော့တတ်လို့လား”

“ဟာ. . ကျွမ်းသလားမမေးနဲ့ ကျွန်တော့်နာမည် ပိုကာဇော်ထက်တဲ့၊ ဟောဒီလို့. . ဟောဒီလို့ မျက်စိမှိတ်ပြီးတောင် ဒေါင်းအောင် ထစားနိုင်တယ်”

ဇော်ထက် ဖဲသမားအထာဖြင့် လက်မနှင့်လက်ညှိုးကို ဖဲပွတ်သထို ပွတ်ပြ၏။

“ဒါဆို မနက်ဖြန်မှ လိုက်ပို့မှယ်”

“ဟာ. . နိုး ဒီညပဲ ကစားချင်တာဗျ”

ဇော်ထက်နှင့်ရဲနိုင်က တကယ်စွတ်။

“ညဘက်ရောက်ပြီလေ. . ညကြေးကကြီးတယ်ကွ သိန်းနဲ့ချီလောင်းရတာ”

“ကြီးပါစေဗျာ ဒီည လုံးဝမအိပ်ဘူး၊ ဒီလောက်သာယာပဲလှပတဲ့

www.burmeseclassic.com

နယူးရီးယားညချမ်းလေးကို အိပ်ပစ်ရမှာ နှမြောဖို့ ကောင်းပါတယ်ဗျာ၊
ဟေ့ကောင်.. ဘုန်းလူ မင်းရောငါပြောတာ ထောက်ခံလား”

ဘုန်းလူ ဇော်ထက် အမေးကြောင့် လက်ကျန်ဘီယာကို မော့
ရင်း လက်မထောင်ပြန်။

“ပြောနေရင် ကြာတယ်ကွာ.. ခုပဲသွားကြမယ်၊ ကဲ.. ကို
သန်းအောင် ခုလိုက်ပို့”

ချမ်းမြေ့သဲသောင်ပြင်ပေါ်တွင် မွစာကျနေသော ဘီယာဘူးခွံ
တွေဆီသို့ လက်ထဲမှဘီယာဘူးခွံကို လွင့်ပစ်လိုက်ပြီး ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲ
ထပြီး ခော်ဩလိုက်သည်။

“ဒါဆို လိုတရ ဒေါ်ခင်မေ အိမ်ကို သွားမယ်လေ”

“အိုကေ သွားကြမယ်၊ ဒီည အပျော်တွေ အားလုံးပိုက်ပြီး
နယူးရီးယားညကို ကြိုဆိုမယ်၊ ချောင်းသာ ကမ်းခြေကြီးကို စိစိညက်
ညက် ချေ့မွပစ်မယ်၊ ကြားလား ကမ်းခြေကြီးရေ”

“ဝေး.. ဟေး.. ဟေး.. မင်္ဂလာပါ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်.. ဝူး.. ဟူး.. ဟူး.. ဟူး”

“ဝိုး.. မာ.. ဂလင်.. ပါ.. ဝိုး.. ဟိုး.. ဟိုး”

စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် အော်ဟစ်နေကြသော သူတို့အား တ
ခြားအဖွဲ့တွေပင် စိတ်ဝင်တစား ကြည့်နေကြသည်။ ထို့နောက် အားလုံး
စိတ်တူကိုယ်တူဖြင့် ကိုသန်းအောင် ဦးဆောင်ခေါ်သွားရာ ရွာထဲသို့
ချီတက်ခဲ့ကြတော့သည်။

အသိစိတ်ပျောက်အောင် ကဲကြမည့် ထိုညသည် သူတို့ကြောင့်
ချောင်းသာ ကမ်းခြေကြီးပဲ စိစိညက်ညက် ကြေမလား။ ချောင်းသာ

တမ်းခြေကြောင့်ပဲ စိစိညက်ညက်ကြေမလား။
ကဲကြမ္မာပဲ သိနိုင်ပေတော့မည်။

ဝိဇ္ဇာ

ချောင်းသာကမ်းခြေ၏ နေဝန်းနီနီသည် အတော်ရင့်ရင့်ပင် လင်းပလျက် ရွှေဘုန်းလူတို့ ဘန်ဂလို ပြတင်းပေါက်တွေမှ တစ်ဆင့် အခန်းထဲသို့ ထိုးကျနေသည်။

တစ်ခန်းလုံး မှစာကျဲထားသော အဝတ်အစားတွေ ဝစ်တာနှင့် ဘီယာဘူးခွံတွေ၊ အမြည်းပန်ကန်တွေ၊ အခန်း၏ တံခါးအဝတွင် တောင်တစ်ဖက် မြောက်တစ်ဖက် ချွတ်ထားသော ဖိနပ်တွေ... .

ညက အသောက်လွန်ပြီး အန်ထားသော ချဉ်စူးစူး အန်ဖတ်

အနံ့တွေ... ဒါတွေအားလုံးထက် ထူးဆန်းသည်က 'အူဝဲ... အူဝဲ' ဟု ရုတ်တရက် ထအော်လိုက်သော ကလေးငယ်တစ်ယောက်၏ အသံ သေးသေးလေးဖြစ်သည်။

ထိုအသံကို အရင်ဆုံး ကြားလိုက်ရသည်က ရွှေဘုန်းလူပင်ဖြစ် သည်။ အိပ်နေရင်းမှ စက်ရုပ်တစ်ရုပ်လို ဆတ်ခနဲထထိုင်လိုက်သော ရွှေဘုန်းလူ၏ အကြည့်တွေသည် သူ့ဘေးနားတွင် ယက်ကန်ယက်ကန် ဖြင့် ဝိုနေသော ကလေးငယ်ကို တွေ့သွားပြီး... .

“ဟိုက်... ဗုဒ္ဓေါ့၊ ဒါ... ဒါဘယ်က ကလေးလည်း၊ ဒီကလေးက ငါ့အိပ်ရာဘေး ဘယ်လိုရောက်နေတာလဲ... ဘုရား... ဘုရား”

ရွှေဘုန်းလူ မျက်ကလူး ဆန်ပြာဖြင့် ဘေးဘီကို အူယားဖား ယား ဝေဝဲကြည့်သည်။ ချမ်းမြေ့က သူ့ခုတင်ပေါ်တွင် အပေါ်ပိုင်းက တင်ပြီး ခုတင်အောက်တွင် ခြေထောက်နှစ်ချောင်း တွဲလောင်းချလျက် ဖားကပြုတ်ကြီးတစ်ကောင်လို ကုန်းကုန်းကွကွ အိပ်ပျော်နေ၏။

“ဟင်”

ရွှေဘုန်းလူ ချမ်းမြေ့ပုံစံကို ကြည့်ကာ ရယ်ချင်နေရာမှ ပို၍ အံ့ဩရသည့် အဖြစ်မှာ ချမ်းမြေ့၏ခေါင်းမှာ ဆံပင်သည် ကမ္ဘာမြေပုံလို တွက်ကျားဖြစ်နေသည်။

“အူဝဲ... အူဝဲ... အူဝဲ”

“ဟာ... ဒုက္ခပါပဲ ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲကွာ”

ရွှေဘုန်းလူ ဝိုသံပါကြီးဖြင့် တစ်ယောက်တည်းပြောကာ တပြု ဗြ ဝိုနေသောကလေးကို မချီတတ်ချီတတ်ဖြင့် ကောက်ချီလိုက်သည်။ ကလေး၏ကိုယ်မှာပတ်ထားသည်က ရွှေဘုန်းလူ၏ မျက်နှာညှပ်ပဝါ

www.burmeseclassic.com

တစ်ထည်။

ညက ဘာတွေဖြစ်ခဲ့လို့ ဒီအခန်းထဲမှာ ဒီကလေးက ရောက်နေရတာလဲ ဘာမျှစဉ်းစား၍ မရလောက်အောင် ခေါင်းတွေ ထိုးကိုက်လာပြီး ကလေးကိုချီလျက် ချမ်းမြေ့နားသို့ လျှောက်လာလိုက်၏။

“ဟေ့ကောင်. . ချမ်းမြေ့. . ချမ်းမြေ့ ထ ထစမ်း”

“အင်း. . ဘာလဲကွာ”

“ထဦးကွ. . ဒီမှာ ဘာတွေဖြစ်သွားတာလဲ၊ ငါ. . ငါတို့ တခြားတမျှာတစ်ခုထဲ ရောက်သွားသလို ခံစားနေရတယ်”

“အင်း. . အီး. . ဝါး”

ချမ်းမြေ့အိပ်ချင်မှုးတူးဖြင့် မျက်လုံးမဖွင့်သေးဘဲ လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးသို့အကြောဆန့်လိုက်လျက် ဝါးခနဲ သမ်းလိုက်သည်။

“ဟေ့. . ဟာ. . အရေးထဲ သောက်ပျင်းက ကြီးနေသေးတယ်၊ မျက်လုံးလေးဘာလေး ဖွင့်ကြည့်စမ်းပါဦး၊ အရေးကြီးပါတယ်ဆိုမှ”

ရွှေဘုန်းလူ ကလေးချီထားလျက်နှင့် ချမ်းမြေ့၏ ခြေထောက်ကို သူ့ခြေထောက်ဖြင့် ကန်၍နှိုးလိုက်သည်။

“အူဝဲ. . အူဝဲ. . အူဝဲ. . အဲ. . အဲ. . အဲ”

“ဟမ်. . က. . ကလေးငိုသံ”

ချမ်းမြေ့ကလေးငိုသံ ကြားတော့မှပဲ တို့လို့တွဲလောင်း အိပ်နေတဲ့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို အတင်းကျုံးထခိုင်းလိုက်ပြီး ရွှေဘုန်းလူ လက်ထဲမှ ကလေးကို ပြူးတူးပြုတ်ဖြင့် တအံ့တဩကြည့်ကာ. . .

“ဒါ. . ဒါကဘယ်ကဟာလေးလဲ၊ မင်း. . မင်းမွေးလိုက်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်”

“ဟာ. . ငါကယောက်ျားလေး ကလေးမွေးမလားကွ”

“ဒါဆို ဘယ်သူ့ကလေးလဲ၊ မင်းသွားကောက်ထားတာလား”

“ဘယ်က ကောက်ထားရမှာလဲ ငါ့ခုတင်ပေါ် ရောက်နေလို့ ဒီကလေးငိုသံကြောင့် ငါလန့်နိုးလာတာ”

“ဟမ်. . မင်း. . မင်းခုတင်ပေါ် ရောက်နေတယ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဟာ. . ဘုရားဘုရား. . ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီလဲ”

ချမ်းမြေ့ အူတိအူကြောင်ဖြစ်နေသည်။

“ဘာတွေဖြစ်နေသလဲဆိုတာ ငါလည်းမသိဘူး၊ မင်းပုံစံလည်း ဘယ်လိုဖြစ်နေပြီလည်းဆိုတာကို မှန်ထဲမှာသေချာပြန်ကြည့်လိုက်”

“ဟင်. . ငါ့ပုံစံက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ”

ချမ်းမြေ့ စွပ်ကျယ်ချိုင်းပြတ်နှင့် ဘောင်းဘီအတိုကျပ်ကျပ်ကို ဝတ်ထားသော သူ့ပုံစံကို သူ့ပြန်ငုံကြည့်ပြီး ရွှေဘုန်းလူကို ပြန်၍ မေးနှုန်းထုတ်သည်။ ရွှေဘုန်းလူ ကလေးချီထားရင်းမှ ကျွတ်ခနဲ စုတ်သတ်ထုတ်ပြီး. . .

“ကျွတ် ငါ့ကိုမေးနေရင် ငါလည်းမင်းနားလည်အောင် ရှင်းမပြုဘတ်ဘူး၊ မင်းကိုမင်းမှန်ထဲသာ ပြန်ကြည့်လိုက် ငါဘာကိုပြောနေသလဲဆိုတာ သဘောပေါက်သွားလိမ့်မယ်”

ချမ်းမြေ့ ခုတင်တစ်ဖက်တွင် ရှိနေသော မှန်တင်ခုံဆီသို့ ခုတင်ဆီမှတက်ကာ သွားလိုက်သည်။

“ဟား. . ဒါ. . ဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

ချမ်းမြေ့မျက်လုံးမှာ အံ့ဩလွန်း၍ အဆမတန် ပြူးလွှက်လာ

ကာ စိတ်တွေလှုပ်ရှားသွားပြီး ကွက်ကျားရိတ်ထားသော သူခေါင်းမှ ဆံပင်တွေကို သူမယုံကြည်သလို ပြန်ကိုင်ကြည့်နေ၏။

“ငါ့ . . ငါ့ဆံပင်ကို ဘယ်သူရိတ်သွားတာလဲ”

“ငါဘယ်သိမလဲ”

“ဟ . . မသိလို့ရမလားကွ ဒီအခန်းထဲမှာ မင်းနဲ့ငါ နှစ်ယောက် ပဲရှိတာ”

“ဒါဆို ငါ့ခုတင်ပေါ်ကို ဒီကလေးဘယ်လိုရောက်လာသလဲ ဆိုတာကိုရော မင်းသိလား”

“ငါဘယ်လိုလုပ်သိမှာလဲ”

“အေး . . ငါလည်းမင်းလိုပဲ မနက်မိုးလင်းမှ မြင်လိုက်ရတဲ့ ဒီအခြေအနေကြီးကို ငါတို့ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ လက်ခံကြမလဲ”

“ဟိုနှစ်ယောက်ရော”

“သူတို့အခန်းထဲမှာနေမှာပေါ့”

ချမ်းမြေ့အခန်းထဲမှ ဝုန်းခနဲ ပြေးထွက်ကာ ဇော်ထက်နှင့် ရဲနိုင် ရှိရာသို့ကူးသွားသည်။ ဇော်ထက်တို့ အခန်းဆီသို့ ရောက်ခါနီးမှ တစ်စုံ တစ်ခုကို သတိရဟန်ဖြင့် အခန်းထဲပြန်ပြေး ဝင်လာပြီး မွစာကျနေသော သူ့အဝတ်သေတ္တာထဲမှ ကောင်းဘိုင်ဦးထုပ်ကို ယူကာ သူ့ခေါင်းမှာ ဆောင်းလိုက်သည်။ သူ့အရှက်ကိုတော့ သူ့ကာကွယ်ဖို့ သတိရသေး၏။ ချမ်းမြေ့ပုံစံမှာ စွပ်ကျယ်နှင့် ဘောင်းဘီတိုတိုကျပ်ကျပ်နှင့် မလိုက်ဖက်သော ကောင်းဘိုင် ဦးထုပ်ကြီးနှင့်မို့ ရယ်စရာ အလွန်ကောင်းနေသဖြင့် ရွှေဘုန်းလူ စိတ်ပျက်စွာ ရယ်လိုက်မိသေးသည်။

ဝရုန်းသုန်းကားဖြင့် ပြန်ထွက်သွားသော ချမ်းမြေ့နောက်သို့

တလေးကိုချီလျက် ရွှေဘုန်းလူပါ တစ်ခါတည်း လိုက်သွားလိုက်သည်။ ဇော်ထက်တို့အခန်းထဲရောက်တော့ ခုတင်ထက်မှာ ရဲနိုင်ရော ဇော်ထက်ရော မရှိကြ။

“ရဲနိုင် . . ရဲနိုင်”

“ဇော်ထက် . . ဇော်ထက်”

“ဟာ ဒီကောင်တွေ ဘယ်မှာမွေးပြီး ကျန်ခဲ့ကြသလဲ မသိပါဘူးကွာ”

ချမ်းမြေ့တစ်ယောက်ထဲ ခပ်ညည်းညည်းပြောရင်း ရေချိုးခန်းထဲခါးကို ဖွင့်ကြည့်သည်။ မရှိ။

အိမ်သာတံခါးကို ဖွင့်ကြည့်သည်။

“ဟာ”

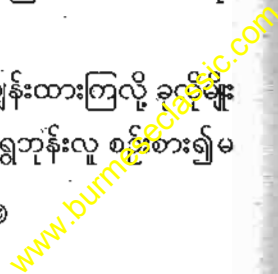
“တွေ့လား သူတို့ကိုတွေ့လား”

ရွှေဘုန်းလူပါ ကလေးကြီးချီလျက် အိမ်သာနားသို့ လျှောက်လာ၏။

“ဇော်ထက်ကိုတွေ့ပြီ၊ အိမ်သာအဖုံးပေါ် မေးတင်ပြီး အိပ်နေတယ်”

အားကျစရာကောင်းလောက်အောင် တခွီးခွီးဖြင့် အိပ်မောကျနေသော ဇော်ထက်ကို အရင်တွေ့သည်။ မေးတင်ထားသော ဘိုထိုင်အိမ်သာအဖုံးသည် သူ့အတွက် အိစက်ညက်ညောသော ခေါင်းအုံးတစ်လုံးနယ်။

ညကဘယ်လောက်တောင် သောင်းကျန်းထားကြလို့ ခုလိုမျိုး လူမှန်းမသိအောင် ဖြစ်နေကြတာလဲဆိုတာ ရွှေဘုန်းလူ စဉ်းစား၍မ

“ဇော်ထက်. . ဇော်ထက်. . ဟေ့ကောင်”

“အူဝဲ. . အူဝဲ. . အူဝဲ”

ချမ်းမြေ့၏ ဇော်ထက်ကို နှိုးနေသော အသံနှင့် ကလေးငိုသံက လုံးထွေးနေသည်။

“အေ့. . အေ့. . အေ့. . တိတ်ပါ. . တိတ်ပါ ကလေးရယ်၊ မင်းအမေကို ရှာပေးပါမယ် တိတ်ပါကွာ”

ချမ်းမြေ့ ဇော်ထက်ကို အတင်းလှုပ်နှိုးနေရင်းမှ ကလေးကို ချော့မြူနေသော ရွှေဘုန်းလူကို အကြံအိုက်စွာဖြင့် မော့ကြည့်သည်။

သူငယ်ချင်းလေးယောက်ရှိသည်။ တစ်ယောက်က ပျောက်နေသည်။ သုံးယောက်ကတော့ အတူတူရှိနေကြသည်။ သို့သော်ပုံစံ တစ်မျိုးစီဖြင့် ထူးဆန်းနေတာတော့ အမှန်ပင်။

“ငါတို့ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ရွှေဘုန်း မင်းကလေးကလည်း အာခြစ်နိပဲ၊ စိတ်ညစ်နေပါတယ်ဆိုမှ အော်နေလိုက်တာ လေးဖြူတို့ အဲဒီတို့ အတိုင်းပဲ”

“ဟာ. . ဘယ်က ငါ့ကလေးကမှာလဲ”

“လောလောဆယ် ပိုင်ရှင်ကလည်းမရှိ မင်းလက်ထဲမှာ ဆိုတော့ မင်းကဒီကလေးရဲ့ ယာယီအုပ်ထိန်းသူပဲလေကွာ”

“ကဲပါ အဲဒါက အရေးမကြီးဘူး၊ ဇော်ထက်ကို နှိုးအောင် အရင်နှိုးရမှာလေ၊ ညက ငါတို့တွေဘာတွေဖြစ်ကြသလဲဆိုတာ ဒီကောင် သိချင်သိမှာကွ”

မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ဇော်ထက်ကို မရမက အတင်းကန်ကျောက်

လှုပ်နှိုးကြသည်။ တော်တော်လေး ပင်ပင်ပန်းပန်း အာပေါက်မတတ် နှိုးတော့မှ ဇော်ထက် မျက်လုံးမဖွင့်ချင် ဖွင့်ချင်နှင့် လေးပင်စွာ ဖွင့်လာသည်။

“ဘာလဲ အိပ်ကောင်းနေတဲ့ကွာ”

အိပ်ချင်မှူးတူး အသံဖြင့် အာလေးလျှာလေးပြောကာ ခေါင်းထောင်လာသော ဇော်ထက်ကို ပြန်အိပ်မပျော်သွားစေရန် မေးစေမှ ဆွဲကိုင်မော့လျက်. . .

“ဇော်ထက် အမြန်ထစမ်း ငါတို့အရေးကြီးတဲ့ အခြေအနေကို ရောက်နေပြီ”

“ဟမ်. . ဘာ. . ဘာအရေးကြီးတဲ့ အခြေအနေလဲ”

ကျိန်းစပ်နေသော မျက်လုံးကို အတင်းပွတ်သတ်ဖွင့်ရင်း ဇော်ထက်မေး၏။ မေးနေရင်းမှ ရွှေဘုန်းလူ လက်ထဲမှ တအဲအဲငိုနေသော တလေးကိုမြင်တော့ အိပ်ချင်စိတ်တွေ ပြေသွားဟန်ဖြင့်

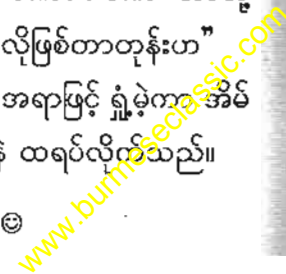
“ဟင်. . ဟေ့ ဒါ ဘယ်က ကလေးလဲ”

“အဲဒါနောက်မှမေး၊ မင်း အခု ဘယ်မှာအိပ်နေတာလဲ ဆိုတာ ပြန်ကြည့်ဦး”

ချမ်းမြေ့သတိပေးမှ ဇော်ထက်ဘေးဘီကို ဝေ့ကြည့်လိုက်ပြီး မျက်လုံးပြူးသွားကာ. . .

“ဟာ. . ဒါ. . အိမ်. . အိမ်သာကြီး၊ ငါက. . ငါက ဘာလို့ ဒီမှာအိပ်နေရတာလဲ၊ ဟာ. . နှိုးတဲ့မှပဲ ဘယ်လိုဖြစ်တာတုန်းဟ”

ဇော်ထက်မသတိသော မျက်နှာ အမူအရာဖြင့် ရှုံ့မဲ့က အိမ်သာဖုံးဘေးမှာ ကျကျနနထိုင်နေရာမှ ဝုန်းခနဲ ထရပ်လိုက်သည်။

“အောင်မလေး.. ဘုန်းကံတွေတော့ နိမ့်ကုန်ပါပြီကွာ.. ထို့”

“ဟေ့ကောင်.. အဲဒါ အသာထား ဟိုကောင်ရဲ့နိုင်ရော သူ့ကိုမ
တွေ့ဘူး၊ နောက်ပြီး ညကငါတို့တွေ ဘာတွေဖြစ်ကြလဲ မင်းမှတ်မိလား”
ချမ်းမြေ့ သူခေါင်းပေါ်က ကောင်းချိုင်ဦးထုပ်ကို ချွတ်ဖို့ လက်
လှမ်းရင်း.. ဇော်ထက်ကို သူသိချင်တာတွေ အငမ်းမရမေး၏။

ဇော်ထက် ခေါင်းတွေတဖြည်းဖြည်းကုတ်ကာ ခေါင်းကိုခပ်လေး
လေးခါပြသည်။

“ငါ.. ငါ ဘာမှမမှတ်မိတော့ဘူး”

ချမ်းမြေ့ရော ရွှေဘုန်းလူပါ မျှော်လင့်ချက်မဲ့သွားကြသလို ဟာ
ခနဲ စိတ်ပျက်သွားကြသည်။

ညက ဘာတွေဖြစ်ခဲ့ကြတာလဲ။

“ဟာ.. ဇော်.. ဇော်ထက်၊ မင်း.. မင်းရဲ့သွားတစ်ချောင်း
ဘယ်တုန်းက ကျိုးသွားတာလဲ”

“ဟမ်”

“ဘာအလိုရှိပါသလဲရှင်”

“ဒီဟိုတယ်က မန်နေဂျာ ကိုသန်းအောင်နဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ”
ရွှေဘုန်းလူ၏ အမေးကြောင့် ဟိုတယ်ဝန်ထမ်း ကောင်မလေး
နှစ်ယောက် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ မေးငေါ့ပြုကြ
သည်။ ပြီးမှ ရွှေဘုန်းလူတို့ဘက်ကို လှည့်ကြည့်ပြီး

“သူ ဒီမနက်ပဲ ဟိုတယ်အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ရန်ကုန်ကို တက်သွားပါ
တယ်ရှင်”

“ဟာ. . သွားပြီကွာ”

ကိုသန်းအောင်ကိုတွေ့လျှင် ညကသူတို့ အဖြေရှာမရသည့် ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ကို အဖြေရှာလို့ရပြီဟု ပုံသေတွက်ထား၍ အားခဲပြီးလာ ခဲ့ကြတာ ခုတော့ဝေးပြန်ပြီ။

“သူ ဘယ်တော့လောက် ပြန်လာမလဲ ညီမ”

“တစ်ပတ်လောက်တော့ ကြာမယ်ထင်တယ်”

“ကျွတ်. . ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ရွှေဘုန်း”

ချမ်းမြေ့ ကူကယ်ရာခဲသော လေသံဖြင့် ရွှေဘုန်းလူထံ လှမ်းပြီး အဖြေညှိသည်။ ရွှေဘုန်းလူ သက်တောင့်သက်သာ မရှိသော မျက်နှာ ကြီးဖြင့် ခေါင်းခါပြကာ. . .

“ဒီ. . ဒီမှာ. . ညီမလေးတို့ရယ် အစ်ကိုတို့ တစ်ခုလောက်မေး လို့ရမလား”

“ဟုတ်ကဲ့ မေးပါ”

“ဒီကလေးကို သိကြလားဟင်၊ ဒါ. . ဒါ. . ဘယ်သူကလေးလဲ သူ့အမေကို သိတယ်ဆိုရင် ပြောပေးကြပါ။ သူ့ကလေး အစ်ကိုတို့ဆီကို ရောက်နေပါတယ်လို့”

“အို. . အဟင်း. . ခစ်ခစ်ခစ်. . အစ်ကိုကလည်း လာနောက် နေပြန်ပြီ၊ အစ်ကိုမိန်းမကို ညီမတို့က ဘယ်သိမှာလဲလို့”

“ဟာ. . သွားပြီ၊ ရှင်းလေ ရှုပ်လေ ဖြစ်တော့မှာပါလား”

“အူဝဲ. . အူဝဲ. . အူဝဲ”

“အို. . အော့. . အေး အိပ်ပါကလေးရယ်၊ မင်းအမေကို ရှာနေ ဝါတယ်ကွယ် ခဏလေး သည်းခံပေးပါ”

ကောင်မလေးတွေရှေ့မှာ ရှက်ရှက်နှင့်ပင် ကလေးအငိုတိတ် အောင် မချော့တတ်ချော့တတ်နှင့် ချော့နေရ၏။

“ဟေ့ကောင် ခုပဲ ကိုးနာရီထိုးပြီ ကလေးနို့ဆာလို့ နေမှာပေါ့ စွ”

ဇော်ထက် သူ့ပါးစပ်ကို လက်ဝါးနှင့်အုပ်ပြီး ရွှေဘုန်းလူကို ထှမ်းသတိပေး၏။ သူ သွားတစ်ချောင်းကျွတ်တာ ကောင်မလေးတွေ နှင်မှာလည်း စိုးရိမ်နေပုံရသည်။

“အေး ဟုတ်သားပဲ၊ ကလေးနို့ဆာလို့နေမှာ ငါတို့ ဘယ်လို သုပ်ကြမလဲ”

ရွှေဘုန်းလူ အကြံရသွားသည်။ ထိုအကြံကို ချက်ချင်းပင် အ တောင်အထည် ဖော်သည့်အနေဖြင့် ကောင်တာစာရေးမလေးတွေ ဘတ်ကို လှည့်ကာ မျက်နှာချိုသွေးရယ်လိုက်ပြီး

“ဒီ. . ဒီမှာ ဒီကလေးက နို့ဆာနေတာကွ၊ ဟို. . ဟိုလေ ညီမ တို့မှာ. . နို့. . နို့လေးများ ရှိလားဟင်”

“ဘာ. . ”

“ရှင်နော် ပါးကျိုးသွားချင်လား”

ကောင်မလေးတွေ မျက်နှာမှာ ဆေးနီရည်တွေ လှမ်းပက်လိုက် သလို ချက်ချင်းရဲတတ်သွားပြီး မိန်းမကောင်းရန်တွေ ပြဿနာရှာဖွဲ့ တာစုကုန်ကြသည်။

ချမ်းမြေ့ အခြေအနေကို အမှီထိန်းသည့် အနေဖြင့် ရွှေဘုန်း ထူးအား ကုပ်ပိုးမှ အင်္ကျီစကိုဆွဲကာ. . .

“လာ. . လာတော့ ရွှေဘုန်း၊ မင်း အပြောမတတ်ပုံနဲ့ ငါတို့ရဲ့

www.burmeseclassic.com

ပါးတွေ ရေခဲမရှိကံရခင် ပုပ်ကုန်တော့မယ်”
သုံးယောက်သား ဟိုတယ်ထဲမှ ကမန်းကတန်း ပြန်ထွက်လာခဲ့
ကြရသည်။

“ဒီကလေး နို့ဆာနေတာ ဘယ်လိုလုပ်မလဲကွ”
“မင်းနို့ကို လှန်တိုက်လိုက်လေ”
“ဟာ. . အရေးထဲ လာနောက်နေသေးတယ် ခွီးတဲ့မှပဲ”
“ငါတို့ ရဲနိုင်ကို ဘယ်မှာရှာရမလဲ”

“ရဲနိုင်ကိုရှာတာ နောက်ကိစ္စ၊ အခုလောလောဆယ် ငါ့လက်
ထဲက အရှုပ်ထုပ် ကလေးပြဿနာကို အရင်ရှင်းရမှာ ဇော်ထက်ရ”
ရွှေဘုန်းလူ တအိအိဖြင့် ငိုနေသော ကလေးကို ငိုတော့မယ့်
မျက်နှာကြီးဖြင့် ငုံ့ကြည့်ပြီး မရှူနိုင် မကယ်နိုင် ဖြစ်နေသည်။

“ကလေးက ချစ်ဖို့တော့ ကောင်းတယ်ကွ၊ မင်းပဲ မွေးစားထား
လိုက်ပါလား”

“ဟေ့ကောင် မဦးမချွတ်၊ မနက်ဖြန် သဘက်ခါပဲ မင်္ဂလာ
ဆောင်ရတော့မယ့် သတို့သားလောင်းကို ဘယ်ကကလေးမှန်း မသိ
လာမွေးခိုင်းနေတယ်၊ ငါနဲ့ ဇေယျာနွယ်ကို ကမ္ဘာခြားသွားအောင် လုပ်
နေတာလားဟင်”

ရွှေဘုန်းလူ ရှူးရှူးရှားရှားဖြစ်သွားပြီး ဇော်ထက်ကို ဘုတောင်
“ဒါဆို ဒီကလေးကို မင်း ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”
“ရှေ့ ခဏချီထား၊ ငါ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ စဉ်းစားလို့
ဦးမယ်”

ရွှေဘုန်းလူ သူ့လက်ထဲမှ ကလေးကို ဇော်ထက်ဆီ အကပ်

ထိုးပေး၏။ အဓိကက သူ့လက်က လွတ်ဖို့ပင် မဟုတ်လား။
ဇော်ထက်ကလည်း နပ်သည်။ ကိုယ့်လက်ထဲရောက်ရင် ကိုယ့်
အထုပ် ဖြစ်မှာစိုး၍ . . ရွှေဘုန်းလှမ်းပေးနေသော ကလေးကို မချီပဲ
နောက်ကို ဆုတ်သွားသည်။

“အိုး. . နိုးနိုး. . ငါ့လက်ထဲရောက်ရင် ငါ့ကလေး ဖြစ်သွားလိမ့်
မယ်၊ ဒီကလေးက မင်း အိပ်ရာပေါ်ကရတာ၊ မင်းနဲ့ပဲ ဆိုင်တယ်”
“ငါ ညောင်းနေလို့ ခဏချီခိုင်းတာကွ”
“မင်းအထာကို ငါက ကြိုနှပ်ပြီးသား ဟေ့ကောင်၊ မင်း ညောင်း
လာရင် မြက်ခင်းပေါ် ခဏချထားလိုက်”

“ကဲပါကွာ မင်းတို့နှစ်ယောက်ကလည်း အရေးထဲ သူ့ကလေး
တို့ယ့်ကလေး ခွဲခြားနေသေးတယ်၊ ဒီအချိန်မှာ ဘယ်သူ့ပြဿနာ ဖြစ်
ဖြစ် ငါတို့အားလုံး အတူတူပူးပေါင်းပြီး ဖြေရှင်းရမှာ မဟုတ်ဘူးလား။
ခုလောလောဆယ် ငါတို့ ဘာလုပ်သင့်တယ်ဆိုတာကို အရင်စဉ်းစားရ
မယ်”

ချမ်းမြေ့ပြောတာ မှန်နေသဖြင့် ဇော်ထက်ရော ရွှေဘုန်းလူ
ရော ငြိမ်သွားကြသည်။

“ဒါဆို ခုလောလောဆယ် ငါတို့ရဲ့ ငိုက်ဆာနေတဲ့ ပြဿနာကို
အရင်ရှင်းရမယ်၊ ပြီးရင် ဒီကလေးကို နို့တိုက်မယ်”

“ခု ငါတို့ အဆောင်အရင် ပြန်ကြမယ်၊ မျက်နှာတောင် မသစ်ရ
သေးတဲ့ ရုပ်ကြီးနဲ့ စားသောက်ခန်းထဲ သွားလို့ မဖြစ်ဘူး”
သူတို့သုံးယောက် ကလေးနှင့်အတူ အဆောင်ကို ပြန်လာကြ
သည်။

www.burmeseclassic.com

သုံးယောက်စလုံး၏ အတွေးထဲမှာ အလျဉ်းမပြတ် သိချင်နေ
တာက ညတုန်းက သူတို့ ဘာဖြစ်ခဲ့ကြသလဲ။။

“ဟာ.. . ငါ့.. . ငါ့ပိုက်ဆံတွေရော”

ရွှေဘုန်းလူ ကလေးချီထားရင်း တန်းလန်းနှင့် အဝတ်သေတ္တာ
ထဲမှ ပိုက်ဆံအိတ်ကို နှိုက်လိုက်သည်။ ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှာ ပိုက်ဆံတွေ
မရှိတော့သဖြင့် ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားသည်။

တစ်သောင်းတန်တွေ အထပ်လိုက် ထည့်လာတာ တစ်ရွက်မှ
မရှိတော့ဘူးဆိုတော့ ညတုန်းက သူတို့ဆီကို အနုကြမ်းများ ဝယ်စီး
သွားကြတာလား။

www.burmeseclassic.com

“ရွှေဘုန်း ငါ့ပိုက်ဆံအိတ်လည်း ရှာမတွေ့ဘူး”

ချမ်းမြေ့ သူ့ခေါင်းအုံးအောက်တွေ ခရီးဆောင်သေတ္တာတွေထဲ နဲ့အောင်ရှာသည်။ ပိုက်ဆံအိတ် လုံးဝကို မတွေ့။

“ဟာကွာ.. တောက်.. သွားပါပြီ၊ ညက ငါတို့အခန်းထဲကို ဘယ် ကောင်များ ဝင်မွေ့သွားပြီလဲ မသိပါဘူးကွာ၊ ကျွတ်ဆင်ပဲ”

“ချမ်းမြေ့ ငါတို့ကိစ္စကို စခန်းမှာ အမှုသွားဖွင့်ရင် ကောင်းမလား”

“မင်းက ဘာပုဒ်မနဲ့ သွားဖွင့်မှာလဲ”

“အယ်.. ဒါ.. ဒါတွေ့ စခန်းက ပုဒ်မ တပ်ပေးမှာပေါ့ကွ”

“သူတို့ ပုဒ်မတပ်ပေးတာ မှန်တယ်၊ ညက ငါတို့လည်း ဘာတွေ့သောင်းကျန်းပြီး ကျူးလွန်ထားလဲဆိုတာ ငါတို့ကိုယ်တိုင်တောင် သိတာမဟုတ်ဘူး၊ မင်းအိပ်ရာပေါ် ကလေးရောက်နေတဲ့ကိစ္စ ငါ့ခေါင်းစာ ဆံပင်တွေ ကွက်ကျားအရိတ်ခံထားရတဲ့ကိစ္စ၊ ဇော်ထက် သွားတစ်ချောင်း အနှုတ်ခံရတဲ့ကိစ္စ၊ ဒါတွေကို ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ ဖြစ်ခဲ့တာလဲဆိုတာ အရင်စုံစမ်းရမယ်”

ချမ်းမြေ့နဲ့ ရွှေဘုန်း တိုင်ပင်နေတုန်း ဇော်ထက် အခန်းထဲ ဝင်လာသည်။

“ဇော်ထက် မင်း ပိုက်ဆံအိတ် ရှာတွေ့လား”

“အေး.. ရှိ.. ရှိတော့ ရှိတယ်”

“မင်းဟာက ဘယ်လိုကြီးလဲ၊ ရှိတော့ ရှိတယ်ဆိုတော့ နောက်ဆက်တွဲက ဘာလဲ”

ချမ်းမြေ့ စိတ်ပူစွာဖြင့် မေးလိုက်သည်။ ဇော်ထက်မှာပါ ပိုက်ဆံ

မရှိတော့ဘူးဆိုလျှင် သူတို့သုံးယောက် ချောင်းသာကမ်းခြေမှာ ခွက်ဆွဲ တောင်းရတော့မယ့် အခြေအနေ ဖြစ်ရချေမည်။

“ချမ်းမြေ့ မင်း.. မင်း.. စိတ်ကို ခိုင်ခိုင်ထားနော်”

“အေးပါ ရဲနိုင် ဘာဖြစ်လို့လဲ ငါ့ကို ပြောစမ်းပါ”

“ရဲနိုင် ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို ငါမသိဘူး၊ ငါ ငါသိတာက ညတုန်းက က.. ကစားဝိုင်းမှာ မင်းကားကို ပေါင်ထားခဲ့ပုံရတယ်”

“ဘာ..”

“ရော.. ဒီမှာ မင်းကား အပေါင်စာချုပ်၊ သိန်းနှစ်ဆယ်နဲ့ ပေါင်ထားခဲ့တာ”

ဇော်ထက်လှမ်းပေးသော ကားအပေါင်စာချုပ်ဆိုတာကို ချမ်းမြေ့ခမျာ လက်တုန်တုန်ဖြင့် မရဲတရဲ လှမ်းယူလိုက်သည်။ ချမ်းမြေ့ မျက်နှာမှာ သွေးပျက်လွန်းစွာဖြင့် ဇောခွေးတွေတောင် ပျံလာသည်။ ရွှေဘုန်းလူလည်း စိတ်ရှုပ်လွန်း၍ ထိုင်ရမလို ထရမလိုနှင့် ဝနာမငြိမ် ဖြစ်၍ နေသည်။

“ဒါ.. ဒါတွေက ဥပဒေနဲ့ သိပ်ပြီး မညီတော့ဘူးထင်တယ်နော်၊ ရွှေဘုန်း”

“အေး.. ဖြည့်နာက ခပ်သေးသေး မဟုတ်တော့ဘူး၊ ဟဲဗီး ဖြစ်လာပြီ၊ ငါတို့ အစရွာနိုင်ဖို့ပဲ လိုတယ်၊ အပေါင်စာချုပ်မှာလည်း ငါ့လက်မှတ်ကြီးနဲ့”

“ငါတို့သုံးယောက်စလုံး ညက ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြလည်းဆိုတာ ဘယ်သူမှ မမှတ်မိကြဘူး၊ ဟိုကောင် ရဲနိုင်က ပျောက်နေတယ်၊ ဒီကောင်ဆိုရင်တော့ ညက ဘာတွေဖြစ်ခဲ့ကြလဲဆိုတာ သိနိုင်မှာ သေ

ချာတယ်”

“အေး ဟုတ်တယ် ငါတို့ ဒီကောင်ကို တွေ့အောင်ရှာရမယ်”
ချမ်းမြေ့နှင့်ရွှေဘုန်းလူ ပြဿနာအရင်းမြစ်၏ အဖြေကို ရဲနိုင်
ဆီသို့ ပုံချလိုက်၏။ ဇော်ထက် ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းလုံးကြီးကို ချကာ
တလေးပွေ့ချီထားသော ရွှေဘုန်းလူကို ကရုဏာအကြည့်ဖြင့် ကြည့်
လိုက်ပြီး . . .

“နေဦး ပြဿနာက မင်းတို့ထင်ထားတာတွေထက် ပိုပြီး ရှုပ်
ထွေးနေတယ် ချမ်းမြေ့ ကားအပေါင်စာချုပ်တင် မဟုတ်ဘူး ရွှေဘုန်း
မင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ စာချုပ်တစ်စောင်ကပါ ငါ့ဆီမှာရှိနေတယ် ဒီစာချုပ်
တွေ ငါ့လက်ထဲ ဘယ်လိုရောက်လာသလဲ ဆိုတာတော့ ငါ့ကိုလာမမေးနဲ့
ငါ့မှာအဖြေမရှိဘူး ညကလူမှန်းမသိအောင် ကဲကြတဲ့အထဲမှာ ငါက
ထိပ်ဆုံးက ပါချင်ပါနေမှာ”

“မင်းဘာတွေပြောနေတာလဲ စိတ်ရှုပ်ရတဲ့ကြားထဲ ဒဲ့ပဲပြော
စမ်းပါကွာ”

“အေး ဒဲ့ပဲပြောမှာပါ ဒီမှာကြည့် သတို့သားနေရာမှာ မင်း
တို့ယံတိုင် လက်မှတ်ထိုးထားတဲ့ လက်ထပ်စာချုပ်”

“ဘာ”
ဇော်ထက်စကား အဆုံး ရွှေဘုန်းလူ မိုးကြိုးပေါင်းများစွာ ပစ်
ခွင်းခံလိုက်ရသလို ခေါင်းမွေးတွေထောင်ထသွားသည်။

“မဟုတ်ဘူး . . ဒါ လုပ်ကြံထားတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး ငါက
ဘယ်ကမိန်းမနဲ့ လက်ထပ်ရမှာလဲကွ”

ရွှေဘုန်းလူ စာချုပ်ကိုင်ထားသော လက်မှာ တဆတ်ဆတ်

တုန်နေသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားလွန်းလို့ ဇောချွေးတွေပင် တဖြိုက်ဖြိုက်
ကျလာသည်။ မျက်လုံးတွေပြူးကျယ်ကာ စိတ်တွေလွတ်ထွက်မတတ်ကို
တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေမိသည်။

လက်ထပ်စာချုပ်ကို အသေအချာ ပြန်ကြည့်ဖြစ်သည်။ သတို့
သမီးနာမည်က စုစုကျော်ဖြစ်သည်။ သတို့သမီးဘက်မှ အသိသက်
သေနှစ်ယောက်လက်ရေးတွေ မလှမပနှင့် လက်မှတ်ထိုးထားကြသည်။
တစ်ယောက်က ကိုတိုင်းကျော် နောက်တစ်ယောက်က ဒေါ်ခင်မေဟူ
သော နာမည်တွေနှင့်ဖြစ်သည်။

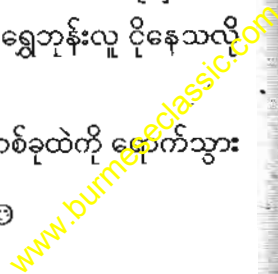
သတို့သားဘက်မှာက ရွှေဘုန်းလူ လက်ရေးနှင့်ရေးထားသော
နာမည်နှင့်လက်မှတ်။ အသိသက်သေနေရာမှာ ကိုသန်းအောင်နှင့်
ချမ်းမြေ့ . . .

ဒီလိုညမျိုး ရွှေဘုန်းလူဆီမှာ တကယ်ကြုံခဲ့တာလား။ ဒီစာချုပ်
ဒီကလေး ဒါတွေဟာ ဘယ်တုန်းကမှ မရှိခဲ့တဲ့ ညတစ်ညရဲ့ သက်သေ
တွေလား။

ရင်ထဲမှာလှိုက်တက်လာသော . . သောကအပူလုံးကြီးသည်
လည်ချောင်းဝမှာ တစ်ဆို့လျက် ဘာတွေပြောရမှန်းပင် မသိတော့။

နောက်ဆုံးအီခနဲသာ ငိုချလိုက်တော့သည်။
ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုကာ နံရံကိုလက်သီးဖြင့် တဒုန်းဒုန်းထုနေ
သော ရွှေဘုန်းလူကို ကြည့်ပြီး ချမ်းမြေ့နှင့်ဇော်ထက်ဘယ်လို နှစ်သိမ့်
မှုမျိုးနဲ့ ချွေးသိပ်ရပါမလဲ။ သူတို့မျက်နှာတွေပါ ရွှေဘုန်းလူ ငိုနေသလို
ငိုမဲ့မဲ့ ဖြစ်လာကြသည်။

ညကသူငယ်ချင်းအားလုံး ကမ္ဘာသစ်တစ်ခုထဲကို ဖောက်သွား

သလိုလိုနှင့် အဖြစ်အပျက်တွေက အိပ်မက်ဆန်လွန်း၏။ နိုးလာတော့ ထိုအိပ်မက်ကို ဘယ်လိုမှ အစဖော်၍ မရတော့သလို ဘယ်လိုမှလည်း ရုန်းထွက်၍ မရနိုင်တော့။

“သွားပြီ. . ငါ့ဘဝတော့သွားပါပြီကွာ၊ ငါ ဇန့်ကိုဘယ်လို ရင်ဆိုင်ရမလဲ၊ ဇန့်ကို လုံ့ယုတ်မာလို့ ထင်သွားတော့မှာကွာ၊ ငါ့ကိုကယ်ပါဦး. . ဒီ ပြဿနာထုပ်ကြီး ငါ့ခေါင်းပေါ်ဘယ်လို ရောက်လာတာလဲ၊ ဝိုင်းပြီးဖြေ ရှင်းပေးကြပါဦးကွာ၊ ဘာမှန်းမသိတဲ့မိန်းမရဲ့ ဘဝထဲမှာ ငါ့ဘဝကို ဘူမသိ ကိုးမသိ အမှောင်ချလိုက်ရတော့မှာလားကွာ၊ ငါ. . ငါက ဇန့်လက်ထပ်ရတော့မှာလေ”

ငိုသံပါကြီးဖြင့် ဗလုံးဗထွေး ပြောနေသော ရွှေဘုန်းလူ အတွက်တော့ ထိုတဒင်္ဂသည် ကမ္ဘာပျက်နေသလားပင်။

ကံရယ် ဆိုးလိုက်တာမှ ကလေးအဖေပါ တန်းဖြစ်ရောသတဲ့လား။ ရင်နာဖို့ ကောင်းလေစွ။

ပျော်ချင်လို့ချောင်းသာမှာ လာကဲကြတာမှ ဒူးနဲ့မျက်ရည်သုတ်ရတဲ့ ကိုယ့်အဖြစ် ဘယ်သူကလာပြီး သနားမှာတဲ့လဲ။

ပြဿနာကို အစဖော် ပေးနိုင်မည့် ကိုသန်းအောင်ကလည်း ချို ရဲနိုင်ကိုလည်း ရှာမတွေ့နှင့် ရွှေဘုန်းလူတို့ ကလေးတစ်ယောက်နှင့် နှာလည်နေသည်။

ကားကလည်းပေါင်ထားသည်မို့ ဘယ်သွားသွား ဘယ်လာလာ တွန်းကြောင်းသွားနေရတော့ သိပ်ပြီးခရီးမတွင်လှ။

လမ်းမှာတွေ့သမျှလူကို ရဲနိုင်၏ ဓါတ်ပုံပြုပြီး ဘယ်မှာတွေ့လဲ လိုက်မေးနေရတာ တကယ့်ကို အူကြောင်ကြောင်နိုင်လှသည်။

www.burmeseclassic.com

“ဟူး.. ရွှေဘုန်းရာ ငါတို့ခိုလို တလေးတစ်ယောက်နဲ့ နေပူကြီး ထဲ လျှောက်သွားနေရတာ သိပ်တော့အဆင်မပြေဘူးကွ”

“အဲလိုမှ မရှာရင် ငါတို့ဘယ်လိုရှာမလဲ၊ ရဲနိုင်ကို နေရာအနံ့ လည်းရှာပြီးသွားပြီ တွေ့မှမတွေ့တာ”

“မတွေ့နိုင်သေးတဲ့ လူကိုရှာမှာထက် ဘုန်းလူရဲ့ လက်ထပ် စာချုပ်ထဲက အသိသက်သေတွေကို အရင်ရှာရမယ် မဟုတ်လား”

“အဲဒီလူတွေကို ဘယ်မှာသွားရှာရမလဲ”

“ရွာထဲမှာ သွားရှာပေါ့”

“အေး.. ဇော်ထက်ပြောတာ နည်းနည်းတော့ နီးစပ်တယ်ကွ ညကငါတို့ ကို ကိုသန်းအောင် ရွာထဲခေါ် သွားတာတော့ သေချာတယ်”

“ဟုတ်တယ် ဒါဆိုရင် ရွာထဲကို သွားကြမယ်”

“ဒီကလေးကို တစ်နေရာမှာ ထားခဲ့ကွာ ကလေးကြီး တစ်တန်း တန်းနဲ့ သွားရတာ အလုပ်မဖြစ်ဘူး”

“ဒါဆိုဘယ်မှာ ထားခဲ့ရမလဲ”

“ဟိုတယ်က ဝန်ထမ်းတွေနဲ့အပ်ခဲ့ကွာ”

ချမ်းမြေ့အကြံက ကောင်းပေမယ့် ရွှေဘုန်းလူ လက်ခံ၍မဖြစ် ဒီကလေးကို ခေါ်သွားတာဟာ ပျောက်ဆုံးနေသည့် ကွင်းဆက်တွေကို ရှာဖွေနိုင်သည်။

“မဖြစ်သေးဘူးကွ ဒီကလေးပါမှ ဒီကလေးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ လူ တွေကို တစ်ဆက်တည်းရှာနိုင်မှာ ဒါဆိုရင်ညက ငါတို့ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့ ကြသလဲဆိုတဲ့အဖြေကို တစ်ခါတည်းရှာလို့ရသွားပြီ”

“အေး.. ရွှေဘုန်းပြောတာလည်း သဘာဝကျတယ်ကွ၊ ည

တစ်ညတည်းမှာငါတို့ လူတော်တော်များများနဲ့ ဇယားတွေတော်တော် နှုပ်ခဲ့ပုံပဲကွ၊ အဲဒီထဲက တစ်ယောက်ကိုရှာနိုင်ပြီဆိုရင် ငါတို့သိချင်တဲ့ တိစ္ဆာတွေကို တစ်ဆင့်ချင်းလိုက်ရှင်းလို့ရပြီ”

သူငယ်ချင်းသုံးယောက် စိတ်တူကိုယ်တူဖြင့် ရွာတန်းတွေရှိရာ ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြ၏။

ကမ်းခြေမှာ ပြေးလွှားဆော့ကစားသူက ဆော့ကစား ရေကူး ရင်း ဘောစီးသူကစီး ရောင်စုံထီးလှလှကြီးအောက်မှာ ခပ်မိန့်မိန့် ဇိမ်ယူ နေသူတွေကယူနေကြနှင့် သူတို့အားလုံးပျော်သလို မပျော်နိုင်ကြသူတွေ တ ရွှေဘုန်းလူတို့ အဖွဲ့တွေပင် ဖြစ်သည်။

သူတို့မျက်နှာမှာ အပျော်တွေကို မျှော်မောဖို့ နေနေသာသာ မမြင်နိုင်တဲ့ နေရာက ချုံခိုတိုက်ခံနေရသည့် ပြဿနာတွေကို ရင်ဆိုင် ဖို့ခက်ခက်နှင့် ခြေလှမ်းတွေကို မနည်းအားတင်း လှမ်းနေကြရသည်။

ကံကြမ္မာကြီးက သူတို့ကို ဘယ်လိုအပြီးနှင့် ဒဏ်ခတ်လိုက်ပြီ လည်းဆိုတာတော့ ကံကြမ္မာကြီးသာ ပိုသိမည်ထင်၏။

အိမ်တွေ... အိမ်တွေကိုယ်စီမှ လူတွေ၏အကြည့်တွေသည် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ရုပ်ရည်ခပ်ဖြောင့်ဖြောင့် ရွှေဘုန်းလူတို့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်နှင့် ရွှေဘုန်းလူ လက်ထဲမှကလေးကို စိတ်ဝင် တစား စုပြုံနေကြသည်။

ရွာဆိုပေမယ့် အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းတွေနှင့် မြို့နေလူတန်း စားတွေလို အလယ်အလတ်တန်းစားတွေ ရှိကြ၏။

“ရွှေဘုန်း ငါတို့ဒီအတိုင်း ဆက်လျှောက်နေရင် မျောက်ပွဲ

လှည့်ပြနေသလို ဖြစ်နေမယ်၊ မင်းလက်ထပ်စာချုပ်ထဲက တိုင်းကျော်ဆို တဲ့ကောင်ကို အရင်မေးကြည့်ပါလား”

ချမ်းမြေ့လမ်းလျှောက်နေရင်းမှ ခပ်တိုးတိုးသတိပေးသည်။
“အေးပါ... ငါလည်း အခြေအနေကြည့်ပြီး မေးမလို့ပါ”

ထိုစဉ် လူကြီးတစ်ယောက် အိမ်တစ်အိမ်ထဲမှ ထွက်လာသဖြင့် ရွှေဘုန်းလူမေးရန် ဟန်ပြင်ကာ... .

“ဦးလေး ဒီနားမှာ ကိုတိုင်းကျော်တို့ အိမ်များရှိသလား ခင်ဗျာ”
ရွှေဘုန်းလူ အမေးကြောင့် ထိုလူကြီး တိုင်းကျော်ဆိုသောလူ၏ နာမည်ကို စဉ်းစားသလို ဟန်ဖြင့် သူ့မုတ်ဆိတ်မွေး တိုစိစိတွေကို ပွတ် လိုက်ပြီး... .

“ရှိတော့ရှိတယ်ကွ မင်းမေးတဲ့ တိုင်းကျော်ဆိုတဲ့နာမည်တွေက ဒီမှာသုံးလေးယောက်ရှိတယ်”

“ဒါ... ဒါဆို ဦးလေးသိတဲ့ တိုင်းကျော်ကို အရင်ပြောပါဗျာ၊ ပြီးရင် နောက်တိုင်းကျော်တွေ ရှိတဲ့နေရာကို ညွှန်ပေးပါ ကျေးဇူးမမေ့ပါ ဘူးဗျာ”

“အေးလေ ဒါဆို ဦးလေးအိမ်က တိုင်းကျော်ကို အရင်ပြောရ မှာပေါ့ တိုင်းကျော်ရေ တိုင်းကျော် လာပါဦးကွာ”

ထိုလူကြီး သူ့အိမ်ထဲကို လှမ်းအော်ခေါ်လိုက်သည်။
လေးငါးနှစ်အရွယ် ကောင်လေးတစ်ဦး ပြေးထွက်လာပြီး... .

“ဂျာ... အဘိုး တားကိုခေါ်လား”

“အေးကွ... ဒီမှာ ငါ့မြေးနာမည်ကို ဒီကဦးဦး သုံးယောက်က လာမေးနေလို့”

www.burmeseclassic.com

“အဲ. . ဦးဦးတို့ကတာကို ဘာရှိမေးတာလဲ၊ တားကိုတိလို့ လား”

ထိုကောင်လေး မပီကလာ ပီကလာမေးသည် ရွှေဘုန်းလူ စိတ်လေသွားကာ ခေါင်းမှဆံပင်တွေကို ထိုးဖွလိုက်သည်။

“အဲ့. . အင်း. . အင်း. . အင်း”

အရေးထဲ ရင်ခွင်မှပိုက်ထားသော ကလေးက နိုးလာ၍ တ အင်းအင်းဖြင့် ငိုစပြုလာပြီ။

“ဦးလေး ကျွန်တော်တို့ပြောတာ ဒီအရွယ် တိုင်းကျော်ကို မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျာ၊ ဟို. . ဟိုလေ လက်ထပ်စာချုပ်မှာ အသိသက်သေ လက်မှတ်လိုက်ထိုးတဲ့ အရွယ်ကိုပြောတာ”

“ဪ. . . အဲဒီအရွယ်ကို. . . အင်း”

“အူဝဲ. . အဲ. . အင်း”

အဘိုးကြီး စကားပင် မပြတ်သေး၊ သကောင့်သားလေးက ထအော်ပြန်သည်။

အဘိုးကြီး ကလေးကို အသေအချာကြည့်လိုက်ပြီး. . .

“ဟ. . ကလေးက လေနာလိုထင်တယ်၊ ငိုလိုက်တာ ပြန်တော့

“လေနာတာမဟုတ်ဘူးအဘ နို့ဆာတာ”

“ဟေ. . ဟုတ်လား၊ သူ့အမေရော. . အဲ. . နေ နေပါဦး၊ ငါ

ဒီကလေးကို မြင်ဘူးနေသလိုလိုပဲ”

အဘိုးကြီး စကားကြောင့် ရွှေဘုန်းလူ ထခုန်မတတ်ကို ဝမ်းသာ

သွားကာ

“ဟာ. . အဘ ဒီကလေးကို သိတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

“အေး. . ငါ ဒီကလေးမျက်နှာကို ရင်းရင်းနှီးနှီးကို သိနေတယ် တွ၊ ဒီကလေး ဘယ်သူ့ကလေးပါလိမ့်”

“ဟာ. . လုပ်ပါ၊ လုပ်စမ်းပါ၊ သတိရလိုက်စမ်းပါ အဘရာ၊ ကျွန်တော့်အတွက် အရမ်းကို အရေးကြီးလို့ အဘရဲ့ ရွှေဥာဏ်ရှင်ကို ဖွင့်ခိုင်းပါ အဘရယ်၊ ဒါ. . ဒါ အဘတို့ ရပ်ကွက်ထဲက ကလေးပေါ့နော်၊ ဟုတ်. . ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား”

“အေး. . ဟုတ်တော့ ဟုတ်သလိုလိုပဲကွ၊ နေပါဦး ငါ့ဦးနှောက် စာလည်းလေ၊ အသက်ကြီးလေ မှီတက်လေနဲ့ ဘာကိုမှ စဉ်းစားလို့ကို မရဘူး”

အဘိုးကြီး စဉ်းစားခန်းဝင်နေတာ တရုတ်မဘောင်းဘီထဲ အီး ပေါက်သလို လည်နေ၍ အဖြေက တော်တော်နှင့်မထွက်. . .

“အဘ ဒီအိမ်မှာ ကလေးအမေ ရှိလား”

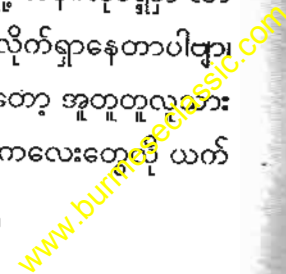
ရွှေဘုန်းလူ စိတ်မရွည်တော့၊ တအဲအဲငိုနေသော ကလေးတို့ ကြည့်ပြီး နားတွေ ထူပူကာ စိတ်တွေ ပို၍ ရှုပ်ထွေးနောက်ကျိလာသည်။

“မရှိဘူးကွ၊ မင်း ဘာလုပ်မလို့လည်း”

“ဒီကလေးကို နို့တိုက်ခိုင်းမလို့ပါ အဘရယ်”

“ဒါ မင်းတို့ကလေး မဟုတ်ဘူးလား”

“မဟုတ်ပါဘူး အဘရယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဘန်ဂလိုရှေ့မှာ လာ ဖစ်သွားလို့ ကျွန်တော်တို့ ဒီကလေး မိဘကို လိုက်ရှာနေတာပါဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ရန်ကုန်က ရှယ်လူသားတွေပါ၊ ခုတော့ အူတူတူလူသား လေးတွေဖြစ်ပြီး ချောင်းသာမှာ ဖားလက်တက်ကလေးတွေလို ယက်

တန်ယက်တန် ဖြစ်နေရပါပြီ”

ချမ်းမြေ့ ငိုမလို ရယ်မလို မျက်နှာကြီးဖြင့် ဝင်ရှင်းပြ၏။

အဘိုးကြီး တကယ်ယုံသွားဟန်ဖြင့် ရွှေဘုန်းလူကိုတစ်လှည့် တအဲအဲငိုနေသော ကလေးကိုတစ်လှည့် အကဲခတ်ပြီး . . .

“အေး. . အေးပါ၊ ငါ ကူညီပါမယ်ကွာ၊ ဘေးအိမ်က မမယ်မ တတော့ ဒီကလေးကို နို့တိုက်ပေးနိုင်မှာပါ။ အဲ သူ့ယောက်ျားလည်း တိုင်းကျော်ပဲကွ”

“ဟာ. . ဟုတ်လား၊ ဒါဆို ကျွန်တော့်ကို ပေးတွေ့ပါ အဘ ရယ်”

အဘိုးကြီး မမယ်မဆိုသော အမျိုးသမီး အိမ်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်၍ ဝင်သွားပြီး. . .

“မယ်မ. . မယ်မရေ”

“ရှန်. . ”

“လာစမ်းခဏ နင့်ယောက်ျားရော”

“ငါးကင် သွားရောင်းတယ်လေ အဘရဲ့၊ ဘာလုပ်ဖို့တုန်း”

နို့ဘောက်ဘက်ဖြင့် အိမ်ရှေ့မှာ ထွက်လာသော မမယ်မဆို သူ့ကို ကြည့်လိုက်တာနှင့် နို့တိုက်မိခင်ဆိုတာ အသေအချာ ခန့်မှန်း နိုင်၏။

“ဒီမှာ ရန်ကုန်က ဧည့်သည်တွေ၊ နင့်ယောက်ျားကိုလည်း တွေ့ချင်လို့၊ နင့်ဆီကလည်း အကူအညီ တောင်းမလို့”

“ဪ. . ဟုတ်ကဲ့. . ကျွန်မ ဘာကူညီရမလဲ”

မမယ်မဆိုသူက ရွှေဘုန်းလူတို့ကို သဘောကောင်းသော အ

ဖြင့် ပြီးပြရာ၏။

“ဟို. . ဟိုလေ နို့. . နို့တိုက်ပေးစေချင်လို့ပါ”

“ရှန်. . ဘယ်. . ဘယ်နို့ကို တိုက်ရမှာလဲ”

“ဒီနို့ကိုလေ”

ရွှေဘုန်းလူ အယောင်ယောင် အမှားမှားဖြင့် မမယ်မဆိုသူ၏ ရင်ဘတ်ကို လက်ညှိုးထိုးပြ၏။

“အို. . ”

မမယ်မ လက်ကလေးနှစ်ဖက်ယှက်ကာ ကိုယ်လေး ကျုံ့သွား ၏။

“ဟာ. . ဟေ့ကောင် ဘုန်းလူ၊ မင်းဟာလေ စကားပြောရင် ဘယ်တော့မှ လိုရင်းကို ရောက်အောင် မပြောနိုင်ဘူး၊ ဒီ. . ဒီလိုပါ အစ်မ၊ ဒီကလေးက ကျွန်တော်တို့ ကလေးလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန် တော်တို့ တည်းခိုတဲ့ ဘန်ဂလိုရှေ့မှာ လာပစ်ထားလို့ ခဏသိမ်းထား တာပါ။ အခု ကလေးက နို့ဆာနေလို့ အစ်မများ ဒီကလေးကို နို့တိုက် ပေးနိုင်မလားလို့ အကူအညီ တောင်းတာပါ”

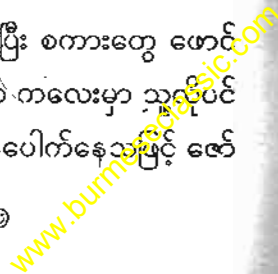
“ဪ. . အဲလိုလား၊ ရပါတယ်”

“ဟားဟားဟား. . ဒီ ဦးဦးရဲ တားလိုပဲ တွားကျိုးနေတာ. .

ဘိုးဘိုး. . တွားကျိုးကြီး. . တွားကျိုးကြီး”

“အူ”

ဇော်ထက် သူ့သွားကျိုးနေတာကို မွေ့ပြီး စကားတွေ ဖောင် ဖွဲ့အောင်ဝင်ပြောနေချိန်မှာ တိုင်းကျော်ဆိုသော ကလေးမှာ သူ့လိုပင် သွားကျိုးနေသည်ဟု အဖော်ညှိပြီး ပျော်ရွှင်ခုန်ပေါက်နေသဖြင့် ဇော်

ထက်မှာ သူပါးစပ်ကိုသူ အချိန်မီပြန်စေလိုက်ရသည်။ ရှက်လိုက်သည် မှာ ပြောဖွယ်ရာမရှိတော့။

ခုန်ပေါက်ပျော်ရွှင်နေသော မြေးကိုကြည့်ပြီး အဘိုးကြီးကပါ ဇော်ထက် ပါးစပ်ကို အသေအချာ ပြုကြည့်သည်။

“ဟဲ့ . . . ဟဲ့ . . . ဟဲ့”

ဇော်ထက်ရှက်ရှက်နှင့် ရယ်ပြသဖြင့် သွားကျိုးတာကြီးကို ပြု နေအောင် မြင်လိုက်ရသော အဘိုးကြီးလည်း သူ့မြေးလိုပင် တခွီးခွီးဖြင့် ရယ်ပြန်သည်။

ရွှေဘုန်းလူနှင့်ချမ်းမြေ့ရယ်ချင်စိတ်ကို မနည်းမျိုချ၍ နေရ၏။

အရေးထဲမှာ ဇော်ထက်သွားကျိုးတာက ဟာသရသ မြောက် နေရတယ်လို့ . . .

မမယ်မ ယောက်ျား ကိုတိုင်းကျော် ငါးကင်ဗန်းကြီးကိုင်တာ အိမ်ပေါ်တက်လာ၏။

ရွှေဘုန်းလူတို့ကို မြင်တော့ ဘာမျှမပြောင်းလဲသော အမူအ ရာဖြင့် ငါးကင်ဗန်းကို ကြမ်းခင်းပေါ်ချကာ ဝင်ထိုင်၏။ ရွှေဘုန်းလူ သဘောပေါက်လိုက်သည်။ ဒီလူဟာ လက်ထပ်စာချုပ်မှာ အသိသက် သေ လိုက်ပေးထားသော ကိုတိုင်းကျော် မဟုတ်ဘူး ဆိုတာပင်။ အသိ သက်သေလက်မှတ်ထိုးပေးထားသော ကိုတိုင်းကျော်ဆိုလျှင် အနည်း

ဆုံးတော့ ညကကိစ္စကို အနည်းငယ် စမြို့ပြန်မှာ သေချာ၏။
 “ကျွန်တော့်ကို တွေ့ချင်တာ ဘာကိစ္စလည်း အစ်ကိုတို့”
 “ဒီလိုပါ ညက ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းတွေ ဒီရွာထဲမှာလာပြီး
 ဖျော်ကြပါကြတယ်။ အဲ. . သောက်ကြစားကြတယ်ပေါ့ဗျာ. . အဲ. .
 အဲဒီထဲမှာ ကိုတိုင်းကျော်ရော ပါသလားလို့ ဟိုလေ. . ကျွန်တော်တို့ကို
 ခင်ဗျားသိတယ် မဟုတ်လား”

“ဟင့်အင်း မသိပါဘူး”

“အင်”

“ဟုတ်တယ် ကျွန်တော် တကယ်မသိတာပါ”

ရွှေဘုန်းလူ စိတ်လေသွားသည်။ သူတို့အဖြစ်က အစရှာဖို့
 အတော်လေးခက်နေ၏။ ကောက်ရိုးပုံထဲအပ်ဆင်းရှာလျင်တောင် ခု
 လောက်ဆို တွေ့နေလောက်ပြီ။

“ဒါဆိုရင် ဒီအရပ်ထဲမှာ ကိုတိုင်းကျော်ဆိုတဲ့လူ. . အဲ. . ဒါမှ
 မဟုတ် သီရိဟိုတယ်မှာလုပ်နေတဲ့ မန်နေဂျာ ကိုသန်းအောင်ရဲ့အိမ်. .
 ဒါမှမဟုတ် ဒေါ်ခင်မေဆိုတဲ့ အမျိုးသမီး. . ကျွန်တော်တို့ သူတို့တွေကို
 တွေ့ချင်တယ် သူတို့ဘယ်မှာနေသလဲဆိုတာကို သိချင်တယ်”

“ကျွန်တော်က စုံစမ်းပေးရမယ်ပေါ့”

“ဟုတ်တယ်. . အဲဒီအတွက် ခင်ဗျားကို မနစ်နာစေရပါဘူး”

“ကောင်းပြီလေ ကျွန်တော်စုံစမ်းပေးမယ်”

“အဲ. . ခင်ဗျားတို့ကို အကူအညီတောင်းစရာ နောက်တစ်ခုရှိ
 သေးတယ်”

“ဘာလဲ”

“ဒီကလေးရဲ့ အမေ စုစုကျော်ဆိုတာလည်း စုံစမ်းပေးရမယ်။
 ပြီးတော့ ဒီကလေးကို ခင်ဗျားတို့ ခဏလောက် စောင့်ရှောက်ပေးထား
 ကြပါ”

ရွှေဘုန်းလူ ဇော်ထက်ဘက်ကို လှည့်ပြီး မျက်ရိပ်လှမ်းပြ၏။
 ဇော်ထက်အကင်းပါးသူပီပီ သူ့ခါးကြားမှာ ထိုးထားသော လယ်သာ
 ခေါက်အိတ်ထဲမှ တစ်သောင်းတန် နှစ်ရွက်ကို ထုတ်လိုက်သည်။

“ရော့. . . ဒါကလေးကို စောင့်ရှောက်ခ အနေနဲ့ပေးတာ. . .
 နောက်ထပ်ပေးဦးမှာ၊ ခင်ဗျားသာ ကျွန်တော်တို့တွေ့ချင်တဲ့ လူတွေကို
 ရှာပေး. . . တွေ့ရင် သီရိဟိုတယ်က အခန်းနံပါတ် (၀၀၈)မှာ ကျွန်တော်
 တို့ ရှိတယ်”

“ကောင်းပြီလေ. . . အဲ. . . ခင်ဗျားတို့ ဒီကလေးကို အပြီးထား
 ပြီး လစ်ပြေးမှာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်”

ထိုလူ ကလေးကိုကြည့်ပြီး စိတ်မချသလို မယုံကြည်သလို
 လေသံဖြင့် မေး၏။

“ဟာ. . . ခင်ဗျားတို့ ထင်နေတဲ့ လူစားမျိုး မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ဒီက
 လေးကို ညနေကျရင် လာပြန်ခေါ်မယ်၊ ကျွန်တော်တို့လည်းသူ့ အမေ
 တို့တွေပြီး ဒီကလေးကို ပြန်ပေးချင်နေတာပါဗျ၊ အခု ကျွန်တော့်သူ
 ငယ်ချင်း တစ်ယောက်ကို ရှာရမှာမို့ ဒီကလေးကို ခင်ဗျားတို့ဆီ ခဏအပ်
 ထားတာ”

ချမ်းမြေ့နှင့် ရွှေဘုန်းလူ အတည်ပေါက်နှင့် ဟောက်ခဲ့ပြီး
 စကားစကို မနည်းဖြတ်ချကာ ကလေးကို ထားခဲ့ရ၏။ ဒီကလေး အယ်
 သူကလေးပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့အမေပေါ်လာရင် ဒီအိမ်မှာ လာခေါ်ခိုင်းလိုက်

www.burmeseclassic.com

ရဲ့ပင်။ ခုလောလောဆယ် ဒီအရှုပ်ထုပ်ကလေး ကိုယ့်လက်က လွတ်ဖို့က အရေးအကြီးဆုံးမဟုတ်လား။

အခန်း (၁၂)

တစ်နေ့ကုန် ရဲနိုင်ကို လိုက်ရှာနေကြ၍ ဘန်ဂလိုကို ပြန်ရောက် တော့ ညနေလေးနာရီပင် ထိုးနေပြီ။ သုံးယောက်သား ပင်ပန်းလွန်း၍ ခြေထောက်တွေပင် ယိုင်ထိုး၍နေပြီ။

“ဟူး ပင်ပန်းလိုက်တာကွာ ချောင်းသာကို ပျော်ချင်လို့ လာတာ မှ မပျော်ရပဲ ဘဝပါပျက်မဲ့ကိန်း ကြုံနေရပြီကွာ”

ရွှေဘုန်းလူ ခပ်ညည်းညည်းဆိုရင်း ဘန်ဂလို လှေကားပေါ်ကို လှမ်းတက်လိုက်သည်။

“အစ်ကို့. . အစ်ကို့”

www.burmeseclassic.com

“ဟင်”

ဘန်ဂလိုပေါ်မှပြေးဆင်းလာသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ရွှေဘုန်းလူ၏ လက်မောင်းကို အတင်းကိုင်လှုပ်ပြီး ခေါ်သဖြင့် ရွှေဘုန်းလူနှင့်အတူ ဇော်ထက်နှင့်ချမ်းမြေ့ပါ ပါးစပ်အဟောင်းသားတွေဖြင့် ကြောင်စိစိဖြစ်ကုန်၏။

“ဟင်. . ဘာ. . ဘာလဲဟ ဘယ်သူလဲ”

“ကြည့်. . အစ်ကိုကလေး ကိုယ့်ရဲ့အသစ်စက်စက် မိန်းမကို ဘယ်သူလဲလို့ မေးနေသေးလားလို့. . ဟွန်း”

“ဗုဒ္ဓေါ. . ဘုရားကယ် ကယ်ပါ”

“ဒါဆို. . မင်းက စုစုကျော်ပေါ့”

“အင်းလေ. . အဲ. . ဒါနဲ့သားရော. . သားလေးရောဟင် အစ်ကို”

“မင်းကွာ မင်းကဘာမို့လို့ မင်းကလေးကို ငါ့အိပ်ရာပေါ်မှာ ထားသွားရတာလဲ မင်းကလေးအမေ မဟုတ်ဘူးလား”

ရွှေဘုန်းလူ ခါးထောက်ရန်တွေပစ်လိုက်၏။ ဒေါသသံတွေနှင့် မို့ စုစုကျော်ဆိုသော ကောင်မလေး မျက်လုံးလေး ပေကလပ်ပေကလပ်ဖြင့် ဘာမျှပြန်မပြောရဲရှာ။

“ရွှေဘုန်း မင်းဒီအချိန်မှာ ဒါတွေပြောမနေနဲ့ ညကငါတို့ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့ကြသလဲ ဆိုတာကိုပဲ အရင်ဆုံးမေး”

ချမ်းမြေ့စိတ်လောစွာဖြင့် ဝင်၍ သတိပေးသည်။

“ညကငါတို့ဘာတွေဖြစ်ခဲ့ကြသလဲ မင်းနဲ့ငါနဲ့ဘာဖြစ်ခဲ့လို့ မင်းက ငါ့အခန်းထဲ ရောက်နေရတာလဲ”

“ညက အစ်ကိုပဲ သူများတို့သားအမိကို အတင်းခေါ်လာပြီး တော့. . ဟင်”

စုစုကျော် မျက်ရည်လေး တစမ်းစမ်းဖြင့် ခြေစောင့်ကာ ဆို၏။

“အခု ညီမသားလေး ဘယ်မှာလဲ ကလေးနို့ဆာနေရောပေါ့”

“ဪ. . ခုမှ ကလေးကို နို့တိုက်ရကောင်းမှန်းသိတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

“ညီမ အစ်ကိုနဲ့လိုက်မှာမို့လို့ ဆပ်စရာရှိတဲ့ အကြွေးလေးတွေကို လိုက်ဆပ်နေရတာပါ အစ်ကို၊ အခု အစ်ကိုနဲ့ပဲ ညီမတို့သားအမိ နေတော့မှာလေ၊ ဒါကြောင့် အသိမိတ်ဆွေတွေကို နှုတ်ဆက်နေရတာနဲ့ ကြာသွားတာပါ”

“ဘာ”

ရွှေဘုန်းလူ ဝမ်းခေါင်းသံကြီးဖြင့် အော်လိုက်သည်။ မျက်လုံးတွေလည်း အဆမတန် ပြူးကျယ်ထွက်လာကာ ခန္ဓာကိုယ်က အလန်တကြားဟန်ဖြင့် နောက်သို့ပင် ယိုင်နဲ့သွားသလိုလို. . .

ဇော်ထက်နှင့်ချမ်းမြေ့လည်း အံ့ဩလွန်း၍ ပါးစပ်အဟောင်းသား။

“မင်း. . မင်းကငါနဲ့နေမလို့ ဟုတ်လား”

“အင်းလေ. . အစ်ကိုပဲ ညီမတို့သားအမိကို တစ်သက်လုံး ထာစုရ စောင့်ရှောက်သွားမယ်ဆို ညီမက မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ကလေးတစ်ယောက် အမေမို့ အစ်ကိုနဲ့မတန်ပါဘူးလို့ ငြင်းတော့ အစ်ကိုပဲပြောခဲ့တာလေ”

“ငါ. . ငါဘာပြောခဲ့လဲ”

“ဟွန်း. . အစ်ကိုကလေး မေ့ပြန်ပြီပေါ့၊ အစ်ကိုပဲပြောပြီး မင်း
မှာ ကလေးဘယ်နှယောက်ရှိရှိ တစ်ဒါလင်ရှိလည်း ငါဟာ ဒီကလေး
တွေရဲ့ အဖေအဖြစ် မင်းနဲ့ထာဝရရှင်သန်နိုင်ပါတယ်ဆို”

“အောင်မလေး. . မြတ်စွာဘုရား ဗုဒ္ဓေါကယ်တော်မူပါ”

ရွှေဘုန်းလူ မယုံနိုင်လောက်အောင် သွေးပျက်သွားပြီး ဒူးတွေ
တောင်တုန်လာ၏။ သူ့ညက အဲဒီလောက်တောင် ပိုးစိုးပက်စက် မူးပြီး
အဲဒီလောက် အခြေအနေကြီးကို ဖန်တီးခဲ့သတဲ့လား။

ချမ်းမြေ့နှင့်ဇော်ထက်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး စစ်ကူတောင်းတော့
လည်း သကောင့်သားနှစ်ယောက်က ပခုံးလေးကို ဟန်ပါပါတွန့်ပြကြ
၏။ ကိုယ့်ပြဿနာ ကိုယ်ရှင်းဆိုသည့် သဘောပေါ့။

“နေ. . နေပါဦး မင်းနဲ့ငါ ဘယ်မှာတွေ့တာလဲ”

“ဒေါ်ခင်မေ. . အိမ်မှာလေ”

“ဟမ်. . . ဒေါ်ခင်မေ၊ ဟို. . လက်ထပ်စာချုပ်ထဲမှာ အသိ
သက်သေလုပ်ထားတဲ့ မိန်းမလား”

“အင်းပေါ့”

“သူကဘာလဲ မင်းနဲ့ဘာတော်လဲ”

“ဘာမှမတော်ဘူး၊ ညီမကို ငယ်ငယ်ကတည်းက မွေးစားထား
တာ ညက အစ်ကိုတို့ရှေ့မှာ ဒေါ်ခင်မေက ညီမကို ရိုက်နေလို့ အစ်ကိုက
ဝင်ဆွဲပြီး ဒီမိန်းကလေးကို လက်ထပ်ယူမယ်လို့ပြောပြီး ရပ်ကွက်လူကြီး
တွေခေါ်ပြီး တစ်ခါတည်းလက်မှတ်ထိုး လက်ထပ်ယူခဲ့တာလေ၊ ဟော့ဒီ
မှာတွေ့လား. . အစ်ကို ကိုယ်တိုင်ဝတ်ပေးခဲ့တဲ့ လက်ထပ်လက်စွပ်က
လေး”

ရွှေဘုန်းလူ သွေးခုန်နှုန်းတွေ ဒိန်းခနဲဆောင့်ခုန်လေပြီ။ ဒါဟာ
လေနဲ့သူ့ရဲ့ စေ့စပ်လက်စွပ်ကလေး. . .

“ဟား. . သွားပြီ၊ အဲဒါ. . အဲဒါ မင်းကိုမပေးနိုင်ဘူး၊ ငါ့ဘဝမှာ
အရေးအကြီးဆုံး တန်ဖိုးအထားရဆုံးလက်စွပ်. . ပြန်ပေး. . ပြန်ပေး”
စုစုကျော်လက်ကို အတင်းယူပြီး လက်စွပ်ကို အတင်းဆွဲချွတ်
၏။ လက်စွပ်ကကျပ်နေသဖြင့် မနည်းဆွဲချွတ်နေရ၏။

“အား. . နာတယ် နာတယ်၊ ဖြည်းဖြည်းချွတ်ပါ အစ်ကိုရယ်
အတင်းကိုဆွဲချွတ်တော့တာပဲ”

“ဟေ့. . တိုးတိုးအော် လူတွေကြားရင် မတော်မတရား ထင်
နေကြဦးမယ်”

စုစုကျော် ရွှေဘုန်းလက်ထဲမှ အတင်းရုန်းထွက်ပြီး လက်စွပ်ကို
သူ့ကိုယ်တိုင် ချွတ်ပေးသည်။

“ရော့. . ခုတစ်မျိုး တော်ကြာတစ်မျိုး 2 in 1 လူကြီး၊ ကဲ ပြော
ညီမသားလေး. . အစ်ကိုရဲ့သားရော”

အောင်မလေး မေးပုံကိုက ကိုယ်နဲ့ မွေးထားတဲ့ ကလေးကျ
နေတာပဲ. . . ။

“မသိဘူး ရွာထဲက အိမ်မှာခဏအပ်ထားခဲ့တယ်”

“ဟော့တော်. . ဖြစ်ရလေ၊ အစ်ကိုကလည်း ဖအေလုပ်ပြီး . .
အိုယ့်သားသမီးကို အဲဒီလို မျက်နှာလွဲခဲ့ပစ် ထားရသလားလို့”

“အယ်”

လည်ချောင်းထဲ ဂေါက်သီးဆယ်လုံးလောက် နင်နေသော ပုံစံ
ဖြင့် မျက်လုံးပြူးနေသော ရွှေဘုန်းလူကို ကြည့်ပြီးဇော်ထက်နှင့်ချမ်းမြေ့

ငိုအားထက် ရယ်အားသန်နေရ၏။

“ဒီမှာစုစုကျော် ငါတို့က ဒေါ်ခင်မေအိမ်ကို ဘာလာလုပ်တာလဲ... ဒေါ်ခင်မေအိမ်က ဖဲခိုင်ခံတဲ့ အိမ်လား”

ချမ်းမြေ့လိုရင်းကိုသိချင်၍ ကြားဖြတ်ဝင်မေး၏။

“အင်း... ဟုတ်တယ် အစ်ကိုတို့အဖွဲ့ ညက အဖော်လာရှာတာလေ”

“ဟမ်”

“ဒါ... ဒါဆို ကိုသန်းအောင်ပြောတဲ့ ဆောင်ကြာမြိုင်ပေါ့”

“အင်း... ဒါပေမဲ့ ညက အစ်ကိုတို့လာတဲ့အချိန်မှာ ဒေါ်ခင်မေက ညီမကိုရိုက်နေလို့ အစ်ကိုတို့ဝင်ရှင်းနေတာနဲ့”

“တော်ပြီ... တော်ပြီ... ငါဒီလောက်ဆို ကောင်းကောင်းသဘောပေါက်ပြီ ဆက်မပြောနဲ့တော့”

ရွှေဘုန်းလူ စုစုကျော်ကို ရှေ့ဆက်ပြီး မပြောစေလိုတော့ အခြေအနေတွေအားလုံးကို သူတို့အားလုံး မူးမူးရှူးရှူးနဲ့ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ဖန်တီးခဲ့ကြမိသော... အရှုပ်တွေသည် ရှင်းဖို့အတော်ပင် ခက်ခဲလိမ့်မည်။

ရန်ကုန်သားတွေချောင်းသာမှာ မအူမလည်နှင့် ရွာဆော်လာလုပ်ကြတာပဲ... ခုတော့ မရှုမလှနဲ့ မရှုနိုင်မကယ်နိုင် ဖြစ်ကြရပြီ။

ရဲနိုင်သတင်းကိုတော့ ခုထိအစရှာမရသေး။

“ဟင်... ကလေးကို ဒီအိမ်မှာ ထားခဲ့တာ ဟုတ်လား”
စုစုကျော် လေးတွဲစွာ မေးလိုက်ပြီး သူ့ပုံစံမှာ တစ်စုံတစ်ခုကို အတော်လေး ထိတ်လန့်နေပုံလည်းပေါ်၏။

“အင်းလေ ဘာဖြစ်လို့လဲ အဲဒီအိမ်က ကိုတိုင်းကျော်ကို သိလို့လား”

ရွှေဘုန်းလူ အမေးကို စုစုကျော်ခေါင်းကိုတွင်တွင်ခါသည်။ သူမ၏အကြည့်တွေက မမယ်မတို့အိမ်ဘေးနားက အဘိုးကြီးအိမ်သို့

www.burmeseclassic.com

ကိုးကြည့်ကြောင်ကြည့် ကြည့်နေရှာ၏။ သူမ၏ကိုယ်ကိုလည်း ရွှေဘုန်းလူနားကွယ်ကာ ရပ်နေသေး၏။

“ဟေ့ . . . ကလေးဝင်ခေါ်လေ ဘယ်ကိုကြည့်နေတာလဲ”

ရွှေဘုန်းလူ သတိပေးတော့မှ စုစုကျော် မျက်လုံးလေး ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်ဖြင့် မမယ်မအိမ်ထဲကို ဝင်သွား၏။

မမယ်မအိမ်ထဲမှ ရွှေဘုန်းလူကို လှမ်းကြည့်နေပြီး ကလေးကို စုစုကျော်လက်ထဲ ထည့်ပေး၏။

စုစုကျော် သူ့ကလေးချိုပြီး ထွက်အလာ အဘိုးကြီးက သူ့ အိမ်ထဲမှ အထွက်နှင့်သွားဆုံး၏။

“ဟင် . . . မိစု နင်ကဒီကို ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲ”

“ဪ . . . အဖေ ကျွန်မ သားလေးကို လာပြန်ခေါ်တာပါ”

“ဟင် . . . ဒီကလေးက နင့်ကလေးပေါ့ ဟုတ်လား”

“ဟုတ် . . . ဟုတ်ပါတယ်”

“ဟမ် . . . မိန်းမယုတ် ကလေးကိုမွေးတုန်းကမွေးပြီး နင်က ပစ်ထားတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် ငါ့စိတ်ထဲ ဒီကလေးကို အသေအချာ မြင်ဘူးပါတယ်လို့ ထင်နေတာ”

“မဟုတ်ပါဘူး အဖေရယ် ကလေးကိုပစ်မထားပါဘူး၊ ကျွန်မ ယောက်ျားယူလိုက်ပြီအဖေ၊ ဟောဟိုမှာလေ ညကမှလက်ထပ်လိုက်တာ မယုံရင်သူ့ကိုမေးကြည့်၊ ကလေးကိုသူနဲ့ခဏထားပြီး အိမ်ခန်းသွားပြန်အပ်တာပါ . . . ဟုတ် . . . ဟုတ်တယ်နော် အစ်ကို”

“ဟုတ်တယ် . . . အဲ . . . မ . . . မဟုတ်ပါဘူး မဟုတ်ဘူးအဘ

သူပြောတာ မဟုတ်ဘူး . . . အဲ . . . ဟုတ်လည်းဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်ဆိုတာကလည်း ကျွန်တော့်အသိစိတ်နဲ့ ဟုတ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး”

ရွှေဘုန်းလူ အဘိုးကြီး နားလည်အောင် လိတ်ပတ်လည်အောင် မပြောတတ်။ သူ့များကို နားလည်အောင်ရှင်းပြဖို့ နေနေသာသာ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ခုချိန်ထိ ထိုပြဿနာကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမှန်းမသိ။

“ဟာ . . . ဘာတွေလဲကွ မင်းစကားကို ရှင်းအောင်ပြောစမ်းပါ ဒါ . . . ငါ့ချွေးမကွ”

“ဗျာ”

ရွှေဘုန်းလူရင်ထဲ ဖြေမဆည်နိုင်သော သောကတွေ တနင့်တပိုး တိုးပြီးရင်းတိုးနေသဖြင့် အရှင်လတ်လတ်ပင် အသက်ကို ငေါက်ခနဲသာ ထွက်လိုက်ချင်တော့၏။

ဘူမသိ ကိုးမသိ မူးမူးရှူးရှူးနှင့် တွေ့ကရာမိန်းမကို လက်ထပ်လိုက်ပြီး သူ့များလင်ဖြစ်ရုံနှင့်အားမရသေး ခုတော့လင်ငယ်ပါ ဖြစ်ရပြီ။ ကိုယ့်မျက်နှာကို မသေမချင်းသာ ကတ္တရာလမ်းမနှင့် လွဲလွဲခိုက်လိုက်ချင်တော့၏။

တော်တော်သောက်သုံးမကျတဲ့ လူငန္ဓားချိုပြီးတော့ပေါ့ . . .

“ဒီ . . . ဒီမှာ အဘ၊ ကျွန်တော်အဘကို သေသေချာချာ ရှင်းပြချင်တယ်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ အချိန်ခဏလေးနဲ့တော့ မရဘူး၊ အဘ ကျွန်တော့်ကို အချိန်ပေးနိုင်မလား”

“မလိုဘူး ရှင်းမပြနဲ့ ငါက အစောကြီးကတည်းက ဒီကောင်မလေးနဲ့ငါ့သားကို သဘောတူတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒီကောင်မလေးကိုယူလို့

www.burmeseclassic.com

ငါ့သားသေရတာ၊ ခုတော့ငါ့သားသေတာ လပိုင်းပဲရှိသေးတယ် ဒင်းက နောက်လင်တစ်ယောက်ထပ်ယူတယ်”

“မဟုတ်ပါဘူး အဘရယ် ညက ကျွန်တော်အရက်မူးပြီး သူ့ကို လက်ထပ်ဖြစ်သွားတာ မနက်မိုးလင်းတော့ ကျွန်တော်ဘာမှကို မသိ တော့ဘူး၊ ဒီကိစ္စတွေဟာ ကျွန်တော့်ရင်ထဲက ဆန္ဒတွေနဲ့မှ မဟုတ်တာ၊ နောက်ပြီး အဘချွေးမကို ကျွန်တော်ခုချိန်ထိ ဘာမှကို မကျူးလွန်ရ သေးပါဘူး အဘရယ်၊ ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းတွေ ညကဘာတွေဖြစ် ခဲ့ကြမှန်း လုံးဝကို မသိဘူး၊ အခု ကျွန်တော်တို့မှာ ပါလာတဲ့ငွေတွေ လည်း ဘယ်သူတွေယူလို့ ယူသွားမှန်းကို မသိတော့ဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ ဒီရှင်းမရတဲ့ ပြဿနာကြီးကြောင့် တော်တော်လေးကို စိတ်ဆင်းရဲနေကြ ရတယ် အဘရယ်”

ရွှေဘုန်းလူ ငိုမလို ရယ်မလို ရှင်းပြတော့မှ အဘိုးကြီး အင် တင်တင်မျက်နှာဖြင့် စုစုကျော်ကို ခပ်မဲ့မဲ့လှည့်ကြည့်ပြီး . . .

“ညည်းရဲမွေးစားအမေက ညည်းအတွက် အမိဖမ်းပေးလိုက် ပြန်ပြီပေါ့၊ ဟုတ်လား စုစုကျော် . . ဒီမှာသူငယ် မင်းလည်းငါ့သားလို မသေချင်ရင် ကိုယ့်ရပ်ကိုယ့်ရွာကို အမြန်သာပြန်ပေတော့၊ သားသမီး ချင်း ကိုယ်ချင်းစာလို့ သတိပေးတာ ဒါပဲ”

အဘိုးကြီး စကားကို ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောပြီး သူ့အိမ်ထဲ ဝင်သွား သည်။ စုစုကျော် ကလေးကိုချီပိုးထားရင်း တသိမ့်သိမ့်ရွိုက်ငို၍ သာနေ သည်။ ဘာမျှပြန်မပြောနိုင်ရှာ။

ရွှေဘုန်းလူ သက်ပြင်းလုံးကြီးကို လေးပင်စွာချပြီး ဟိုတယ် ရှိရာသို့ ပြန်လာလိုက်သည်။

အနောက်မှ စုစုကျော်တို့သားအမိ လိုက်လာသလား လိုက်မ လာဘူးလားဆိုတာကိုလည်း လှည့်မကြည့်ချင်။

ခုချိန်မှာ ဖြစ်သင့်သည်က အဘိုးကြီးပြောသလို ရန်ကုန်ကို အမြန်ပြန်မှပင် ဒီအရှုပ်ထုပ်တွေရန်က လွတ်မှာ . . .

ခက်နေသည်က ရဲနိုင်ကိုလည်း ပြန်မတွေ့သေးသလို ချမ်း မြွေ၏ကားကိုလည်း ဘယ်မှာပေါင်ထားသလဲဆိုတာ သေချာမသိရ သေး။

ဇေရေး . . ဇေစကားကို ကိုယ်နားမထောင်ပဲ လူပျိုလက်ကျန် ရက်တွေကို ကဲချင်လို့ . . ခုတော့ကိုယ့်ဘဝ ရေတိမ်မှာနစ်နေရပြီ။

ဒါတွေကို ဇေမသိပါစေနဲ့။

“ဟေ့ . . မင်းငါ့နောက်ကို ဘာလိုက်လုပ်ပြန်ပြီလဲ”

ဘန်ဂလိုရှေ့ရောက်တော့ နောက်မှ စုစုကျော်၏ ကလေးငိုသံကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး မျက်နှာငယ်လေးနှင့် သူ့နောက်မှ ခပ်ကုပ်ကုပ်လိုက်လာသော စုစုကျော်ကို လေသံခပ်ပြတ်ပြတ်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။ စုစုကျော် မျက်လုံးလေး ကလယ်ကလယ်ဖြင့် မျက်ရည်ဝေ့ကာ အားကိုးတကြီးမော့ကြည့်ရှာ၏။

“ညီမတို့သားအမိ ဘယ်ကိုသွားရမှာလဲ အစ်ကိုရယ်၊ ညီမတို့

သားအိမ်မှာ ပြေးစရာမြေမရှိ၊ နေစရာလည်းအိမ်မရှိ၊ စားစရာလည်း ငွေမရှိနဲ့ ဘဝကို ဘယ်လိုအသက်ဆက်ရှင်ရမလဲ အစ်ကိုရယ်”

စုစုကျော် ပြောရင်းဖြင့် ငိုသံကြီးပါလာကာ အဖျားခတ် တုန်ယင်လာပြီး အီးခနဲငိုချလိုက်သည်။

စုစုကျော် ငိုသလို ရွှေဘုန်းလူပါ ငိုချင်လာ၏။ ရွှေဘုန်းလူ ငိုချင်ရသော အကြောင်းအရင်းက စုစုကျော်တို့သားအမိကို ကရုဏာသက်လွန်း၍ မဟုတ်။

နွေဦးမှာ တလွင့်လွင့်ကြွေသည့် သစ်ရွက်ခြောက်လို ဘဝဖို့ရောက်နေရသည့် ကိုယ့်အဖြစ်ကို သနားလွန်း၍ဖြစ်၏။

ကိုယ့်အဖြစ်က ခဏခဏမှောက်လျက်လဲနေသော ကလေးငယ်တစ်ယောက်နယ် ထူပေးမယ့်လူမရှိ၍ မြေပြင်မှာ တဝါးဝါးအော်ငိုနေရသည့်အဖြစ်။ သနားစရာကောင်းလွန်းလှသည်ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ကရုဏာသက်လွန်း၍ပဲဖြစ်သည်။

လောကဓံရဲ့ လှည့်ကွက်ဆိုတာ ဒါပဲလား။ ဒါဆို သားကောင်က ရွှေဘုန်းလူဆိုတဲ့ ကိုယ်ပဲပေါ့။

“အစ်ကို ညီမတို့သားအမိကို ပစ်မထားပါနဲ့နော်၊ အစ်ကိုတစ်စောင့်ရှောက်မယ်ဆိုလို့ ဒေါ်ခင်မေပေးနေထားတဲ့ အခန်းလေးမှာ မနေတော့ဘူးလို့ ပြောခဲ့ပြီးသွားပြီ၊ အစ်ကိုသာ ညီမကို မကယ်ရင် ဒေါ်ခင်မေကြီးက ညီမကို လက်ခံမှာမဟုတ်တော့ဘူး”

“ဒီမှာ စုစုကျော် မင်းကိုငါ ဘယ်လိုတောင်းပန်ရမလဲ၊ တကယ်တော့ ညကငါတို့အဲလောက်ထိ မီးကုန်ယမ်းကုန် မသောက်ခဲ့သင်ဘူး အရှင်းဆုံးပြောရင် ညက ငါတို့ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာတောင် ငါတို့

www.burmeseclassic.com

လုံးဝမမှတ်မိဘူး၊ မင်းနဲ့လက်ထပ်ထားတဲ့ လက်ထပ်စာချုပ်ကြီးနဲ့ မင်းရဲ့ ကလေး ငါ့ဘေးမှာရှိနေလို့သာ ဒီကြမ္မာဆိုးကြီးကို ငါငြင်းချက်ထုတ်လို့ မရတာ၊ ဒါပေမယ့် ဒါဟာ ငါ့ရင်ထဲကလာတဲ့ အမှန်တရားမဟုတ်ဘူး”

“အဟင့်. . ဟင့်. . ကြမ္မာဆိုးတဲ့လား အစ်ကိုရယ်၊ ညီမတို့ သားအမိက အစ်ကို့ဆီကို ကြမ္မာဆိုးတွေ ယူလာတာပေါ့ ဟုတ်လား”

“မဟုတ်ဘူး ကြမ္မာဆိုးတွေကို ငါတို့ကလက်ယက်ခေါ်မိတာ၊ ဒီမှာ စုစုကျော် ငါ့အရှင်ဆုံးနဲ့ အရိုးသားဆုံး ဝန်ခံရရင် ငါ့မှာချစ်သူရှိ တယ်၊ နောက်ငါ့ရက်လောက်ကြာရင် ငါဟာလက်ထပ်ရတော့မယ့် သ တိုးသားလောင်းတစ်ယောက်”

မထူးတော့ပြီမို့ ဖြောင်ဖွင့်ပြောလိုက်တော့မည်။ ကိုယ် တစ်ခါမှ မသိခဲ့ မပတ်သက်ခဲ့ဖူးသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို ဘာများအားနာနေ ရမှာလဲ လူတိုင်းဟာ ကိုယ့်အတ္တကိုတော့ ကိုယ်ရှေ့တန်းတင်ကြမှာပဲ လေ. . . ဒါမှ လူပီသတော့မှာပေါ့။

စုစုကျော် နှုတ်ခမ်းတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်နေအောင် အတော် လေး ဝမ်းနည်းနေရှာ၏။ မျက်ရည်တို့က ဘူးသီးလုံးလောက်ကိုပင် ကြီးမားမလား မသိ။

“အူဝဲ. . အင့်. . အင့်. . အဲ ”

“အမလေး. . သားလေးရယ် တိတ်ပါကွယ်၊ မေမေတို့ ဘဝက ကံဆိုးမသွားရာ မိုးလိုက်လို့ရွာဆိုသလိုပဲ၊ မေမေတို့ရဲ့ အကုသလ ဝိပါက် တို့ပဲ ယိုးမယ်ဖွဲ့ရတော့မှာပဲ သားရယ် ”

ငိုကြီးချက်မနှင့် ပြောဆိုကြေကွဲနေသော စုစုကျော်၏ အသံ ကြောင့် တခြားဘန်ဂလိုမှ ဧည့်သည်တွေပင် ရွှေဘုန်းလူကို ဝိုင်းကြည့်

နေကြ၏။ တီးတိုးကဲ့ရဲ့ဝေဖန်ကြသည်။ အားလုံး၏ အကြည့်တွေထဲမှာ ရွှေဘုန်းလူဟာ ကိုယ်ကျူးလွန်ပြီး ကိုယ့်တာဝန်ကို ခေါင်းရှောင်ချင်တဲ့ လူပီလိန်ဖြစ်နေပြီ။

သူတို့က ကိုယ့်ကိုမုဆိုးဟု ထင်နေကြတာ။ တကယ်တော့ တိုယ် ကသားကောင်ဖြစ်နေရတာ သူတို့မသိကြ။

ညတစ်ညသည် ဘဝတစ်ခုလုံးကို အလောင်းအစားပြုသလို ဖြစ်သွားရသည်။ ထိုထောင်ချောက်ထဲက ဘယ်လိုရုန်း ထွက်ရမလဲ ဆိုသည့်နည်းလမ်းကိုသာ သွေးရူးသွေးတန်းစဉ်းစား ရတော့မည်။

အမှန်တော့ ကိုယ့်အဖြစ်က သေချင်တဲ့ကျား တောပြောင်း ဆိုသလို ဖြစ်ခဲ့တာပဲ။

“ဒီမှာ မင်းအဲဒီလို ငိုကြီးချက်မနဲ့ အော်ချက်ထုတ်မနေနဲ့ လူ တွေကငါ့ကို တစ်မျိုးထင်ကုန်ကြမယ်၊ ဒီတော့ မင်းကိုငါ ခပ်ပေါပေါအ ခန်းလေး တစ်ခန်းငှားပေးထားမယ်၊ ဒါဟာ မင်းဘဝကို အပြီးတာဝန်ယူ ဖို့အစပျိုးတာ မဟုတ်ဘူး၊ ခုချိန်မှာ ငါတို့ ဘေးမှာ ပြေရှင်းရခက်နေ သေးတဲ့ ပြဿနာတွေမွစာကြနေလို့ ဘယ်ကစရှင်းရမလဲ မသိဖြစ်နေ တာ၊

မင်းအပေါ်မှာ ငါဟာ ဘာတစ်ခုမှ ကိုယ်ထိလက်ရောက် မကျူးလွန်ခဲ့ဘူးဆိုတာ မင်းလည်းအသိ ငါလည်းအသိ၊ နောက်ပြီး အဖူး သမားဆိုတာ အရူးနဲ့ခွဲခြားလို့မရဘူးလေ၊ ဒါကြောင့်ညကဖြစ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စ မှာ မင်းကို ငါမူးပြီး လက်ထပ်ခဲ့မိပေမယ့် မင်းကိုတစ်သက်လုံး တာဝန် ယူလို့မရဘူး၊ မင်းနဲ့ တစ်နာရီလေးတောင် ငါ့ကိုယ်ငါ ပတ်သတ်ခွင့် မပေးနိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် မင်းကိုမနှစ်နာရအောင် ငါစီစဉ်ပေးမယ်၊

ခုချိန်မှာ မင်းငါ့ကို မနှောင့်ယှက်ပဲ ငါထားသလိုနေပေးပါ ဟုတ်ပြီနော်”

စုစုကျော်တစ်နှုတ်ရင်း . . .

“ညီမဘဝက အစ်ကို့ ထားရာနေ စေရာသွားရတော့မယ့် ဘဝ ပဲလေ၊ အစ်ကိုပြုလိုသမျှ ပြုပါအစ်ကိုရယ် . . . နုရမှာက ညီမတာဝန်ပဲ ညီမတစ်ဘဝလုံး အစ်ကို့ကို ပုံအပ်မှတော့ သဘောပေါ့ အစ်ကိုရယ်”

စုစုကျော် ပြောနေတာတွေသည် ရွှေဘုန်းလူအတွက်တော့ အလွန်ပင် ကျောစိမ့်ချင်စရာ . . .

ဒီအခြေနေဆိုးကြီးကို ဇေယျာသိသွားမယ်ဆိုလျှင် ရွှေဘုန်းလူ ဘဝက လုံးဝကိုမတွေးရဲစရာ . . .

ခုတော့ အနာဂတ်ကို ရဲရဲတောင် မျှော်မကြည့်ရဲသည့် ကိုယ့်အ ဖြစ်ဘယ်လောက် သနားစရာကောင်းလိုက်ပါသလဲ။

ချမ်းမြေ့သည် ကွက်ကျားဖြစ်နေသော သူ့ဆံပင်ကို အပြောင် ရိတ်ထားသည့် သူ၏ခေါင်းတုံးကို စိတ်ပျက်အားလျော့စွာ ပွတ်ရင်း အကြံအိုက်နေရရာ၏။

ပြန်စရာ ကားကလည်း မရှိသေး။ ရဲနိုင်ကိုလည်း မတွေ့သေး။ ဒီကြားထဲ ဘူမသိကိုးမသိ လက်ထပ်လိုက်ရသော ရွှေဘုန်းလူကို ပေးဖို့ အကြံဉာဏ်လည်း သိပ်မတွေ့ချင်တော့။

“ချမ်းမြေ့ မင်းရဲ့ခေါင်းတုံးကို တစ်ချိန်လုံး အဓိပ္ပာယ်မရှိ ပွတ် နေတော့မှာလား”

ဇော်ထက်အမေးကြောင့် ခေါင်းတုံးကိုပွတ်နေသော ချမ်းမြေ့ ၏လက်တွေ ရပ်သွားကာ . . . သက်ပြင်းကိုဟင်းခနဲ ချလိုက်ပြီး . . .

“ငါတို့ကား ဘယ်ရောက်နေသလဲ ဆိုတာ ဘယ်ကစ စုံစမ်းရ

မှန်းမသိလို့ အကြံအိုက်နေတာပါကွာ”

“စုံစမ်းလို့ သိရတော့ရော ဒီကားက ပေါင်ထားတဲ့ အခြေနေ ရောက်နေတာ မင်းဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“တောက် . . . အရေးထဲ ကိုသန်းအောင်ကလည်း ရန်ကုန်တက် သွားရတယ်လို့”

“ဟား . . . ငါခုမှ သတိရတယ်၊ သူ့ဆီမှာ ဖုန်းတော့ရှိမှာပဲ၊ သူ့ ဆီဖုန်းဆက်မေးကြည့်ရင်ရော”

“ဖုန်းနံပါတ်မှ မသိတာ”

“ဒါများကွာ ဒီဟိုတယ်က ဝန်ထမ်းတွေဆီမှာ စုံစမ်းလိုက်ရ တာပဲ”

“အေး ဟုတ်တယ်၊ ငါတို့တော်တော် ဉာဏ်မရှိ ခပ်တုံးတုံး ကောင်တွေ . . . လာ ခုပဲ သွားမယ်”

ချမ်းမြေ့ ဇော်ထက်လက်ကိုဆွဲပြီး အခန်းပြင်ထွက်ရန် ခြေ လှမ်းပြင်လိုက်သည်။ ရွှေဘုန်းလူ အခန်းထဲဝင်လာတာနှင့် ဆုံပြီး . . .

“မင်းတို့ ဘယ်သွားကြမလို့လဲ”

“ငါတို့မန်နေဂျာ ကိုသန်းအောင်ကိုဆက်သွယ်လို့ရမယ့် . . . ဖုန်း နံပါတ်ကိုသွားစုံစမ်းမလို့”

“မသွားနဲ့ . . . မောမယ်”

“ဟမ် . . . မမောပါဘူး ဒီနားနဲ့ ဟိုနား”

ချမ်းမြေ့ ရွှေဘုန်းလူ၏ မောမယ်ဆိုသော စကားကို သဘော ပေါက်လွှဲ၏။

“ဟာ . . . ဝေးပဲ၊ မသွားနဲ့ မောမယ်ဆိုတာ ငါစုံစမ်းပြီးပြီ သူ့ဖုန်း

www.burmeseclassic.com

နံပါတ်ကိုလည်း ဆက်ကြည့်ပြီးပြီ ဆက်သွယ်မှု ဧရိယာပြင်ပနဲ့ပဲ တိုးတယ်”

ချမ်းမြေ့ရော ဇော်ထက်ရော မောသွား၏။

“ဟာကွာ. . အဓိကသော့ချက်ကို သိနိုင်တဲ့ကောင်တွေက လုံးဝကို ဆက်သွယ်လို့ မရဘူးဖြစ်နေတယ်၊ ဟိုကောင် ရဲနိုင်လည်း ဖုန်းပိတ်ပြီး ဘယ်သွားသေနေလဲ မသိဘူး”

ဇော်ထက် စိတ်ချင်ပေါက်စွာဖြင့် ထိုသို့ခပ်ရင့်ရင့်ပြောလိုက်သည်။

“နေဦးကွ ဒီညက ရွှေပင်လယ်စားသောက်ဆိုင်ကို ငါတို့ သွားကြတော့မှာတော့ ကျိန်းသေတယ်”

ချမ်းမြေ့ခေါင်းခါပြီး. . .

“ငါတို့ သွားစုံစမ်းပြီးပြီပဲ. . . ဘာထူးလို့လဲ”

“မင်းသွားစုံစမ်းတာ အူကြောင်ကျား စားပွဲထိုးကို သွားစုံစမ်းတာလေ၊ အဲဒီညက ငါတို့ကို ဘီယာရောင်းလိုက်တဲ့ ကောင်တာမှာ အသေအချာ သွားစုံစမ်းရမှာ”

“ဒါဆို ကျိန်းသေအောင် ဒီည တစ်ခေါက်သွားစုံစမ်းကြမလား”

“အဖြေတိတိကျကျသိရအောင် သွားစုံစမ်းရမှာပေါ့”

ရွှေဘုန်းလူ အကြံကို အားလုံးထောက်ခံကြသည်။

ဇော်ထက်ကမ်းခြေဘက်ကို မျှော်ကြည့်ရင်း. . .

“ငါတို့ ခုလောလောဆယ် ရေသွားကူးကြမယ်ကွာ ချောင်းသာ ရောက်ကတည်းက ရေတစ်ခါမှ ဆင်းမချိုးရသေးဘူးကွာ”

“မင်းကလည်း အရေးထဲ ကဲဖို့သတိရသေးလားကွာ၊ အေးပေါ့လေ မင်းကသွားတစ်ချောင်းပဲ ကျိုးတာကိုး”

“ဟေ့ကောင်. . အဲဒါလည်း ငါ့အတွက် ဘယ်လောက်ဆုံးရှုံးမှုကြီးလိုက်သလဲ၊ ငါ့သွားကို ဘယ်သူချိုးတာလဲဆိုတာ ငါမသိရမချင်း ငါ့ရင်ထဲက ဒေါသတွေလည်း မပြယ်နိုင်ဘူးကွာ”

ဇော်ထက် သူ့ပါးစပ်ကြီးကိုဟကာ ကျိုးနေသော သူ့သွားကို လက်ညှိုးတထိုးထိုးဖြင့် မကျေမနပ်ပြော၏။

“မင်းတို့က ဘဝနဲ့မရင်းထားရပါဘူး ဇော်ထက်နဲ့ ချမ်းမြေ့ရော ငါ့ဘဝကသာ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့လက်ထဲက ယုန်သူငယ်လေးတစ်ကောင် ဖြစ်နေရပြီး ဘယ်အံ့ချိန် ချက်စားခံရမလဲလို့ တွေးပြီးကြောက်နေရတဲ့ဘဝ”

ရွှေဘုန်းလူ၏ မချီတင်ကဲစကားကြောင့် ချမ်းမြေ့ရော ဇော်ထက်ရော အငြင်းမပွားဘဲ ရွှေဘုန်းလူ၏ဒုက္ခကို မျှဝေခံစား ပေးသည့် အနေဖြင့် ငြိမ်ကျသွားသည်။

“ကဲပါကွာ ဒီကိစ္စကို ဖြေရှင်းဖို့နည်းလမ်းတစ်ခုက သူ့ အလိုလို ရောက်လာမှာပါ၊ ငါတို့လည်း ဘာကြောင့် ငါ့ခေါင်းက ဆံပင်ကွက်ကျား ဖြစ်ရသလဲဆိုတဲ့အဖြေနဲ့ ငါ့ကားဘယ်ရောက်သွားလဲဆိုတဲ့ အဖြေကို ရှာရဦးမှာပါ”

“အစ်ကိုချမ်းမြေ့ခေါင်းကဆံပင်နဲ့ ကိုဇော်ထက်ရဲ့သွားတစ်ချောင်း ဘာကြောင့်ကျိုးလဲဆိုတာ ညီမသိတယ်”

အခန်းဝတွင် ဘယ်အချိန်ကတည်းက ရောက်နေမှန်းမသိသော စုစုကျော်အသံကြောင့် အားလုံးအခန်းဝကို ပြိုင်တူလှည့်ကြည့်

www.burmeseclassic.com

လိုက်ကြသည်။ ဇော်ထက် ကိုယ့်နဖူးကို ကိုယ်ဖတ်ခနဲ ရိုက်ပြီး..

“ဟာကွာ ငါတို့မေ့နေတာတွေ တချို့တစ်ဝက်ကို စုစုကျော်သိ
နေလိမ့်မယ်လို့ အစောကြီးကတည်းက စဉ်းစားထားသင့်တယ်”

“ပြောပါဦး မင်းသိသလောက်မြင်သလောက်တွေ ငါတို့ကို
ပြောပြပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ညီမပြောပြပါ့မယ်”

အခန်း (၁၅)

“ဗျို.. ဒေါ်ခင်မေ”

သန်းအောင် အသံပေးပြီး ဒေါ်ခင်မေ၏ နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်
ကြီးထဲကို လှမ်းဝင်လိုက်သည်။ သန်းအောင်နောက်မှ ရွှေဘုန်းလူတို့
တစ်သိုက် အရှိန်လေးတွေ တက်ကာပါလာကြ၏။

“ဝေ.. ဘယ်သူတုန်း”

“ကျွန်တော်ပါ.. သန်းအောင်ပါ”

“ဪ.. အေးလာပြီ.. လာပြီ”

“ကျွန်”

အသံနှင့်အတူ အိမ်တံခါးမကြီး၏ တံခါးချပ်ကျွန်ခနဲ ပွင့်လာသည်။

“ကဲ. . လာရင်းကိစ္စကိုပြော”

ဒေါ်ခင်မေ အမေးနှင့်အတူ ရွှေဘုန်းလူတို့အဖွဲ့ကို သန်းအောင်ပခုံးထက်မှ ကျော်ကြည့်၏။ ညကြီးအချိန်မတော် အချဉ်လုံးလေးတွေ လှိမ့်လာပြန်ပြီပေါ့ဟူသော အတွေးနှင့်အတူ သွားသုံးဆယ့်နှစ်ချောင်းလုံးပေါ်အောင် ဖြီးကာရယ်လိုက်ပြီး. . .

“ဪ ဧည့်သည်တွေပါလာတာပဲ. . အဟင်း. . ဟင်းဟင်း ဝင်ကြပါ. . ဝင်ကြပါ”

“ဒါ. . ကျွန်တော့်ဟိုတယ်က ဧည့်သည်တွေလေ၊ ဟိုတယ်မှာ မလွတ်လပ်လို့ ဒီမှာလာကဲကြတာ”

“ဪ. . ဟုတ်လား၊ အဟင်း. . ဒီမှာကတော့ ဖျော်စရာတွေ တစ်ပုံတစ်ပင်ရှိတယ်. . အားလုံး လိုတရစေရမယ်”

“ကဲ. . ကြားတယ်နော် ဘော်ဒါတို့ ပိုကာဒေါင်းချင်ရင် လည်းရတယ် ယမကာလေးကို ကောင်မလေးနဲ့ မြည်းချင်ရင်လည်းရတယ် အားလုံးက ဒီမှာအကုန်ရှိတယ်”

“အိုခေ. . အိုခေ. . ဒါမျိုးကိုကြိုက်တယ်၊ အေ့. . အခုလောလောဆယ် ကျွန်တော်ပိုကာဒေါင်းမယ်၊ ချမ်းမြေ့ မင်းဘာလုပ်မှာလဲ ငါနဲ့အဖော်ညှိမှာလား”

ရဲနိုင်နှင့် ဇော်ထက်က ပိုကာဒေါင်းဖို့ အားသန်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် အာလေးလျှာလေးအသံဖြင့် ချမ်းမြေ့ကို အဖော်ညှိသည်။

“ရတယ် မင်းတို့ဒေါင်းရင်. . ငါလည်းဒေါင်းမယ်၊ အဲ. . ဒါပေမဲ့ ငါသောက်ဦးမှာနော်. . ”

ရွှေဘုန်းလူကတော့ ဘာဆန္ဒမှ အကောင်အထည်မဖော်. . အိမ်ကြီးကို ဟိုဝေဒီကြည့်ဖြင့် မူးမူးနှင့်အကဲခတ်နေ၏။

“မင်းတို့က. . ကြေးကြီးကြီး ဝင်နိုင်လို့လား. . ငါ့မောင်တို့ရယ်”

ဒေါ်ခင်မေ. . သန်းအောင်ကို မျက်စပစ်ပြ၏။ သန်းအောင်ကလည်း အထာနှင့်ပြန်၍ မျက်ရိပ်ပြသည်။

“ဟာ. . ဒီမှာ အဒေါ်ကြီး၊ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဘောစီတွေ ချည်းပဲ၊ ရှင်းတယ်နော် ဘယ်လောက်ကြေးကြီးမလဲ ကျွန်တော်တို့ ဝင်မယ်ဗျာ. . ဒီလောက်ကြေးလေးကတော့ မမှုဘူး. . ကားတစ်စီးလုံးတောင် လောင်းကြေးထပ်ရဲတယ်ဗျ. . ပေါက်တယ်နော်. . ”

သန်းအောင်. . ဒေါ်ခင်မေနား ကပ်၍ တီးတိုးတီးတိုးဖြင့်ပြောနေသည်။ ဘာတွေပြောနေမှန်းတော့မသိ. . ဒေါ်ခင်မေ မျက်နှာမှာ ချက်ချင်းဝင်းလက်သွားကာ. . .

“အို. . ကောင်းလိုက်တာ၊ မမခင်မေတို့ကလည်း ဒီလို အမှိုက်စားလေးတွေကိုမျှကြိုက်တာ. . လာကြ အပေါ်မှာ ရှယ်ဝိုင်းတွေရှိတယ် ကြေးကြီးသမားတွေပဲ သီးသန့်ဆော့တာ. . ”

ဒေါ်ခင်မေ ဦးဆောင်ခေါ်ရာသို့. . ရွှေဘုန်းလူတို့အဖွဲ့ ဝိုက်ပေးကြမ်းကြမ်းဖြင့် လိုက်တက်ခဲ့ကြ၏။ အပေါ်မှိုင်းက အရှိန် အတော်လေးရနေသည့်ပုံ. . .

“တစ်အိမ်ပဲဝင်လို့ရတော့မယ်. . မင်းတို့ထဲက ဘယ်သူဝင်မ

www.burmeseclassic.com

လဲ. .”

“ဟာ. . အကုန်ဝင်လို့မရဘူးလား”

ဇော်ထက်ဒေါ်ခင်မေကို. . စောဒကတက်ကြည့်၏။

“မရတော့ဘူး”

ပိုင်းထဲမှကစားသမားတွေက ဇော်ထက်တို့အဖွဲ့ကို ရှုတည်တည်ဖြင့် စူးစမ်းသလိုကြည့်ကြ၏။ ရွှေဘုန်းလူ. . အခြေအနေကိုဝင်ထိန်းသည့်အနေဖြင့်. . .

“ဇော်ထက်မင်းပဲဝင်လိုက်ကွာ. . ငါတို့ကဘေးကနေ ဝင်ထိုးလည်းရတာပဲ. .”

“ဟုတ်တယ်. . မင်းတို့သောက်ကြဦးမလား၊ အစ်ကို စီစဉ်လိုက်မယ်လေ”

သန်းအောင်စကားကြောင့် ရဲနိုင်အာရုံပြောင်းသွားကာ. . . အင်းလေ. . ကျွန်တော်တို့ဆက်သောက်မယ်၊ အဟဲ. . ထုံးစံအတိုင်းရှယ်လေးတွေခေါ်ပေးလေ. .”

ရဲနိုင်. . ကိုသန်းအောင်နားကို ကပ်၍ သူတို့ဆန္ဒတွေကို တောင်းဆို၏။

“ရမယ်. . ရှယ်လေးတွေရမယ်၊ ကဲ. . ဒေါ်ခင်မေ ခင်ဗျားကြားတယ်နော်. .”

“အဟင်း. . ဟင်း. . ကြားပါရှင်. . ကြားပါ . . ခဏစောင့်နော်. . သမီးတွေကိုခေါ်ပေးမယ်. .”

ဒေါ်ခင်မေ. . ပိုင်းနားမှ အခန်းအပြင်သို့ထွက်သွား၏။ ဇော်ထက်ကတော့ ပိုင်းထဲဝင်ထိုင်ပြီး. . သူ့ရှေ့သို့ တဖတ်ဖတ်

ချကာ ဝေနေသောဖဲချပ်တွေကို တစ်ချပ်ချင်းကောက် ပြီးထပ်ကြည့်နေ၏။

ရွှေဘုန်းလူတို့လည်း ဖဲပိုင်းနှင့်မလှမ်းမကမ်းရှိ ဆက်တီခုံတွေမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။ အခန်းထဲတွင် ဖဲချပ်ချင်းရိုက်မိသည့် တဖတ်ဖတ်အသံတွေက လွှမ်းမိုး၍နေ၏။ ထိုအချိန်အထိ အမူးမလွန်သေး။

ဒေါ်ခင်မေ. . အခန်းထဲပြန်ဝင်လာသည် အနောက်မှာ အဖျော်ယမကာအစုံကို ဝန်းထဲထည့်ပြီး လိုက်ဝင်လာသော ကောင်မလေးနှစ်ယောက် ညကြီးသန်းခေါင်း ပြင်ဆင်ထား လိုက်ကြပုံများ ဇာတ်ထဲက မင်းသမီးတွေများလားဟု ထင်ရလောက်၏။

“ကဲ. . မင်းတို့စိတ်ကြိုက်ရွေး. . အဲ. . နောက်တစ်ယောက် ရှိသေးတယ်နော်လာဦးမှာ. .”

ရဲနိုင်ရော. . ချမ်းမြေ့ပါ. . ထိုကောင်မလေး နှစ်ယောက်တို့ မျက်လုံးတွေပြူးထွက်မတက် ကြည့်နေကြသည်။ ထိုကောင်မလေးနှစ်ယောက် ရှက်ကိုးရှက်ကန်းရယ်ပြီး. . အဖျော်ယမကာတွေကို. . ချမ်းမြေ့ရှေ့မှာ ရှိနေသော စာပွဲခုံပေါ်ကို ညင်ညင်သာသာ တင်လိုက်သည်။

ပြီးနောက်. . နှစ်ယောက်စလုံး ချမ်းမြေ့နှင့်ရဲနိုင်နားသို့ စွေခနဲ ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

“အဟီး. . ဝွတ်နိုက်. .”

ချမ်းမြေ့ဘာပြောရမှန်းမသိသဖြင့် သွားကြီးပြီးကာ ပါးစပ်ထဲ တွေ့ကရာ နှုတ်ဆက်လိုက်၏. .

“အဟင်း. . ခစ်. . ခစ်. . ခစ်. . ဝွတ်နိုက်ပါရှင်. . ဝွတ်နိုက်ပါ”

ကောင်မလေးတစ်ယောက်က ချမ်းမြေ့ပခုံးပေါ်ပေးတင်ပြီး

www.burmeseclassic.com

ခပ်ညှညပြော၏။ ကျန်တစ်ယောက်က ဖန်ခွက်တွေထဲကို ဘလက်လေ ဘယ် ပုလင်းအဖုံးဖွင့်ကာ . . . ငဲ့ထည့်ပြီး ရေခဲတုံးလေးတွေကို ညှပ်ဖြင့် ယူပြီး . . . ပလုံခနဲ နေအောင်လှမ်းထည့်လိုက်၏။

“ကဲ . . . ရော့ . . . အစ်ကိုတို့ သောက်လိုက်ကြပါဦး၊ ပြီးရင် . . . လန်းကြတာပေါ့နော် . . . အဟင်း . . . ခစ် . . . ခစ် . . . ခစ် . . . ”

“အိုခေ . . . အိုခေ . . . အစ် . . . အစ်ကိုတို့က လှန်ချင်နေတာ”

“အို . . . ဘာလဲ . . . ဘာကိုလှန်ရမှာလဲ . . . အဟင်း . . . ခစ် . . . ခစ် . . . ခစ်”

“ဪ . . . ဆော့ . . . ဆော်ရီး . . . လှန်တာမဟုတ်ဘူး လန်းမှာ လန်းမှာကွ . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ”

“သွား . . . ဘာမှန်းလဲမသိဘူး . . . ခစ် . . . ခစ် . . . ခစ် . . . ”

အသံစာစာလေးတွေနှင့် မြိုင်ထနေကြသော ကောင်မလေး တွေ၏ ပခုံးပေါ်ကို ချမ်းမြေ့နှင့် ရဲနိုင်တို့ လက်တွေက ပါမစ်မယူပဲ လှမ်းဖက်နေကြ၏။

ရွှေဘုန်းလူ တစ်ယောက်တည်း . . . ကောင်မလေးတွေ ငဲ့ပေး ထားသော ယမကာခွက်ကို တစ်ငုံချင်းဖိခံသောက်နေ၏။

ချမ်းမြေ့ဘေးမှကောင်မလေး ဖန်ခွက်တစ်ခွက်ထဲ အရက်ငဲ့ ရေခဲတုံးခပ်ကာ . . . ဖဲဝိုင်းတွင်ထိုင်နေသော ဇော်ထက်ကိုသွားပေး၏။

“ရော့ . . . ဒါလေးသောက်လိုက်ပါဦး . . . ရှင် . . . ”

ဇော်ထက် တဟီးဟီးဖြင့် သွားကြီးဖြူကာ ရယ်ပြီးလှမ်းယူရင်း။

“သိုင်းကျူး . . . သိုင်းကျူး . . . အိုခေ . . . ရိုက်ဒ်”

ရွှေဘုန်းလူသောက်တာများ၍ ဝိတ်လျှော့ချင်လာသည်။

“ညီမလေး . . . ဝိတ်လျှော့ချင်တယ် ဘယ်နေရာသွားရမလဲ”

“ဪ . . . လာလေ . . . သူများလိုက်ပို့ပေးမယ် . . . ”

ရဲနိုင်ဘေးမှ ကောင်မလေးပျာပျာသလဲ ထလာ၏။

“အို . . . နိုး . . . နိုး . . . ရတယ် . . . ဘယ်နေရာမှာလဲ ပြောလိုက် တိုယ့်ဟာကိုယ်သွားမယ် . . . ”

“ဟုတ်တယ်ညီမ . . . လာ . . . ထိုင် . . . သူ့မှာခြေထောက်လေး ချောင်းပါတယ် . . . သူ့ဟာသူသွားပါစေ . . . ”

“အို . . . အဟင်း . . . ဟင်း . . . အစ်ကိုကလည်း နောက်တတ် တယ် . . . ခြေထောက်က နှစ်ချောင်းထဲလေ . . . ”

“ဟာကွာ . . . သူ့ဟာသူ ဘယ်နှချောင်းပါပါ၊ ဒါကအဓိက မ ဟုတ်ဘူး ညီမလေးကသာ ကိုယ့်ကိုပန်းသီးစိတ်ကလေးကို ခွဲပေး . . . ဟစ် . . . ဟစ် . . . ဟစ် . . . ”

ရဲနိုင် . . . ကောင်မလေးလက်ကို အတင်းဆွဲပြီး သူ့ဘေး မှာထိုင် စေ၏။ ထို့နောက် . . . ပြီတီတီရယ်သံတွေ အခန်းထဲမှာ လွင့်ပျံသွား သည်။ ဇော်ထက်တို့ ဖဲဝိုင်းကလည်းကြေးကြီးကြီးနှင့် နွဲ့၍ ကောင်းနေ ဆဲ။

အခန်း (၁၆)

လှေကားထစ်တွေမှ ဆင်းလာသော ရွှေဘုန်းလူခန္ဓာ ကိုယ်သည် လေထဲမှာမြောက်နေသလိုခံစားနေရ၏။ စိတ်ထဲမှာ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးသောခံစားမှုတွေ တလိပ်လိပ်တိုးဝင်လာပြီး ဘာတွေကို ပျော်ရွှင်နေမှန်းကိုမသိ။

ပျော်နေတာမှ ရင်ထဲကိုလှိုက်လှိုက်ပြီးကို ပျော်နေမိသည်။

“အဟင့်ဟင့်ဟင့်... အန်တီရယ် သမီးတောင်းပန်ပါတယ်။ သမီး ဒီအလုပ်တွေ မလုပ်ပါရစေနဲ့တော့၊ ဒီအိမ်ကြီးရဲ့ အောက်ခြေသိမ်းအလုပ်တွေ လုပ်ဆိုရင် သမီးလုပ်ပါ့မယ်”

“ဒီမှာ စုစုကျော် ညည်းငါ့ကို အာခံနေတာလား၊ ညည်းအရွယ်ရောက်ကတည်းက ညည်းကိုဘယ်သူထိမ်းသိမ်းလာခဲ့တာလဲ၊ ဘယ်သူတွေ့မှေးမှေးလာခဲ့သလဲ”

ဒေါ်ခင်မေ၏အသံက အထက်စီးနင်းဆန်ကာ စူးရှကျယ်လောင်နေ၏။ ရွှေဘုန်းလူ သန့်စင်ခန်းထဲဝင်ပြီး အပေါ့သွားနေရာမှ . . . ထိုအသံကိုကြားပြီး အသာနားစွင့်နေလိုက်သည်။

ကောင်မလေးတစ်ယောက်၏ တောင်းပန်တိုးရှိုးငိုရွိုက်သံကို ရွှေဘုန်းလူ စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ သန့်စင်ခန်းထဲမှ အမြန်ထွက်လိုက်ပြီး အသံလာရာဘက်သို့ အကြည့်တွေကိုဝေပြီး ရှာလိုက်သည်။

တွေ့ပါပြီ . . . ထမင်းစားခန်းဘေးရှိ အခန်းဝရှေ့တွင် တသိမ့်သိမ့် ရှိုက်ငိုနေသော ကောင်မလေးနှင့် ဒေါ်ခင်မေဆို သောမိန်းမကြီး . . .

“ကဲ . . . ထ အပေါ်မှာ ဧည့်သည်တွေစောင့်နေကြတယ်”

ဒေါ်ခင်မေ အတင်းဆွဲထူနေ၏။

“ဟင့်အင်း . . . သမီးကလေးနေမကောင်းလို့ မသွားပါရစေနဲ့ အန်တီရယ် သမီးတောင်းပန်ပါတယ် . . .”

ကောင်မလေး အတင်းရုန်းသည်။

“အောင်မယ် . . . ကောင်မ ငါ့ကိုညည်းက ဆန့်ကျင်နေတာပဲ အင့် . . . ဟာ . . .”

“ဖြန်း . . . ဖြန်း”

ပါးရိုက်ချက်ကပြင်းလွန်း၍ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ရပ်ကြည့်နေသော ရွှေဘုန်းလူပင် ပါးတွေကျိန်းသလိုလို ပူသလိုလိုခံစားလိုက်ရ၏။

www.burmeseclassic.com

ကောင်မလေးကို ကြည့်တော့လည်း သူမလုပ်ချင်သည့် အလုပ်ကို သေရင်သေပါစေ မလုပ်ဘူးဆိုသော ဇွဲနှင့်ပေနေ၏။ ကောင်မလေး မလုပ်ချင်ဘူးဟု ဇွတ်ငြင်းနေသော အလုပ်သည် ဘာအလုပ်မို့လဲ . . .

“ရိုက်ပါ . . . ရိုက်ပါ အန်တီရယ်၊ အန်တီစိတ်ကျေနပ်တဲ့ အထိသာ ရိုက်ပါ . . . သမီးအပေါ်ထပ်ကိုတော့ မတက်ပါရစေနဲ့”

ကောင်မလေး မျက်ရည်တွေ တွင်တွင်ကျကာ ငိုသံပါကြီးဖြင့် တောင်းပန်တိုးလျှိုး၏။

“ကဲ . . . မတက်ချင်ဦး”

“ဖြန်း . . . ဖြန်း . . . ဖြန်း”

“ဖုန်း . . . ခွပ် . . . အင် . . .”

“ပုန်း . . .”

“အား”

ပါးတွေ စိတ်ရှိလက်ရှိ ရိုက်လိုက် အနားမှာရှိသော ဖန်ပန်းအိုးဖြင့် ခေါင်းကိုရိုက်လိုက်၊ ကျောကုန်းတွေလက်တွေ နေရာအနှံ့ကို စိတ်ရှိလက်ရှိ ရိုက်နေသည်မှာ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကို ညှင်းပန်းနှိပ်စက်နေသည့် ပုံစံမျိုး . . .

ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်း ရွှေဘုန်းလူ ဒေါသတွေ အစုလိုက် အပြုံလိုက်တိုးထွက်လာပြီး . . .

“ဒီမှာ . . . အန်တီ တော်ပါတော့ဗျာ၊ ခင်ဗျား တော်တော်လေး လွန်လာပြီ၊ ကျွန်တော်ရပ်ကြည့်နေတာကြာပြီ . . . ဟိုမှာ အသက်တောင် မြောမြောပဲ ကျန်မယ်ထင်တယ်၊ လူသားချင်း စာနာစိတ်ကလေးတော့ ထားဦးမှပေါ့ဗျာ”

“ဒီမှာ . . . ဒါ ငါတို့ အလုပ်ကိစ္စပါကွယ်၊ မင်းဝင်မပါ၊ ပါနဲ့”

“ဝင်မပါလို့မရဘူး၊ ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်ရွှေမှာ ခုလိုမတရားတာမြင်ရင် လက်ပိုက်ကြည့်မနေတတ်ဘူး”

“ဒါဆို . . . မင်းသူ့ကို တာဝန်ယူမလား၊ ငါကသူ့ကို တာဝန်ယူထားရတာ၊ ငါခိုင်းတဲ့ အလုပ်ကို မဖြစ်မနေ လုပ်ကိုလုပ်ရမှာပဲ . . . ငါခိုင်းတာမလုပ်ရင် ငါ့အလုပ်အရိပ်မှာလာမခိုနဲ့၊ ဟဲ့ . . . ကောင်မ ကြားတယ်နော် . . . နင့်ကို ကာကွယ်ပေးမယ့်သူရှိတုန်း ဒီကနေ အထုပ်ပိတ်ပြီး ဆင်းပေတော့”

“ဟာ . . . ခင်ဗျား အဲလိုတော့ မလုပ်နဲ့လေ”

ရွှေဘုန်းလူ မျက်ရည်လည်ရွဲနှင့် မျက်ဝန်းဝိုင်းကြီးဖြင့် ပင့်ကြည့်နေသော ကောင်မလေးကို ကရုဏာသက်စွာဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

ကောင်မလေးရုပ်က ဆိုးတော့မဆိုးပါဘူး . . . ရုပ်က ခပ်ချောချောလေး။ ဒီလိုအိမ်မျိုးမှာ အနှိမ်ခံပြီးနေနေရတာ ဘယ်လောက်သနားစရာကောင်းလိုက်သလဲ။

ရွှေဘုန်းလူ၏ ရီဝေဝေအသိစိတ်တွေက ကောင်မလေး၏ မျက်ရည်ရွဲကြီးတွေဆီမှာပင် စုစည်း၍ နေသည်။

“ဟဲ့ . . . ကောင်မ ဆင်းလေ”

“ဟင့်အင်း . . . မ . . . မဆင်းပါရစေနဲ့ အန်တီရယ်”

“ဟာ . . . ငါ့ကို ဒေါသထွက်အောင်လုပ်နေပြန်ပါပြီ၊ သွားစင်သွား . . . ဆိုရင် ခုချက်ချင်း ထွက်သွားလိုက်”

ဒေါ်ခင်မေ ကြမ်းပြင်တွင် ကျုံ့ကျုံ့လေး ထိုင်နေသော ကောင်

www.burmeseclassic.com

မလေးကို သူ့ခြေထောက်တွေဖြင့် ဆောင့်ဆောင့်ကန်ကာ အတင်းနှင့် လွှတ်၏။ ဆံပင်တွေကို အတင်းဆွဲဆောင့်နေ၏။

“အမလေး.. အား.. အစ်ကို၊ ကယ်.. ကယ်ပါ ညီမကိုကယ် ပါ အစ်ကိုရယ်”

ရွှေဘုန်းလူ ရှေ့မှာ အင်္ဂါမျက်နှာလေးဖြင့် ကျုံ့ကျုံ့ ထိုင်ကာ အသနားခံနေသော ကောင်မလေးကို ကြည့်ပြီး အံတစ်ချက်ကြိတ်လိုက် သည်။

“တော်.. တော်တော့ဗျာ၊ ကောင်းပြီ ဒီကောင်မလေးကို ကျုပ် တာဝန်ယူတယ်ဗျာ”

ဒေါ်ခင်မေ မဲ့လိုက်ပြီး ရွှေဘုန်းလူကို မယုံသလို မျက်နှာပေး ဖြင့် မျက်လုံးတွေ မှေးကျဉ်းစွာကြည့်၏။

ချမ်းမြေ့ အနားကို ရောက်လာ၏.. . .။

“ဟေ့ကောင် ရွှေဘုန်းလူ မင်းဘာလုပ်နေတာလဲ လာလေကွာ အပေါ်မှာ ကောင်းနေပြီကွ”

ချမ်းမြေ့ခြေလှမ်းတွေ ဒယ်ဒယ်ယိုင်ဖြင့်.. . ရွှေဘုန်းလူနား လျှောက်လာကာ ကြမ်းခင်းတွင် ကျုံ့ကျုံ့လေးထိုင်နေသော ကောင်မ လေးကိုငုံ့ကြည့်ပြီး.. .

“သူက ဘာလုပ်နေတာလဲ ငိုနေတာလား ရယ်နေတာလား အော့.. .”

“ငိုနေတာကွ၊ ကဲ.. အဒေါ်ကြီး ခင်ဗျားကိုပြောပြီးပြီနော်.. သူ့ကို ကျုပ်တာဝန်ယူတယ် ဒီတော့ မရိုက်ပါနဲ့တော့”

ရွှေဘုန်းလူ ထိုသို့ပြောပြီး လှည့်ထွက်၏။ ဒေါ်ခင်မေ လက်

လွှတ်မခံ ရွှေဘုန်းလူ၏ ပခုံးကို ဆတ်ခနဲလှမ်းဆွဲပြီး.. .

“နေပါဦး တာဝန်ယူတယ်ဆိုတာ ပါးစပ်နဲ့တာဝန်ယူ လို့မရဘူး လေ”

“ဒါဆို ဘာနဲ့ တာဝန်ယူရမှာလဲ”

“စာချုပ်စာတမ်းနဲ့လေ”

“ဪ.. ဒါများစကားထဲ ထည့်ပြောနေရသေးတယ်.. ယူလာနဲ့.. ဘာစာချုပ်ယူလာယူလာ လက်မှတ်အကုန်ထိုးပေးမယ်၊ လိုအပ်ရင် ကျုပ်သူငယ်ချင်းတွေပါ အကုန်ထိုးခိုင်းမယ်”

“ကောင်းပြီ ငါကလည်း ဒါမျိုးမှကြိုက်တာ၊ ဟဲ့.. ကောင်မ နှင်ကြားတယ်နော် နှင်အကောင်တွေက နှင်ကိုတာဝန်ယူမယ်တဲ့.. နှင် အထုပ်ပြင်လိုက်တော့”

“ဟင့်အင်း.. အဲလိုမလုပ်နဲ့ အစ်ကို၊ ညီမက ကလေးတစ် ယောက် အမေပါ”

ကောင်မလေး ခေါင်းတစ်ခါခါ လက်တစ်ခါခါဖြင့် ငြင်း၏။

“မင်းဘာမှာအပူနဲ့တော့ မင်းတို့သားအမိကို တစ်သက်တာ ထာဝရ စောင့်ရှောက်မယ် ဟုတ်ပြီလား.. နော် ချမ်းမြေ့”

“ဒါပေါ့ ကောင်းတယ်၊ အဟဲ့.. ကလေးတစ်ယောက်ပါတော့ မင်းမပင်ပန်းရပဲ ကလေးအဖေ ရာထူးကိုရတာ ဘယ်လောက် အဆင် ပြေလိုက်သလဲ.. ဟဲဟဲဟဲ”

ချမ်းမြေ့ကပါ ဝမ်းပန်းတသာ ထောက်ခံချက်တွေပေး၏။

“အို.. အစ်ကိုတို့လို သူဌေးသားနဲ့ ညီမ မတန်ပါဘူးအစ်ကို ရယ်”

www.burmeseclassic.com

“ဒီမှာ ကောင်မလေး.. မင်းမှာ ကလေးဘယ်နှယောက်ရှိရှိ တစ်ဒါလင်ရှိလည်း ငါဟာ ဒီကလေးတွေရဲ့အဖေအဖြစ် မင်းနဲ့ ထာဝရ ရှင်သန်နိုင်ပါတယ်”

ကောင်မလေး၏ အငိုမျက်နှာမှာ ရှက်ရိပ်နှင့်ဝမ်းသာ ရိပ်ရော ကာ လမင်းအစင်းတစ်ရာ သာသွား၏။

“ကဲ.. ကောင်းပြီ ဒါဆို ငါတို့ရဲ့ရပ်ကွက်လူကြီးတွေရှေ့မှာပဲ မင်းကိုလက်မှတ်ထိုးခိုင်းမယ်.. ငါတို့ဘက်က အသိသက်သေ နှစ်ယောက်နဲ့ မင်းတို့ဘက်က အသိသက်သေနှစ်ယောက် လက်မှတ်ထိုး ပါ”

“ရတယ် ရပ်ကွက်လူကြီး မကလို့ ပုသိမ်ခရိုင်က ခရိုင်မှူးပဲ ခေါ်လာလား.. ထိုးပြီးသားပဲ.. ဟား.. ဟား”

“ဟုတ်တယ်.. ထိုးမယ်.. အပြီးကိုထိုးမယ်”

ရွှေဘုန်းလူနှင့် ချမ်းမြေ့ တစ်ယောက်ပခုံး တစ်ယောက်ဖက် တာ သဘောကျစွာ ရယ်နေကြသည်။ သူတို့ဘယ်လို အခြေနေမျိုးမှာ ရင်ဆိုင်နေကြရသလဲဆိုတာ နည်းနည်းလေးမှ ပြန်ဆန်းစစ်မိကြပုံမ ပေါ်...။ အသိစိတ်တွေသည် ကိုယ်နှင့်မကပ်သလို ပေါ့ပါးသွက်လက် လွန်းနေကြ၏။

ထို့နောက်မှာတော့ ဘယ်အချိန်ကတည်းက ခေါ်ထားမှန်းမသိ သော ရပ်ကွက်လူကြီးဆိုသော အဘိုးကြီးနှစ်ယောက်နှင့် အသိသက် သေတွေ လက်မှတ်ထိုးကာ ရွှေဘုန်းလူသည် စုစုကျော်ကို တရားဝင် ဇနီးမယားအဖြစ်လက်မှတ်ထိုး ယူလိုက်ရ၏။

ဒေါ်ခင်မေမှာ ချမ်းမြေ့အား အသိသက်သေနေရာတွေမှာ

လက်မှတ်ထိုးခိုင်းနေသည်မှာ ဘယ်နှကြိမ် မြောက်မှန်းပင်မသိတော့..

ချမ်းမြေ့ကလည်း ခေါင်းမဖော်တမ်းပင် ထိုးပေးသမျှ စာချုပ် တွေပေါ်မှာ ပျော်ပျော်ကြီးကို လက်မှတ်ထိုးပေးနေ၏။

“ကဲ.. ရွှေဘုန်းလူ ရပ်ကွက်လူကြီးတွေကို ကျွေးမွေးဧည့်ခံ စာရိတ်နဲ့ အကျိုးဆောင်ခလေးရှင်းပေးဖို့..”

ဒေါ်ခင်မေ လက်ဝါးဖြန့်လိုက်၏။

ကိုသန်းအောင်ကပါ ဝင်၍..

“ဟုတ်တယ် ရွှေဘုန်းလူ အစ်ကိုတို့နယ်မှာက လက်ထပ်ပေး တဲ့ သတိုးသမီးတွေကို အသိအမှတ်ပြုကောင်းချီးပေးတဲ့ ရပ်ကွက်လူကြီး တွေကို ထိပ်တန်းဧည့်ခံပွဲတွေနဲ့ ဧည့်ခံကျွေးမွေးရတယ်ကွ.. အဖေ နောက်ပြီး အသိသက်သေလက်မှတ်ထိုးပေးတဲ့သူတွေကိုလည်း ခေမီး အစုံ ပြုစုရသေးတယ်”

“အမ်.. ဟုတ်လား ဒါဆိုလည်း ရော့ဗျာ”

ရွှေဘုန်းလူ ခါးကြားတွင်ထိုးထားသော လည်သာပိုက်ဆံ ခေါက်အိတ်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲထုတ်ပြီး ကိုသန်းအောင်ကို ထိုးပေးလိုက် သည်။

“အဲဒီထဲမှာ ရှိတာတွေနဲ့ ကြိုက်သလောက်သာသုံး လောက် လား မလောက်ရင် ထပ်ပေးမယ်”

“အဲ.. မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲအတွက်ဆိုတော့ မလောက်လောက် ဘူး ထင်တယ်”

“ရတယ် လောက်ငှရစေမယ်၊ ကဲ.. ချမ်းမြေ့ မင်းပိုက်ဆံ အိတ်ပါ ပေးလိုက်ကွာ”

www.burmeseclassic.com

“ရတယ် ပေးရမှာပေါ့၊ ကိုယ့်သူချင်းအတွက်လက်ဖွဲ့တယ်သ
ဘောထားမယ်. . ရော့”

ချမ်းမြေ့ပါ သူဘောင်းဘီဘေးအိတ်ထဲထည့်ထားသော ပိုက်
ဆံအိတ်ကို ကိုသန်းအောင်လက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

“ကဲပါလေ မင်္ဂလာကိစ္စကို ဘယ်တော့စီစဉ်ကြမလဲ၊ ဒီညတော့
အချိန်မမီတော့ဘူး”

“ရတယ် ကြိုက်တဲ့ အချိန်သာစီစဉ်ကြ၊ မစီစဉ်လည်းရတယ်
အဓိကက ညားဖို့က အဓိက မဟုတ်လား. . . ဟားဟ”

“ဒါဆို စုစုကျော်က မင်းမိန်းမဖြစ်သွားပြီဆိုတော့ မင်း အနေနဲ့
လက်ထပ်လက်စွပ်ကလေးတော့ ဆင်မြန်းပေးသင့်တယ်မဟုတ်လား
ဒါတို့ရဲ့ အရပ်ထုံးတမ်းစဉ်လာပဲ”

“ဩ. . ဒီလိုလား ရတယ် ဆင်ပေးရမှာပေါ့”

ရပ်ကွက်လူကြီးဆိုသော အဘိုးကြီးဝင်ပြောသည့် စကားကို
ရွှေဘုန်းလူ နည်းနည်းလေးတောင် မကန့်ကွက် မငြင်းဆန်ပဲ သူ့လက်
ထဲတွင် ဝတ်ထားသော ဇေနှင့်စေ့စပ်ထားသည့် စေ့စပ်လက်စွပ်ကို
ဆွဲချွတ်၍ စုစုကျော်လက်ထဲကို ထည့်ပေးလိုက်သည်။

“ကဲ. . ကျေနပ်ပြီနော် နောက်ထပ်ကြိုးမထားနဲ့နော်. . ပေးစ
ရာဆိုလို့ ခါးထဲကဘောင်းဘီနဲ့ အင်္ကျီတွေပဲရှိတော့တယ် အဟဲ. . ဟဲ”

ရွှေဘုန်းလူ တဟဲဟဲဖြင့် ရယ်၍မဆုံးတော့. . ဘာကြောင့်
ရယ်နေသည် ဆိုတာကိုလည်း သူ့ကိုယ်တိုင်မသိ. . . ။

© ၂၀၀၉ EGG EGG ©

အခန်း (၁၇)

“ဟာ. . ယုတ်. . ယုတ်မာလိုက်တာကွာ. . ဒါ. ဆို. . နင်နဲ့
ရွှေဘုန်းလူ လက်ထပ်စာချုပ်မှာ ငါက အသိသက်သေနဲ့ လက်မှတ်ထိုး
ပေးရင်း. . ငါ့. . ငါ့ကိုပါ. . ကားအပေါင်စာချုပ်ကို တစ်ခါတည်း ရော
ပြီး. . လက်မှတ်ထိုးခိုင်းလိုက်တာပေါ့. . ဟား. . ဟာကွာ. . ”

“ဟုတ်တယ်. . ကိုချမ်းမြေ့. . . တကယ်တော့အဲဒီညက ကို
ချမ်းမြေ့တို့အားလုံး အသိစိတ်တွေ ပျောက်အောင် ငြိမ်ငြိမ်လေးခစား
လို့ရနိုင်တဲ့ မူးယစ်ဆေးတစ်မျိုး ယမကာထဲမှာ အထည့်ခံလိုက်ရလို့ပဲ”

© ၂၀၀၉ EGG EGG ©

www.burmeseclassic.com

“ဟာ..”

ရွှေဘုန်းလူနှင့်ဇော်ထက်ပါ မျက်လုံးအပြူးသား ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ကြောင်စိစိတွေဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ဒါဆို သူတို့ ဆေးခပ်ခံကြရတာပေါ့.. ဒါကြောင့်ဦးလင်းတော့.. ညကအဖြစ်အပျက်တွေကို လုံးဝပြန်ပြီး သတိမရတော့ခြင်းပဲ ဖြစ်မည်။

“အေးပါ.. ရွှေဘုန်းလူ ညည်းကိုလက်ထပ်လိုက်ရတဲ့ ပြဿနာနဲ့ ကားအပေါင်စာချုပ်ကိစ္စကိုတော့ရှင်းပြီ၊ ဒါနဲ့ ငါ့သွားတစ်ချောင်း ကျိုးတာနဲ့ ချမ်းမြေ့ဆံပင်ကွက်ကျားရိပ်ခံရတဲ့ ကိစ္စကရော..”

ဇော်ထက်အမေးကြောင့် ညှိုးနေသော စုစုကျော် မျက်နှာမှာ အပြုံးရိပ် ခပ်ရေးရေးထင်သွားသည်။

ပြီးနောက်.. တအင်းအင်း ငိုနေသောကလေးကို အငိုတိတ်စေရန် နို့လှန်တိုက်လိုက်၏။ ကလေးအငိုတိတ်ကာ နို့ကို အငမ်းမရဆိုနေ၏။

စုစုကျော်၏ ပွင့်လင်းလွန်းသော ကလေးနို့လှန်တိုက်ခြင်းသည် သူမအတွက် အင်မတန်ရိုးရှင်းပေမယ့် ရွှေဘုန်းလူတို့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်အတွက် အနည်းငယ် အနေခက်စေသော အထူးအဆန်းတစ်ခု ဖြစ်သွား၍ ကိုယ်စီမျက်နှာလွဲလိုက်ကြ၏။

သူ့ကလေး အားရပါးရ နို့စို့နေပုံကို ငုံကြည့်ပြီးမှ..

“အဲဒီညက ဒေါ်ခင်မေ အိမ်မှာ ကိုရဲနိုင်နဲ့ ဖဲဝိုင်းက လူတွေရန်ဖြစ်ကြတယ်၊ ဖြစ်ရတဲ့အကြောင်းက ကိုရဲနိုင်က အဲဒီဖဲဝိုင်းထဲက လူကို ဖဲခိုးရိုက်တယ်ဆိုပြီး ပြဿနာရှာရာက စဖြစ်ကြတာ”

“အဲဒီ.. တ.. တကယ်ရန်ဖြစ်ကြတာလား”

“ဟုတ်တယ် အဲဒီရန်ပွဲမှာ သူတို့ဘက်က လူအုပ်ကများတယ်လေ၊ အဲဒီမှာ ကိုဇော်ထက်သွားတစ်ချောင်းကျိုးသွားတယ်၊ ကိုချမ်းမြေ့ကတော့ ဖဲသမားတစ်ယောက်ရဲ့ စက်ကတ်ကြေးစာ မိပြီး ဆံပင်တွေဟိုတစ်ကွက် ဒီတစ်ကွက်ဖြစ်အောင် အရိပ်ခံ လိုက်ရတယ်၊ အမှန်တော့ အဲလိုအခြေအနေမျိုးဖြစ်အောင် သူတို့တမင်ဖန်တီးလိုက်ကြတာပဲ.. အဲလို ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်နေချိန်မှာ.. ညီမကလေးနဲ့ ကိုဘုန်းလူကို အပါခေါ်ခဲ့ပြီး အဲဒီအိမ်ကြီးထဲကနေ လွတ်အောင်ရုန်းထွက်ခဲ့ရကြရတယ်၊ ညီမတို့နောက်က ကိုဇော်ထက်နဲ့ ကိုချမ်းမြေ့တို့နှစ်ယောက် ပြေးထွက်လာကြတယ်၊ ပြီးတော့ဘန်ဂလိုကို ပြန်ရောက်လာကြတယ်”

“ဒါဆို.. ရဲနိုင်ကရော ဘာဖြစ်သွားလဲ၊ ညည်းရှင်းပြတဲ့ အထဲမှာ ရဲနိုင်ကိစ္စမပါဘူးနော်..”

“ညီမ ကိုရဲနိုင် အကြောင်းကိုတော့မသိဘူး၊ အဲဒီညက အဲဒီအိမ်ကြီးထဲမှာ ကိုရဲနိုင်ကျန်ခဲ့တယ်..”

“ဟမ်.. ဒါ.. ဒါဆို.. ရဲနိုင် အဲဒီအိမ်ကြီးထဲမှာ ပဲရိုရမှာပေါ့..”

“အဲဒါမှ.. ကျွိုင်း.. သူ.. သူတို့ ရဲနိုင်ကို လက်လွန်ခြေလွန် လုပ်ပြီးမှ မြေဖဲမြှုပ်လိုက်ကြပြီလား.. ဒါမှမဟုတ်ရေနစ်ပြီးတော့ပဲ သတ်လိုက်ကြပြီးလားကွာ..”

ချမ်းမြေ့သူခေါင်းတုံး သူပွတ်တာ.. ငိုသံပါကြီးဖြင့် စိုးရိမ်တကြီး ပြောရှာ၏။

“ဒါဆို.. ငါတို့ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ဘုန်းလူ၊ အဲဒီအိမ်ကိုပြန် သွားကြမလား.. ၊ ရဲနိုင်ကိုထုတ်ပေးရင်ထုတ်ပေး မထုတ်ပေးရင်..”

စခန်းမှာအမှုသွားဖွင့်ကြမယ်. . ”

“ငါတို့အမှုသွားဖွင့်မယ်ဆိုရင်. . အထောက်အထား ခိုင်လုံမှ ဖြစ်မှာပေါ့ကွ. . ”

ဇော်ထက်စကားကို ဘုန်းလူဝင်၍ ကန့်ကွက်၏. . ။

“ဒါဆိုဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ. . ”

ရုတ်တရက် ဖုန်းထမြည်လာသည်. . ။

“ဟာ. . အရေးထဲ. . ဖုန်းကလည်း မြည်ပြန်ပြီကွာ. . ”

ရွှေဘုန်းလူ စိတ်ပျက်စွာ ခပ်ညည်းညည်းပြောပြီး ဘောင်းဘီ အိတ်ထဲမှ ဖုန်းကိုထုတ်လိုက်သည်. . ။

“ဟာ. . ဇေ. . ဇေဆီကကွ. . ကိုဝင်ပဲ. . ငါကို ကျွိုင်ပူဖို့ ဆက် တာ ငါသိနေတယ်. . ”

ရွှေဘုန်းလူမြည်နေသော ဖုန်းကို. . သရဲသဘက်ကို မြင်၍ ကြောက်သလိုမျိုး ပြူးပြူးပျာပျာဖြင့်ကြောက်ကာ အထိတ်တလန့် ဆို၏. . ။

“လာမယ့်ဘေးသာ စပီကာဖွင့်ပြီး ပြေးတွေ့လိုက်တော့ ကိုယ့် လူ. . နားမုဒိမ်းကျင့်ခံရတာလောက်တော့ ဖြိုမနေနဲ့တော့. . ”

ဇော်ထက်က ကောင်းချီးပေး၏။ ရွှေဘုန်းလူ မထူးတော့ပြီ ဒီမှာ ဖြစ်ပျက်နေတာတွေကို ဇေလေးမြင်ရတာမှ မဟုတ်တာ. . ဒီတော့ ကိုယ့် လိပ်ပြာမလုံလဲ. . သူမသိတာမဟုတ်။

“ဟဲလို. . ဇေလေးရေး. . ”

ရွှေဘုန်းလူ ရွတ်နောက်နောက်လေသံဖြင့် ပြန်၍ထူးလိုက်၏။

“ရှင် အရမ်းပျော်နေတယ်ပေါ့. . ဟုတ်လား ဘုန်း. . ”

“ဟာကွာ. . မပျော်ပါဘူး ကိုယ့်မှာဇေလေးကို သတိတွေအ ရမ်းရနေတာကွ. . ”

“ဒါဆို. . ဘာလို့ဖုန်းတွေ ပိတ်ထားရတာလဲ. . ရှင်တို့ သူငယ် ချင်းလေးယောက်သွားတာ ဖုန်းလေးလုံးပါသွားတယ်လေ၊ ရှင့်ဆီတို့ ခေါ်တော့လည်း ဖုန်းပိတ်. . ကျန်တဲ့သူတွေကို ခေါ်တော့လည်း ဖုန်း ကပိတ်နဲ့ လေးယောက်စလုံး ဖုန်းပိတ်ပြီး ဘာတွေလုပ်နေကြတာလဲ. . ဟမ်. . ”

ဇေယျာနွယ်လေသံမှာ ဒေါသကြောင့် ဖုန်းထဲမှာပင် မာထန်၍ နေ၏။ ချမ်းမြေ့နှင့်ဇော်ထက် ဇက်ပုသွားကြသည်။

သူတို့ သူငယ်ချင်းတွေ ဒီမှာကမ္ဘာပျက်နေတာကို သူမ မသိ လေတော့ ဒီလိုပဲပြောတော့မှာပေါ့။ ကိုယ်တွေမှာသာ ဖုန်းမဖွင့်ထားနိုင် လောက်အောင်ကို ဗျာများနေကြသည့်အဖြစ်။

“ကိုယ့်ဖုန်း ဓါတ်ခဲအားနည်းနေလို့ ဖုန်းပိတ်ထားရတာပါ ဇေ ရာ. . ”

“ရှင်. . ဘယ်တော့ပြန်လာမှာလဲ၊ ဒီနေ့ဆိုရင် လေးရက်ရှိသွား ပြီ၊ နောက်တစ်ရက်နှစ်ရက်ဆို မင်္ဂလာပွဲစပြီဆိုတာကိုရော သတိရသေး ရဲ့လား၊ ဒယ်ဒီနဲ့မာမီဆိုရင် ရှင့်ကိုအရမ်း စိတ်ဆိုးနေကြတယ်. . ။

မင်္ဂလာပွဲအတွက် ဇေက အလုပ်တွေ အရမ်းရှုပ်နေပြီး. . ရှင် က အေးအေးဆေးဆေး ဆေးဆေး ခရီးထွက်သွားလို့လေ. . ”

“သိပါတယ်ဇေရယ် ကိုယ်အဲ့ဒီအတွက်လည်း အနူးအညွတ် တောင်းပန်ပါတယ်၊ အန်တီနဲ့အန်ကယ်ကိုလည်း ကိုယ်ပြန်လာမယ့်အကျ နပ်တဲ့အထိ တောင်းပန်မှာပါ. . အဟီး. . ဖုန်းထဲကနေလည်း ဇေနဲ့

www.burmeseclassic.com

တစ်ဆင့်အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်ပါတယ်လို့ ပြောပေးနော်. . ဇေ. . ”

ပါးစပ်လေးနှင့်တောင်းပန်ရတာပဲ ကိုယ့်အသားပဲ့ပါတာမှမဟုတ်တာ ခုချိန်မှာသူတို့စိတ်ကွက်ပြုငြင်လို့မဖြစ် သူတို့သဒ္ဓါ ကြည်ဖြူစွာ ပေးလို့ သူ့သမီးကို ပေါင်းဖက်ခွင့် ကြုံရတာ. . .

ကျေးဇူးရှင်ယောက္ခမကြီးတွေ၏ ရွှေစိတ်တော်မညှိုးရအောင် ဖင်ထောင်သည့်အထိ တောင်းပန်ဦးညွတ်ရမှာက ရွှေဘုန်းလူ၏ သမိုင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်သင့်သည်။

“ဒါနဲ့ ချမ်းမြေ့ရဲ့ လိပ်ခေါင်းရော ဖြတ်ပြီးပြီးလား. . . ”

ဖုန်းထဲမှမေးလိုက်သော ဇေယျာနွယ်အမေးကြောင့် ချမ်းမြေ့ မျက်နှာကြီး ရှုံ့မဲ့သွားသည်။ ရွှေဘုန်းလူကိုလည်း ခပ်ကျိတ်ကျိတ်ဆဲနေ၏။ ရွှေဘုန်းလူရယ်ကျဲကျဲဖြင့် ချမ်းမြေ့ကို လှမ်းကြည့်ရင်း. . .

“မဖြတ်ရသေးပါဘူးကွာ ဒီကောင်လိပ်ခေါင်းက ဆရာ မနိုင်နှစ်ဆောင်ပြိုင်ကြီး. . . ”

“ဟင်. . ဘာဖြစ်လို့လဲ. . လုံးဝကုလို့မရတော့ဘူးတဲ့လား”

“ကုဖို့ အချိန်နည်းနည်းယူနေရတယ်. . ဒီကောင်လိပ်ခေါင်းက နည်းတာမှ မဟုတ်တာ၊ သူ့စအိုဝမှာ ပြုတစ်ပြုတစ်နဲ့ ကိုယ်တို့မှာ သူ့လိပ်ခေါင်းထွက်လာတိုင်း သားရေကွင်းနဲ့ ထိုင်ထိုင်ဆော်ပေးနေရတယ်. . . ”

“ဟာ. . ဟေ့ကောင်. အယုတ်တမာကောင် မဟုတ်က ဟုတ်ကတွေမပြောနဲ့. . . ”

ချမ်းမြေ့ရွှေဘုန်းလူ၏ လက်မောင်းကို ခပ်ဆတ်ဆတ် ထိုးပြီး လေသံတိုးတိုးဖြင့် မကျေမနပ်ပြော၏. . ။

“ရွံ့စရာကြီး ဘုန်းရယ် တော်ပါတော့ မပြောပါနဲ့. . ။ ဇေ ခုပဲ ထမင်းစားပြီးလို့ ထမင်းစားခန်းထဲက ထွက်လာတာလေ စားပြီးတာတွေ ပြန်အန်ထွက်တော့မှာပဲ. . . ”

“ဒီပုံအတိုင်းဆို. . သတို့သားအရန် လုပ်ခိုင်းလို့ ဖြစ်ပါတော့မလား ဇော်ထက်တို့ကိုပဲ လုပ်ခိုင်းလိုက်ပါလား. . . ”

ဇော်ထက်သူ့ဘက်ကို လှည့်လာသော ဇေယျာနွယ်စကားကြောင့် သူ့သွားကြီးကိုဖြုတ်ပြီး အသံတိတ်လက်ညှိုးထိုးကာ လက်တစ်ဖက်က မော်တာထက်မြန်သော မြန်နှုန်းဖြင့် ခါပြလိုက်သည်။

သူ့သွားကျိုးနေ၍ သတို့သားအရန်မလုပ်ဘူး ဆိုသည့် ငြင်းချက်ထုတ်သည့်သဘော. . ။

“အူပဲ. . အဲ. . အဲ. . အင်း. . အူပဲ. . အူပဲ. . ”

ရွှေဘုန်းလူ ဖုန်းပြောနေရင်းမှ စုစုကျော်၏ ကလေးငိုသံကြောင့် ဖုန်းကိုလက်ဖြင့်ကာကာ ခြေမကိုင်မိလက်မကိုင်မိဖြစ်၍ သွားသည်။

“ဘုန်း ကလေးငိုသံကြားတယ်၊ ဘေးမှာ ဘယ်ကကလေးရှိနေလို့လဲ. . . ”

ဇေ အမေးကြောင့် ရွှေဘုန်းလူ မျက်နှာမှာ အဆမတန် အိုစာသွားသလိုပင်. . .

“ဟာ. . ဇေကလည်း၊ ဘယ်ကလား. . အဲ. . အဲဒါ ဇော်ထက်ရဲ့ဖုန်းခေါ်တဲ့ အသံပါကွ. . ဒီကောင်က ကလေးအဖေဖြစ်ချင်နေတဲ့ ကောင်ဆိုတော့ ဖုန်းထဲမှာ ကလေးငိုသံကို ထည့်ထားတာ. . . ”

“ဪ. . မသိပါဘူး၊ ဇေက ဘုန်းများ ချမ်းမြေ့လိပ်ခေါင်းကို

www.burmeseclassic.com

လိုက်ကူပြတ်ပေးရင်းနဲ့ မိန်းမရပြီးကလေးတောင် ရသွားတာများလားလို့ . . ”

ဇေစကားကြောင့် မှန်လိုက်တာဇေရယ်ဟု ငိုချင်းချပြီး ထပ်ခါတလဲလဲသေချင်စိတ်တောင် ပေါက်သွားရ၏။ ဇေ ခန့်မှန်းချက် ကွက်တိမှန်နေတယ်ဆိုတာ ဇေများသိခဲ့ရင် ခုချက်ချင်းပင် ဖုန်းထဲကနေအတင်းခုန်ပေါက်ပြီး တိုးဝင်လာမလားမသိ။ ပြောမရဘူး တိုးဝင်လျှင်ဝင်လာနိုင်သည်။ သို့သော် ခြောက်ကပ်ကပ်ရယ် သံကိုပေးလျက် . .

“အဟဲ့ . . မ . . မနောက်ပါနဲ့ . . ဇေရာ . . ”

“ဒါပဲနော် ဖိတ်စာတွေလည်း အားလုံးဝေပြီးသွားပြီ၊ ဘုန်းပဲအမိပြန်လာပါ . . ဇေအတိုင်းအတာတစ်ခုအထိပဲ . . ခွင့်ပြုနိုင်မယ် . . ၊ အတိုင်းအတာထက်ကျော်ရင်တော့ ဘုန်းရဲ့သူငယ်ချင်း ချမ်းမြေ့မှာ လိပ်ခေါင်းမကလို့ ဆင်ခေါင်းပဲဖြစ်နေဖြစ်နေ လုံးဝလက်မခံဘူး၊ ဇေ အကြောင်းသိတယ်မဟုတ်လား . . ”

“အင်းပါ . . အင်းပါ . . စိတ်ချ ကိုယ်အမြန်ဆုံးပြန်လာမယ်၊ ဒါပဲနော်ဇေ ညကျမှ အေးအေးဆေးဆေး ဖုန်းပြန်ခေါ်မယ် . . အခု ဟိုကောင်ဖင်ကလိပ်ခေါင်းအပြင်ကို တိုးထွက်နေလို့ သားရေကွင်းနဲ့ပစ်ပြီး ပြန်သွင်းပေးလိုက်ဦးမယ် . . ဘိုင့် . . ဘိုင့် . . ”

ရွှေဘုန်းလူ စကားစဖြတ်ကာ . . ဖုန်းကိုကမန်းကတန်း ပိတ်လိုက်၏။ ပြီးနောက် စုစုကျော်ဘက်သို့ အံတကြိတ်ကြိတ်နှင့် မျက်လုံးပြူးပြီးကြည့်ကာ . .

“ဟေ့ . . ဒီမှာ မင်းနည်းနည်းတော့ အလိုက်ကန်းဆိုး သိက္ခာငါ ဖုန်းပြောနေတယ်ကွ ဒီအချိန်က ငါ့ဘဝအတွက် ဘယ်လောက်အ

ရေးကြီးတဲ့ အချိန်လည်းဆိုတာ မင်းသိသင့်တယ်၊ ငါ့ဘဝမှာ ဇေ အမုန်းတွေ အထင်လွဲမှုတွေကိုသာ ခံရရင် အရှင်လတ်လတ်တွင်းတူးပြီး ကိုယ့်တိုယ်ကိုယ် မြေမြုပ်ပစ်ရုံပဲရှိတော့မယ်”

ရွှေဘုန်းလူ၏ရင်ထဲမှ ခံစားချက်အမှန်တွေထွက်လာသည့်အထိ ဒေါသတွေ ရင်မှာပလောင်းဆူသွားသည်။

စုစုကျော်ဘာမျှပြန်မပြောရဲ့ . . မျက်လုံးလေးပေကလတ်ပေ တလတ်ဖြင့် မျက်ရည်လေးဝေကာ ခေါင်းငုံ့သွားသည်။ သူမမှာ ဘာအခွင့်အရေးမှ မရှိနိုင်တာ . . သူမလည်း သိမှာပါလေ . . ။

အခန်း (၁၈)

ချောင်းသာကို ရောက်တာ ငါးရက်ရှိပြီ။ ပြဿနာတွေကို ပြီး ပြတ်အောင်မဖြေရှင်းရသေး။ ရဲနိုင်ကိုလည်း ဘယ်မှာရှာရမှန်းပင် မသိ တော့. . . စုစုကျော်ပြောသလို ဒေါ်ခင်မေ့အိမ်ကြီးထဲမှာ ရှိနေသည်ဆို လျှင်တောင် အကောင်းအတိုင်း ရှိပါတော့မလား။

အမှန်ဆို ရန်ကုန်က ကိုယ့်မင်္ဂလာပွဲကလည်း သုံးရက်လောက် သာကျန်တော့သည်။ ဇေတလည်း ဖုန်းတွေတစ်ခွက်ခွက် ဆက်ပြီး ရန်လုပ် နေပြီး ပြန်မလာဖြစ်ရသည့် အကြောင်းအရင်းကို အကြောင်းပြော

နေရသဖြင့် အကြောင်းပြစ်ရာတွေကလည်း ဦးနှောက်ကထပ်မထွတ် တော့. . .

ဒီထက်အချိန်ဆွဲထားလျှင် မင်္ဂလာပွဲပျက်ဖို့သာ ကျန်တော့၏။

“ရွှေဘုန်း. . . မင်းပြန်ရင်ပြန်နှင့်လိုက်တော့ကွာ ဒီကကိစ္စတွေ ကို ငါတို့ဘာသာပဲ ရှင်းလိုက်တော့မယ်. . .”

ချမ်းမြေ့နှင့်ဇော်ထက် စိတ်တူကိုယ်တူပြန်လွှတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ငါပြန်တာကတော့ ဟုတ်ပါတယ်ကွာ ဒါပေမဲ့ ဟိုသားအမိ ကိစ္စကို ဘယ်လိုလုပ်ထားခဲ့ရမှာလဲ. . . ဒီပြဿနာကြီးက ငါ့ဘဝတစ်ခု လုံးကို ကောက်ခိုးမီးလို တစ်စထက်တစ်စပိုပြီး လောင်ကျွမ်းလာနေမှာ ဖြစ်သလို လုံးဝမဖြစ်တဲ့ ကိစ္စကြီးမို့ ငါဒီအတိုင်းထွက်သွားရုံနဲ့ ပြဿနာ အားလုံး ပြေလည်သွားလိမ့်မယ်လို့ မင်းထင်လား။”

ရွှေဘုန်းလူ စိတ်ပျက်လွန်းတာမှ ပြောဖွယ်ရာပင်မရှိတော့. . .

ပြဿနာငရဲမီးကြီးကို ဖင်ခုထိုင်ထားရသလို ချောင်းသာကမ်းခြေမှာ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် အပန်းဖြေလာကြသူ သူငယ်ချင်းတွေရော ကိုယ် ပါ ဒီရောက်ကတည်းက. . . အဲဒီပြဿနာဖြစ်ပြီးနောက်ပိုင်း တစ်ပတ္တန့် လေးတောင်မှ အပျော်တွေက ကိုယ့်အနားမှာမနေတော့. . .

“စုစုကျော်ကို သဘောပေါက်နားလည်အောင်တော့ ပြောပြရ မှာပဲကွာ ငါတို့ပြောကြည့်ပါဦးမယ်. . .”

“မထင်ဘူး. . . ဒီအချိန်မှာ ငါကသူ့အတွက် ဟီးခိုးဝင်လုပ်ထား တဲ့ ကယ်တင်ရှင်ကြီး၊ သူလွယ်လွယ်နဲ့ ဘယ်အလွတ်ပေးမှာလဲ. . .”

စိတ်ပျက်အားလျော့စွာ ပြောလာတော့ ဇော်ထက်နှင့် ချမ်းမြေ့ သနားသလို အကြည့်တွေဖြင့်ကြည့်ပြီး သက်ပြင်းပြိုင်တူ ချလိုက်ကြ

www.burmeseclassic.com

သည်။

“ဒီကောင်အဖြစ်က ကယ်ပါဦး. . ကယ်ကြပါဦးလို့. . ကယ်ပါ ယူပါတစာစာအော်ရမယ့်အဖြစ်ကို ရောက်မှန်းမသိ ရောက်နေတာပဲ ခုလောလောဆယ် စုစုကျော်တို့သားအမိ စားဝတ်နေရေးကို ဖြေရှင်း ပေးနေရတာပဲကြည့်လေ”

ပိုက်ဆံအိတ်က ပျောက်ရတဲ့ကြားထဲ သူတို့ သားအမိတွေ၏ အခန်းခစားစရိတ်ကိုပါ တာဝန်ယူနေရတော့. . . ဇော်ထက်ဆီမှာရှိ နေသော ငွေတွေလည်း ကုန်လုနီးပါးဖြစ်နေပြီ. . ။

“ငါတို့ကားကိုပြန်ရဖို့အတွက် ဒေါ်ခင်မေအိမ်ကို သွားကြမယ် ကွာ. . ”

ရွှေဘုန်းလူ စိတ်လောကြီးစွာဖြင့် ထရမ်းလိုက်သည်။

“ထင်သလောက်မလွယ်ဘူး ရွှေဘုန်း၊ ငါတို့မှာရှိနေတဲ့ ကားအ ပေါင်စာချုပ်က သူတို့ဆီမှာလည်းရှိနေနိုင်တယ်လေ၊ ငါတို့သွားပြီရင် သူတို့ကလည်း ငါတို့ကိုတစ်စစီဆွဲထုတ်ပစ်ကြလိမ့်မယ်. . ”

“ဟုတ်တယ်ရွှေဘုန်း ငါတို့တခြားနည်းလမ်းနဲ့ ဖြေရှင်းကြတာ ပေါ့. . ”

“ဒါဆို ရဲစခန်းမှာ အမှုဖွင့်မယ်ကွာ၊ ငါတို့ကိုအဲ့ဒီညက မူးယစ် ဆေးတစ်မျိုးကို အရက်ထဲ ထည့်တိုက်ပြီး ပါသမျှကို အကုန်သိမ်းတဲ့ ကိစ္စမှာ စုစုကျော်က အဓိကသက်သေပဲ. . ”

“ရွှေဘုန်း မင်းပြောတာသဘာဝကျတယ်၊ အဲ့လိုလည်း လုပ် သင့်တယ် လုပ်ကိုလုပ်ရမယ်. . ဒါပေမဲ့တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ အဲ. . တစ် ခု မကဘူးကွ. . နံပါတ်တစ် မင်းစခန်းကိုတိုင်ချက်ဖွင့်ရင် မင်းဒီမှာနေ

ရဦးမှာ၊ နံပါတ်နှစ် မင်းရဲ့ မင်္ဂလာပွဲ အလိုလိုပျက်သွားပြီး မင်းနဲ့လေ လည်း လုံးဝကိုပြတ်စဲသွားလိမ့်မယ်. . ။ နံပါတ်သုံး မင်းက စုစုကျော်ကို ပေါင်းသင်းမှာမဟုတ်တဲ့အတွက် စုစုကျော်က ဒီအမှုမှာ သက်သေလိုက် ပေးမယ်လို့ မင်းအပြည့် အဝယုံကြည်လား. . မင်းမင်္ဂလာပွဲကို လာ မဖျက်ရင်တောင်ကံကောင်း. . ”

ချမ်းမြေ့အမေးကြောင့် ရွှေဘုန်းလူ ငိုငင်တွေသွားသည်။

“ငါ. . ငါလေ သေသာသေလိုက်ချင်ပါတယ်ကွာ. . ”

လက်ဆယ်ချောင်းလုံး ဆံပင်ထဲကို ထိုးဖွပြီး ခပ်ညည်းညည်း ဆိုလိုက်သော ရွှေဘုန်းလူအဖြစ်က တကယ့်ကို ကူကယ်ရာမဲ့နေသော အခြေအနေ. . ။

“အစ်ကိုတို့အခက်အခဲကို ညီမကူညီပါရစေအစ်ကို. . ”

သူတို့စကားဝိုင်းထဲ တိုးဝင်လာသော အသံကြောင့်. . သုံး ယောက်စလုံးစကားတွေရပ်ပြီး ဘန်ဂလိုလှေကားခြေရင်းမှာ ရပ်နေ သော စုစုကျော်ကို မလုံမလဲလှည့်ကြည့်ကြ၏။

ပြောနေကြသော အကြောင်းအရာတွေထဲမှာ သူ့အကြောင်း တွေလည်းပါတာကိုး. . ။

“ညည်းက ဘာကိုကူညီမှာလဲ. . ”

“အစ်ကိုတို့ ဆုံးရှုံးထားတဲ့ကားနဲ့ ပိုက်ဆံအိတ်တွေပြန်ရဖို့ ပေါ့. . ”

သူမကူညီမည့်အထဲမှာ ရွှေဘုန်းလူနှင့် ဇေယျာနွယ် မင်္ဂလာပွဲ မှာ မနှောင့်ယှက်ဘူးဆိုသော ကတိစကားတော့မပါ။ ။

“ပိုက်ဆံအိတ်တွေက ပြန်မရလည်း ကိစ္စမရှိပါဘူး အိတ်ထဲမှာ

www.burmeseclassic.com

ပိုက်ဆံတွေကလွဲပြီး ထွေထွေထူးထူးပါတာမှ မဟုတ်တာ၊ အဲဒီက၊ က
တားသောရတာနဲ့ ကိုယ့်ကားကို ကိုယ်ပြန်ယူနိုင်ဖို့ပဲ။ ”

“အဲဒီကိစ္စကို မပူပါနဲ့ အစ်ကိုတို့ရယ် ညီမကူညီနိုင်ပါတယ်”
စုစုကျော်ပုံစံက ကိုယ်တွေဘက်မှာ အပြည့်အဝရပ်တည်နေပုံ
ဖြင့် အတော်လေးကို စိတ်အားထက်သန်နေ၏။

“ကိုယ့်သူငယ်ချင်းရဲနိုင်လည်း အဲဒီအိမ်ကြီးထဲမှာရှိမရှိ သိချင်
တယ်။ ”

“ညီမ အိမ်ကြီးထဲဝင်ပြီး ရှိမရှိကိုအသေအချာစုံစမ်းပေးပါမယ်
အစ်ကို။ ”

“ငါတို့လည်း လိုက်ကြမယ်လေ”

“အများကြီးလိုက်စရာ မလိုဘူးအစ်ကို။ . . ညီမနဲ့အတူ တစ်
ယောက်လောက် လိုက်လာရင်ရပြီ။ ”

“ဘယ်သူလိုက်ရမလဲ။ ”

ဇော်ထက်အမေးကြောင့် စုစုကျော်။ . . ရွှေဘုန်းလူ ဘက်ကိုမရဲ
တရဲ ပေးကြည့်ပြီး။ . .

“ရပါတယ်။ . . အစ်ကိုတို့ထဲက ဘယ်သူလိုက်လိုက်ပါ”

“ငါလိုက်သွားမယ် ချမ်းမြေ့။ . . ”

ရွှေဘုန်းလူ။ . . ဒီလောက်တော့ စွန့်စားရမှာပေါ့။ ခု ဖြစ်နေ
ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ပြဿနာထုကြီးထဲမှာ ကိုယ့်ပြဿနာက ထုထည်အကြီး
ဆုံး။ . . ကိုယ့်အတွက်အသက်တမျှ အရေးကြီးနေသောအချိန်။

“မင်းဖြစ်ပါ့မလား။ . . တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်ခဲ့ရင် မကောင်းဘူး၊
မင်းက မင်္ဂလာဆောင်ရမယ့် သတို့သားလောင်းတစ်ယောက်”

ချမ်းမြေ့။ . . ရွှေဘုန်းလူကို မသွားစေချင်။ . . ။

“ဟုတ်တယ်။ . . ရွှေဘုန်း။ . . မင်းမသွားသင့်ဘူး။ . . ”

ဇော်ထက်ကပါ။ . . ဝင်၍ထောက်ခံ၏။ သူငယ်ချင်းတွေ လာ
ကြတုန်းက စိတ်တူကိုယ်တူနဲ့ ပျော်ဖို့ရွှင်ဖို့ လာခဲ့ကြသည်။ ခုပြဿနာ
ကြုံနေကြရတော့လည်း။ . . ပြဿနာကိုရင်မဆိုင်ချင်၍ ချောင်ကပ်ပြီး
ရှောင်ပုန်း၍မနေသင့်။ . . ။

ရွှေဘုန်း ခုလို။ . . အခြေအနေမျိုးရောက်ရတာ ကိုယ်တွေရဲ့
ပရောဂမတင်း။ . . သူ့အလိုဆိုရင် ခုလိုအပျော်ခရီးထွက်ဖို့ သတိမရ
ကိုယ်တွေ သုံးယောက်ကမဲဆွယ်ခဲ့၍ သူ့စိတ်ပါသွားကာ ဇေကို အ
ကြောင်းအမျိုးမျိုးပြပြီး လိုက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့အနာဂတ်အတွက် ကိုယ်တွေမှာ တာဝန်အပြည့်အဝရှိ
သည်။ ဇေနှင့်ပြဿနာမဖြစ်ရေး။ . . လမ်းမခွဲရေး။ . . မင်္ဂလာပွဲ မပျက်
ရေး။ . . စသည့်အချက်တွေ မဖြစ်ရအောင်သူတို့အတတ်နိုင်ဆုံး ကာ
တွယ်ရမည်။

“ငါလိုက်သွားမယ်။ . . ချမ်းမြေ့။ . . ”

ဇော်ထက်။ . . ဝင့်ဝင့်စားစားကြီး မတ်တတ်ရပ်ပြီး အခိုင်အမာ
ချလိုက်သည်။

“မင်း။ . . မလိုက်ပါနဲ့ကွာ။ . . ငါပဲလိုက်သွားပါ့မယ်၊ ငါ့ကားကိစ္စ
ငါပဲရှင်းမယ်”

ချမ်းမြေ့ကလည်း သူလိုက်မည်ဟု။ . . သူ့ တာဝန်ကိုသူယူ၏။

“ကိုဇော်ထက်ပဲလိုက်ခဲ့ပါ ဒါပေမဲ့ ခုချက်ချင်းတော့ မဟုတ်ဘူး၊
ခုတော့ ကျွန်မပဲ အရင်သွားကြည့်ဦးမယ်”

www.burmeseclassic.com

စုစုကျော် ကြားထဲကနေပြီး ဘယ်သူလိုက်ရှုမယ်ဆိုတာကို ဝင်ပြီး အဆုံးအဖြတ်ပေးလိုက်သဖြင့် သုံးယောက်စလုံး ဘယ်သူမှထပ်ပြီး မကန့်ကွက်တော့။

“အစ်ကို. . အစ်ကိုသားကို. . ဝရုစိုက်ပါနော်. . ”

စုစုကျော်၏ မှာကြားခြင်းတွေက ပိုင်စိုးပိုင်နင်းနိုင်လွန်း၏။

ရွှေဘုန်းလူ ကျောစိမ့်သွားပေမယ့် ‘ခေါင်းကိုခပ်ဖြည်းဖြည်း ညိတ်ပြလိုက်သည်. . ။

စုစုကျော်. . လက်ဖြာသောအကြည့်ဖြင့် နွေးထွေးစွာ ကြည့်ပြီး ပြုံးပြသည်။

ရွှေဘုန်းလူလည်း အသက်မပါသော အပြုံးတုတစ်ခုဖြင့် ပြန်၍ ပြုံးပြလိုက်သည်။

အခန်း (၁၉)

“ညည်း ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ ငါတို့ ညည်းဘဝရွှေနေအတွက် စီစဉ်ပေးပြီးသွားပြီလေ. . ”

အိမ်ကြီးထဲဝင်ဝင်ချင်း စီးမေးလိုက်သော ဒေါ်ခင်မေ စကားလေးကြောင့် စုစုကျော် ဟန်မပျက်ပြုံးလိုက်ပြီး. . .

“သမီးသိပါတယ် အန်တီရယ်၊ အဲဒီအတွက် သမီးလေ အန်တီတို့ ကျေးဇူးကို ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး”

“ဒါဆို ဘာလာလုပ်တာလဲ. . ”

www.burmeseclassic.com

“အန်တီတို့ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်းလာပြောတာ၊ နောက်ပြီး သမီးတို့သားအမိ ရန်ကုန်ကိုလိုက်သွားတော့မလို့”

“အင်းလေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ညည်းတို့သားမိ ရှေ့ရေးအတွက် ငါ တို့စီစဉ်ပေးရကျိုးနပ်တာပေါ့၊ အဟင်းဟင်း.. ရန်ကုန်သားတွေလည်း ဆိုသေးတယ် အကုန်လုံး မအူမလည်တွေချည်းပဲ၊ ငါတို့ အကွက်ထဲကို သိပ်တောင် မခေါ်လိုက်ရဘူး သူ့အလိုလိုကို ဝင်လာတာပဲ.. ”

“အဟင်း.. ဟုတ်တယ်နော်၊ သူတို့ပုံစံတွေက သိပ်ပြီး ထက် မြက်တဲ့ ပုံစံလည်း မပေါ်ဘူး၊ အခု သူတို့ရန်ကုန်ပြန်တော့မလို့ စီစဉ်တာ ပဲ ကြည့်လေ”

“ကားကိစ္စကရော သူတို့မှာ ကားအပေါင်ခံထားတဲ့ စာချုပ်ကြီး ရှိနေရဲ့သားနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ကားကိုလာမရွေးတာလဲ”

“မရွေးတော့ဘူး ထင်တယ်အန်တီရယ်၊ အဲဒီကားက သမီး ယောက်ျားကားမဟုတ်ဘူး ချမ်းမြေ့ဆိုတဲ့လူရဲ့ကားလေ”

“ဪ.. စိန်တိုးရဲ့ စက်ကတ်ကြေးစာမိသွားတဲ့ ကောင်လေး ရဲ့ ကားလား”

“အင်း.. ဟုတ်တယ်၊ သူတို့မှာ ဒီထက်တန်ဖိုးကြီးတဲ့ကားတွေ ဆယ်စီးလောက်ရှိတယ်တဲ့၊ အခု ရန်ကုန်က ကားလာကြိုမှာလေ.. . နောက်မှ သူတို့ရဲ့ ဒရိုင်ဘာကို လာရွေးခိုင်းမှာလို့ ပြောသံကြားတယ်”

“ဟယ်.. သူတို့က အဲဒီလောက်တောင် ချမ်းသာကြလား”

“အန်တီတို့ သမီးတို့ ထင်တာထက်တောင်ပိုသေးတယ်၊ သမီး ယောက်ျားဆိုရင် သူ့မိဘတွေက ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်တွေတဲ့”

“အလဲ့.. ညည်းတော့ တစ်ချို့တည်းနဲ့ပွတာပါပဲလားအေ”

“အဲဒါကြောင့် အန်တီကျေးဇူးကို သမီးဘစ်သက်မမေ့ဘူးလို့ ပြောတာပေါ့၊ ဪ.. ဒါနဲ့ ကားအပေါင်စာချုပ်တွေ ဘာတွေကို လည်း အဆင်သင့်လုပ်ထားဦးနော်”

“ရှိပေါ့ ငါအခန်းထဲက ဗီဒီယိုအံ့ဆွဲမှာ အဆင်သင့်ပဲ၊ ဒီလောက် သိန်းနှစ်ဆယ်တန်တဲ့ စာချုပ်ကို ငါကအလွယ်ထားပါ့မလားအေ”

“ဪ.. အန်တီကို မရှင်းတာ မေးရဦးမယ်”

“ဘာမေးမှာလဲ.. .”

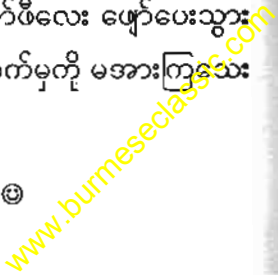
“အဲဒီညက ကိုသန်းအောင်နဲ့ ပါလာတာ လေးယောက်နော်၊ ဘာဖြစ်လို့ အခုသုံးယောက်ပဲရှိတော့တာလဲ၊ တစ်ယောက်ကော ဘယ် ရောက်သွားပြီလဲ”

“မပြောချင်ပါဘူးအေ၊ အောင်လှတို့ ဇော်ကြီးတို့ လက်သံ လည်း ညည်းသိတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ဟိုက သူတို့ကိုလက်သံပြောင်လိုက်တော့ သူတို့လည်း ပြန်ကျွေးလိုက်တာ မြော့မြော့ပဲကျန်တော့တယ်လေ၊ အဲဒါ နဲ့ ဒီအိမ်မှာ အသက်ထွက်ရင် ကျုပ်တို့ကို အမှုပတ်မှာစိုးလို့ သဲဖြူကျွန်း ဘက်မှာ သွားပြီးပစ်ထားလိုက်တယ်၊ သေသလား ရှင်သလားတော့ ဓသိတော့ဘူး.. မသေရင်တော့ ဆေးရုံရောက်နေလောက်ပြီပေါ့”

“ဘာသတင်းမှ မကြားလောက်ရင်တော့ သေနေလောက်ပြီ ထင်တယ်နော်”

စုစုကျော် သူမသိချင်တာတွေကို အစ်အောက်ပြီး မေးနေ၏။

“ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် ငါ့ကို ကော်ဖီလေး ဖျော်ပေးသွား စမ်းပါအေ၊ ဟိုကောင်မတွေ ခိုင်းဖို့ တစ်ယောက်မှကို မအားကြသေး ဘူး”

“ဪ... အင်း... အင်းပါ ဖျော်ပေးမယ်လေ...”

စုစုကျော် ဒေါ်ခင်မေနားကနေ အခွင့်အရေးရတုန်း လစ်ထွက်လာလိုက်ပြီး မီးဖိုခန်းဘက်ဆီသို့ ဝင်မလိုလို ဟန်ရေးပြပြီး ဒေါ်ခင်မေ အခန်းထဲသို့ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် ဝင်ခဲ့လိုက်သည်။

ဒေါ်ခင်မေကတော့ မသိ သူ့ကို ကော်ဖီ ဖျော်ပေးနေသည်ဟု ပင်စိတ်ချ လက်ချယုံကြည်ထားပုံနှင့် ဧည့်ခန်းထဲမှာ ခပ်ငြိမ်ငြိမ်လေး ထိုင်ကာ ကိုရီးယားကား ကြည့်နေ၏။

စုစုကျော် ဗီရိုဖွင့်သံမကြားအောင် ခပ်ကျိတ်ကျိတ် ဖွင့်ကာ အံ့ဆွဲကို အသာဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။

တွေ့ပါပြီ ကားသော့နှင့် အတူယှဉ်၍ ထည့်ထားသော စာချုပ် တစ်စောင် ကမန်းကတန်းဖွင့်ဖတ်ကြည့်တော့... ကားအပေါင်စာချုပ် ချမ်းမြေ့ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ထိုးထား၍ ဘယ်လိုမှ မမှားနိုင်...။

စုစုကျော် အခန်းဝကို စိတ်မလုံသလို လှည့်ကြည့်ပြီး စာချုပ်ကို အသေအချာခေါက်ပြီး ကားသော့နှင့်အတူရင်ဘတ်ကြားထဲသို့ ထိုး ထည့်လိုက်၏။

ပြီးနောက် ထမင်းစားခန်းဘက်သို့ ခပ်သွက်သွက်ပြန် လျှောက် လာကာ ကော်ဖီဖျော်ဖို့ ရေနွေးခါတ်ဘူးကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

ကော်ဖီကို ခပ်မြန်မြန်ဖျော်ပြီး ဒေါ်ခင်မေရှိရာဘက် ဧည့်ခန်း ဆီသို့ ဟန်မပျက် လျှောက်လာလိုက်သည်။

ဒေါ်ခင်မေ တီဗီ ကနေ အကြည့်မခွာပဲ...။

“ညည်းကလည်း ကော်ဖီလေးတစ်ခါသွားဖျော်တာကြာလို့ ထိတာအေး”

“နို့ဆီ လိုက်ရှာနေရလို့ပါ အန်တီရယ်”

“ဒါနဲ့ ညည်းတို့ ရန်ကုန်ကို ဘယ်တော့ သွားမှာမို့လဲ”

“ဒီနေ့ ညနေ ရန်ကုန်က ကြိုတဲ့ကားရောက်မယ်၊ ဒီနေ့ ညနေ မရောက်ရင်တော့ မနက်ဖြန် မနက်ပေါ့။ ဒါကြောင့် အန်တီတို့ကို လာ နှုတ်ဆက်ထားတာပါ”

“သူတို့ ကားလာရွေးမယ့် အစီအစဉ်ကို ငါ့ဆီကို ကြိုအကြောင်းနော်”

“အင်းပါ... အန်တီ၊ ဒါနဲ့ ကားကရော ဘယ်မှာထားလို့လဲ”

“သန်းအောင်ရဲ့အိမ်မှာ...”

“ကိုသန်းအောင်ရော ရန်ကုန်သွားတာပြန်ရောက်ပြီလား...”

“မရောက်သေးဘူး သူ့မိန်းမကိုတော့ အသေအချာမှာထား ထယ် ကားကိုစောင့်ရှောက်ဖို့ ကားကို သန်းအောင်တို့ အိမ်က ပိုဒေါင် ဖျတ်ကြီးထဲမှာ ပဲရိုသေးတယ်...”

“ဪ သူတို့ကားလာရွေးရင် အတိုးပါထည့်တောင်းဖို့ မမေ့နဲ့ နော် အန်တီ...”

“ခင်မေပါအေး... တခြားသူမဟုတ်ပါဘူး ညည်းကိုတောင် ထင်ကောင်းကောင်း ရွေးပေးနိုင်သေးတာပဲ...”

ဒေါ်ခင်မေ စုစုကျော်သိချင်တာတွေကို အိတ်သွန်ဖာမှောက် ပြောပြနေ၍ စုစုကျော် ဘာမှထပ်မေးစရာ အကြောင်းမရှိတော့...။

ကိုယ်လိုချင်တာ အဓိက ကိုယ်ရနေပြီမို့ ဒီအိမ်ကြီးထဲမှ အမြန် နှိုးထွက်ဖို့ပဲ ရှိတော့၏။

“ဪ အန်တီ သမီးကို ဘာခိုင်းဦးမလဲဟင် ခိုင်းစရာရှိတာကို

www.burmeseclassic.com

ခိုင်းပါ။ ရန်ကုန်မသွားခင်လေး ကိုယ့်ကျေးဇူးရှင်ကို ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြု ပေးသွားချင်လို့ပါ။ . . ”

“မခိုင်းတော့ပါဘူးအေ ကျုပ်ခိုင်းနေရင် ညည်းလင်က ကြာလို့ ဆိုပြီး လိုက်လာနေဦးမယ်၊ ညည်းရန်ကုန်ရောက်ရင်သာ ဝှင်ကြီးကြီး တွေရင် ငါတို့ကို အကြောင်းကြား ညည်းလင်ရဲ့ သူငယ်ချင်းကလေး တွေက ယုန်သူငယ်လေးတွေလိုပဲ ငါတို့ အတွက် ငွေတွင်းကြီးတွေဆို ရင်လည်း မမှားဘူး။ . . ”

“ဟုတ်ကဲ့ စိတ်ချပါ အန်တီ၊ ဒါဆို သမီးသွားမယ်နော် သားကို အစ်ကိုနဲ့ထားခဲ့ရတာ။ . . ”

“အေး. . . အေး . . . ”

စုစုကျော် ပို၍ယုတ္တိတန်စေရန် ဒေါ်ခင်မေကို ကျုံ့ကျုံ့လေး ထိုင်ပြီး ဦးချကန်တော့ခဲ့သည်။

ဒေါ်ခင်မေ ပီတိသံကြီးဖြင့် ဆုမပေးတတ်ပေးတတ် ပေးစွာ ၎င်း။

စုစုကျော် ပေးတဲ့ဆုနဲ့ပြည့်ပါစေဟု ပြောပြီး အိမ်ကြီးထဲမှ အမြန်ဆုံးလစ်ထွက်လာခဲ့လိုက်၏။ . . ။

အခန်း (၂၀)

စုစုကျော်နှင့် ဇော်ထက် သန်းအောင်၏ ခြံထဲသို့ အခြေအနေ အကဲခတ်ရင်းဝင်ခဲ့လိုက်သည်။ . . ။

“ကားက ဒီထဲမှာဆို. . . တွေ့လည်း မတွေ့ပါလား။”

စိတ်စောစွာမေးလိုက်သောကြောင့် စုစုကျော်မျက်ရိပ် မျက်ကဲ သွမ်းပြပြီး လက်ကလေးကာပြသည်။

စုစုကျော် ကိုသန်းအောင် အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်သည်နှင့်

“မသင်းရွှေ မသင်းရွှေရေ. . . ”

“ဟေ့ . . ဘယ်သူလဲ . . .”

“ကျွန်မပါ စုစုကျော် . . .”

“ဪ . . အေး . . လာပြီ လာပြီ . . .”

ခြေတံရှည် အိမ်ကလေးထဲမှ ကိုသန်းအောင်၏ မိန်းမထွက်လာသည်။ စုစုကျော်ကိုမြင်တော့ ပြုံးပြပြီး လှေကားမှ ဆင်လာ၏။ ဇော်ထက်ကိုလည်း အကဲခတ်သလို လှမ်းကြည့်လိုက်သေး၏။

“ပြော . . ဘာကိစ္စလဲ စုစု . . .”

“အန်တီလွတ်လိုက်တာ ကားယူခိုင်းတာလေ . . .”

“ဪ . . လာရွေးပြီးလား . . .”

“အင်းပေါ့ . . .”

“အဟီး . . လုပ်ကွက်တွေကတော့ ပိုင်ပါတော်၊ ငါ့ယောက်ျား တောင်ပြန်မလာသေးဘူး ပွဲကဖြစ်သွားပြီလား”

“အစ်မယောက်ျားပြန်လာရင် . . အန်တီလေးက ပေးသင့်သလောက်တော့ ပေးမှာပေါ့”

“အေးပါ . . ကားက ဟိုဘက်က ဝိုင်းဝိုက်ကြီးထဲမှာ တာလပတ်ကြီးနဲ့ အုပ်ထားတယ်၊ ဒါနဲ့ ကားသော့ရော ပါလို့လား”

“ပါတယ် ဒီမှာလေ၊ အဟင်း ကားလာယူမှတော့ ကားသော့ပါမှပေါ့”

“ဪ . . အေး . . အေး . . ဝင်ယူ မောင်းသွားကြ၊ ငါ အနောက်မှာ ထမင်းအိုးကြီးတန်းလန်းနဲ့ ဝင်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

“လုပ် . . လုပ် . . အစ်မလုပ်စရာရှိတာလုပ် ညီမတို့က ကားယူပြီး သွားမှာပဲ၊ ညီမက အိမ်လိုက်ပြန်သက်သက်ပဲ . . .”

“အေးပါ”

မသင်းရွှေ အိမ်ထဲသို့ သုတ်သီးသုတ်ပျာ ပြန်ဝင်သွားသည်။

“ကဲ . . ကိုဇော်ထက် အချန်မရှိတော့ဘူး ကျွန်မတို့ကားယူပြီး ဒီတနေ့ အမြန်ထွက်မှ ဖြစ်မယ်”

“အင်း . . ဟုတ်တယ် စုစုကျော်၊ တော်ကြာ သူတို့ရိပ်မိသွားကြပြီး လိုက်လာကြလိမ့်မယ်”

“လိုက်လာလည်း ရှင်းလို့ရတယ်၊ စာချုပ်က ကျွန်မတို့လက်ထဲမှာရှိနေပြီပဲ၊ သူတို့ ဘယ်လိုမှ ပြသနာရှာလို့ မရနိုင်ပါဘူး”

စုစုကျော် ထိုသို့ပြောပြီး ဝိုင်းဝိုက်ရုံရာဘက်သို့ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်သွား၏။ ဇော်ထက် စုစုကျော်၏ စိတ်ရင်းအတိုင်း ကူညီနေမှုတို့ ချီးကျူးမိသလို သွက်လက်ထက်မြက်ပုံကိုလည်း စိတ်ထဲမှာ နည်းနည်းတော့ သဘောတွေမိ၏။

ဒီကောင်မလေး သေချာကြည့်လေ လှလေပဲ။ ကလေး ရှိနေလို့သာ ကလေးအမေလို့ သိထားရတာ ဝတ်ကောင်းစားလှတွေ ဆင်မြန်းပေးကြည့် တကယ့်ကို အပျိုရုံးအောင်ကို လှမှာ။

“ကိုဇော်ထက် လာလေ အမြန် . . .”

အနောက်မှာ သိမ်းကျုံးပြီး ကြည့်နေမိသော ဇော်ထက် သူ့ခိုးလူမိဆိုသလို ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်ပြီး စုစုကျော် တွန်းဖွင့်နေသော ဝိုင်းဝိုက်တံခါးကို ကူ၍ တွန်းဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

ရုတ်တရတ် တံခါးဘောင်မှ သစ်သားတန်တစ်ခု ပြုတ်ကျလာသဖြင့် . . .

“ဟာ . . စုစုကျော် . . .”

ဇော်ထက် စုစုကျော်၏ ကိုယ်ကို အချိန်မီလှမ်းဆွဲလိုက်သည်။ ရုတ်တရက်မို့ စုစုကျော်၏ ကိုယ်လေးမှာ ဇော်ထက်ရှိရာဘက်သို့ ယိမ်းထိုးလာ၏။ . . ။

နှစ်ယောက်သား အရှိန်မထိန်းနိုင်ပဲ မြေကြီးပေါ်ပြုလဲ ကျသွား၏ အရေးထဲမှ အရာပေါ်ရသည့်အဖြစ်။

ဇော်ထက်က အောက်မှ ပက်လက် ဇော်ထက်ကိုယ်ပေါ်မှ စုစုကျော် ကိုးရိုးကားရား ယက်ကန်ယက်ကန် ဖြစ်နေသည်။

“မင်းဘာဖြစ်သွားသေးလဲ စုစုကျော်. . .”

“ဟင့်အင်း ကိုဇော်ထက်သာ အချိန်မီ ဖမ်းမဆွဲနိုင်ရင် ကျွန်မတော့ ခေါင်းကွဲမှာ သေချာတယ်. . .”

နှစ်ယောက်သား မြေပြင်မှ အတင်းကုန်းရုန်းထလိုက်ကြသည်။ စုစုကျော်ပုံစံကတော့ မည်သို့မျှ ခံစားရပုံမပေါ်. . . ဇော်ထက်မှာသာ ရင်တွေ့ခုန်ကာ ခြေလှမ်းတွေပင် ဒဿိဒယိုင်ဖြင့်. . .

စောစောက အတွေ့အိအိလေးတွေက သူ့အာရုံကို ဖမ်းစားနေဆဲ. . . ။

အခန်း (၂၁)

ဇော်ထက်ကားယူလာပြီးသည်နှင့် ရွှေဘုန်းလူတို့ ဆေးရုံရှိရာသို့ ထိုကားဖြင့်ပင် ထွက်ခဲ့ကြ၏။

ရဲနိုင်ကို သဲဖြူကျွန်းပေါ်မှာ ရွှေဘုန်းလူနှင့် ချမ်းမြေ့ သွားရှာသည် မတွေ့. . . ။

ဆေးရုံများရောက်နေလောက်ပြီလားဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ဆေးရုံကိုထွက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

“ဆေးရုံမှာ ရှိရောရှိပါ့မလားကွာ. . .”

www.burmeseclassic.com

ဇော်ထက် ကားမောင်းနေရင်းမှ မျှော်လင့်ချက်မဲ့သော လေထိ ဖြင့်ဆို၏။ . . ။

“ချောင်းသာကမ်းခြေတစ်ခုလုံးလည်း နဲ့အောင်ရှာပြီးပြီ၊ သဲဖြူ ကျွန်းပေါ်မှာလည်း သူ့နာမည် အကြော်ကြော်အော်ခေါ် ပြီးပြီ၊ လုံးဝမ တွေ့ဘူး. . . အဲ. . . ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေမှာလည်း သွားရှာပြီးပြီ၊ လုံးဝကို အစအနမတွေ့ဘူး”

“ရေတွေဘာတွေများနစ်ပြီး သေပြီလားမသိပါဘူးကွာ”

ချမ်းမြေ့ ငိုသံပါကြီးဖြင့်ပြော၏။

“အဲဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး ရေနစ်သေရင်လဲ အလောင်းပေါ် လောက်ပြီလေ၊ အဲဒါဆို ကမ်းခြေတစ်ခုလုံးသိတယ် ခုဟာက ဘာသံမှ မကြားရတော့ ရေနစ်သေတယ်လို့ ပြောလို့မရဘူး”

စုစုကျော်စကားက ဖြစ်နိုင်ခြေရှိနေသည်မို့ အားလုံးငြိမ်သက် သွားကြသည်။ ဒီကောင်ဘာမျှ မဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ပဲ ဆုတောင်းရတော့မှာ ပဲ။

ဆေးရုံက ပုသိမ်မြို့ပေါ်မှာမို့ သူတို့ကားကို အတော်လေး မောင်းလိုက်ရသည်။

ဆေးရုံဝင်းထဲ ကားချိုးဝင်လိုက်သည်နှင့် သူတို့အားလုံး ကား ပေါ်မှာ အကုန်လုံးဆင်းကာ ဆေးရုံဝင်းထဲသို့ ရေးကြီးသုတ်ပျာဖြင့် ဝင်လာခဲ့ကြ၏။ စုစုကျော်တို့ သားမိက ကားထဲမှာ ကျန်ခဲ့၏။

ဆေးဝါးကုသဆောင်တွေ ဘက်ကို လူခွဲပြီးရှာကြ၏။ .

“ဆရာမ ဒီဆေးရုံကို လွန်ခဲ့တဲ့ လေးရက်လောက်က ပိုင်ရှင်မဲ့ လူနာတစ်ယောက်များ ထိခိုက်ဒဏ်ရာတွေနဲ့ ရောက်လာသလား ခင်

ဗု”

ရွှေဘုန်းလူ နာစုံတစ်ယောက်ကို အလောတကြီးမေးလိုက်၏။

“ဪ ရှင်တို့က သူ့ပိုင်ရှင်တွေလား”

“ဟုတ်. . . ဟုတ်ပါတယ်. . .”

“လာ. . . လာ. . . ဒါဆို ကျွန်မနဲ့လိုက်ခဲ့. . .”

“ဗျာ. . . ဟုတ်ကဲ့”

ရွှေဘုန်းလူ ထိုနာစုံနောက်သို့ လိုက်ခဲ့၏။ အရိုးအကြောဌာန ဘက်သို့ ချိုးကွေ့ဝင်လိုက်သည်နှင့် ကုသဆောင်ထဲရှိ လူနာတစ်ချို့ အော်ဟစ်ညည်းတွားသံကို ကြားရ၏။

နာစုံ အခန်းတစ်ခုထဲသို့ ဝင်ခါနီး ရွှေဘုန်းလူကိုလှည့်ကြည့်၏။

“ဒီမှာလေ ရှင်တို့လူနာ”

ခုတင်ပေါ်တွင် ဆန့်ဆန့်ကြီး လှဲနေသော အသားမဲမဲ ကုလား ကြီးတစ်ယောက်ကိုတွေ့တော့ ရွှေဘုန်းလူလန့်သွား၏။

“အဲ. . . အဲဒါ. . . ကျွန်တော်တို့ လူနာမဟုတ်ဘူးခင်ဗျာ၊ ကျွန် တော်တို့လူနာက အဲဒီလူကြီးလို ထုံးကျမ်းနေတဲ့ အသားအရေမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ အသားဖြူဖြူ အရပ်ရှည်ရှည် ရုပ်က တရုတ်နေအောင်လို ချစ်မျိုးခင်ဗျာ”

“အင်းဒါဆိုရင်တော့ ရောက်မလာဘူးရှင်. . .”

ရွှေဘုန်းလူ စိတ်ဓာတ်ကျသွားသည်. . . ။

“ဟုတ်ကဲ့ ဒါဆိုရင်လည်း သွားခွင့်ပြုပါဦးဆရာမ၊ ကျေးဇူးတင် ပါတယ်”

ရွှေဘုန်းလူ နာစုံကိုကျေးဇူးတင်စကားဆိုပြီး ထွက်လာလိုက်

www.burmeseclassic.com

သည်။ တုံ့နှေးသောခြေလှမ်းတွေဖြင့် တခြားအဆောင်တွေဘက်မှာ တွေ့လိုတွေ့ငြား လျှောက်ကြည့်လိုက်၏။

ရုတ်တရတ် ဆီးသွားချင်လာ၍ သန့်စင်ခန်းထဲသို့ ဝင်ပြီး ကိစ္စ ရှင်းရသေးသည်။

အိမ်သာထဲမှအထွက် ဘေစင်မှာ လက်ဆေးတုန်းရှိသေးသည် အနောက်မှ ပခုံးကိုလာပုတ်သောကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

“အောင်မလေး. . ဘာ. . ဘာကြီးလဲ. . ”

မျက်နှာတွေရော ခေါင်းတွေရော လက်တွေရော တစ်ကိုယ် လုံးပတ်တီးအဖွေးသားနဲ့ လူတစ်ယောက်။ မျက်လုံးပေါက် နှာခေါင်းနှင့် ပါးစပ်ပေါက်သာ ပေါ်သောပုံစံကြောင့် ရောမကားထဲမှ မမ်မီရုပ်တွေ နှင့်ပင်တူသေး၏။

ထိုလူလက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့်ပြောနေ၏ ရွှေဘုန်းလူ ပိုက်ဆံ တောင်းသည်ဟုပဲ ခပ်လွယ်လွယ်သဘောပေါက်လိုက်ပြီး အိတ်ကပ်ထဲ မှ ငါးရာတန်တစ်ရွက်ကိုထုတ်ပြီးပေး၏။

“ရှေး. . ခင်ဗျားကို ကုသိုလ်ယူတာ. . ”

ထိုလူ ငါးရာတန်ကို ဆတ်ခနဲပုတ်ချလိုက်သည်။

မယူဘူး ဆိုသည့်သဘော. . .

ရွှေဘုန်းလူ ကြောင်သွားသည်။

“ဟ. . ဘာလုပ်တာလဲ၊ ခင်ဗျားကို စေတနာနဲ့ပေးတာလေ ဘာလို့ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ၊ ခင်ဗျာတော်တော်ကျေးဇူးကန်းတဲ့လူ. . လူ ကြည့်တော့ ချိုကျိုးနားရွက်ပဲ့ ချိုင်းထောက်ကို အဖော်ပြုနေရတာ မယူ ချင်နေပေါ့ဗျာ. . . ”

ရွှေဘုန်းလူ ပြုတ်ကျသွားသော ငါးရာတန်ကို ဆတ်ခနဲ တောက်ယူလိုက်ပြီး အိမ်သာခန်းထဲမှ ထွက်ခဲ့လိုက်၏။

“ဘုန်း. . ဘုန်း. . လူ. . ”

အစ်တစ်တစ် အသံနှင့် ကိုယ်နာမည်ကို ခေါ်သံကြောင့် ရွှေ ဘုန်းလူ နောက်ကို ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ပတ်တီးအလိပ်လိုက်လူ ခေါ်နေသဖြင့်. . နည်းနည်းတော့ ကြောင်သွားရသည်။ ဒီလူ ငါ့နာမည်ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနေသလဲ ပေါ့။

“ဘာလဲ. . ဘာလုပ်ဖို့ ကျုပ်နာမည်ကိုခေါ်တာလဲ. . . ”

“ငါ့. . ငါ့ကို မမှတ်မိဘူးလား. . ”

“ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ၊ လူကိုအကြောင်လာမရိုက်နဲ့နော်”

“ဟေ့ကောင်. . ငါ ရဲနိုင်လေကွာ. . . ”

“ဟမ်. . ဘယ်လို. . မင်း. . မင်း ရဲနိုင်လား. . ”

ရွှေဘုန်းလူ ရဲနိုင်ဆို၍ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားကာ ထိုလူရွှေ သို့ စွေခနဲ ရောက်သွားပြီး ပတ်တီးတွေ ပတ်ထားသည့် လက်မောင်း တွေကို ဝမ်းသာအားရ ဆွဲကိုင်လှုပ်ယမ်းလိုက်သည်။

“အ. . အား. . နာ. . နာတယ်. . အောင်မလေးဗျ ကျိုးနေတဲ့ ဇာတ်တွေ ကြေကုန်တော့မှာပဲ. . . ”

“အေး. . အေးပါကွာ၊ ငါ. . ငါဝမ်းသာလွန်းလို့ပါကွာ၊ ငါတို့ မင်းကို လိုက်ရှာနေတာ တော်တော်လေးကြာပြီကွာ. . ”

“ငါ့ကို ရန်ကုန်ကလာတဲ့လူတွေ သဲဖြူကျွန်းမှာလဲနေတာတွေ လို့ ဒီဆေးရုံကိုပို့ပေးကြတာလို့ပြောတယ်၊ ငါသတိရတော့ငါ့နားမှာ

www.burmeseclassic.com

ဘယ်သူမှ မရှိကြဘူး၊ ငါ စကားတောင် ဟဟမပြောနိုင်ဘူး၊ ဒီနေ့မှပဲ စကားနည်းနည်းပြန်ပြောနိုင်တာ. . ”

“အေး. . ဟုတ်ပြီ၊ မင်း မောသံကြီးပါနေတယ်. . အသံကြီးက လည်း ခြစ်တစ်တစ်နဲ့ အသံအိုး ပျက်သွားပြီထင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကိစ္စ မရှိဘူး၊ ဒီရောဂါက မသေနိုင်ဘူး အသက်နဲ့ အဝေးကြီးပဲ. . လာ. . လာ. . ငါတို့ ရန်ကုန်ကိုပြန်ကြရအောင်၊ ဒီနေ့မှ မပြန်ရင် ဇန့်ငါနဲ့ အပြတ်ပဲကွ. . မင်္ဂလာပွဲလဲ ဖျက်ပြီလို့ပြောတယ်ကွာ. . ”

“ဟမ်. . ဟုတ်လား. . . ”

ရွှေဘုန်းလူ ရဲနိုင်ကို တရွတ်ဆွဲခေါ်ပြီး ဆေးရုံရှေ့မှာ ရပ်ထား သော ကားရှိရာသို့ လျှောက်လာ၏။

“အ. . အား. . ပြေးပြေး ဆွဲခေါ်ပါကွာ၊ ငါ့အရိုးတွေ ပြတ် ကျန်ခဲ့ပါမယ်ကွာ. . ”

“အေးပါ မပြတ်အောင် ခပ်ဖွဖွဆွဲခေါ်လာတာပဲ. . ”

“ဟာ. . ရွှေဘုန်း မင်းဘယ်သူကို တရွတ်ဆွဲခေါ်လာတာလဲ”
ချမ်းမြေ့နှင့် ဇော်ထက် ရွှေဘုန်းလူ တရွတ်ဆွဲခေါ်လာသော ပတ်တီးဗရပ်နှင့်ရဲနိုင်ကို လုံးဝမမှတ်မိကြ. . ။

“ဇော်ထက် ချမ်းမြေ့ ငါတို့တွေ့ပြီကွ. . တွေ့ပြီ၊ အဲဒါ ရဲနိုင်ပဲ ကွ”

“ဟမ်”

“ဟာ. . သူငယ်ချင်းအဖြစ်က ဆိုးလိုက်တာကွာ၊ လက်ထဲမှာ ခွက်ကလေးတစ်လုံးသာပါရင် သေချာတယ် မင်းကို သနားပြီး ပိုက်ဆံ တွေလှူကြမှာ”

“ဟာ. . ဦးထဲမှပဲ ငါကို သူတောင်းစားများမှတ်နေသလား”

“ကဲ. . မြန်မြန်လာ၊ ငါတို့ ဒီတနေ့ပဲ ရန်ကုန်ကို တန်းမောင်းကြ ထာပေါ့. . ”

“အေးဒီလိုပဲ လုပ်ရတော့မှာပေါ့၊ ဒါမှ မနက်ဖြန် ရွှေဘုန်း ခေလ်လာပွဲမိမှာ”

ဇော်ထက်နှင့် ချမ်းမြေ့ ရဲနိုင်ကို တစ်ဖက်တစ်ချက်စီ ဆွဲ၍ ထားရှိရာသို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ ကားထဲကိုတွဲပြီး သွင်းပေးကြသည်။ စုစုကျော် သူကလေးကိုရင်ခွင်ပိုက်လျက် ကားအပြင်မှာ ထွက် ချုပ်နေ၏။

“တွေ့လာပြီလား အစ်ကို”

ရွှေဘုန်းလူကို စုစုကျော်လှမ်းမေး၏။

“အေး. . တွေ့ပြီကွ”

ဖြေဆိုသူက ဇော်ထက်. .

“ဒါဆို. . အစ်ကိုတို့ ရန်ကုန်ကိုတန်းပြန်ကြတော့မှာပေါ့နော်”
စုစုကျော်၏ မေးသံကတိုးဖျော့နေ၏။

“အင်း ဟုတ်တယ် ပြန်ကြတော့မယ်၊ မနက်ဖြန်ဆိုရင် မင်္ဂလာ ပွဲတစပြီ၊ မင်းကြားတဲ့အတိုင်းပဲလေ ဇေဆီကဖုန်းတွေ တဝှမ်းဝှမ်းလာနေ ထာ”

“ညီမဝမ်းသာပါတယ်အစ်ကို၊ ကဲ. . အစ်ကိုတို့ သွားကြတော့၊ ညီမ ဒီမှာပဲ နေခဲ့လိုက်တော့မယ်၊ ကမ်းခြေကို ပြန်ပို့ပေးမနေနဲ့တော့”

ရွှေဘုန်းလူ နားလည်စာနာပေးသော စုစုကျော်ကို ကျေးဇူး ထင်မိသလို စိတ်မကောင်းလည်းဖြစ်မိ၏။

www.burmeseclassic.com

ဇော်ထက် ရွှေဘုန်းလူပုဂံကို ဆုပ်ကိုင်ကာ တစ်စုံတစ်ခုတို့ ပြောချင်ဟန်ဖြင့် ချောင်းတစ်ချက်ဟန်လိုက်သည်။

“ရွှေဘုန်း ငါမင်းကိုပြောစရာရှိတယ် . . အဲ . . ပြီးတော့ စုစု ကျော်ကို ရောပေါ့၊ မင်းတို့ငါပြောတာကို အလေးအနက် နားထောင် ပေးကြ”

“ဘာပြောမလို့လဲ ဇော်ထက်”

ချမ်းမြေ့ပါ ကားမောင်းသူနေရာမှာ ဝင်ထိုင်နေပြီး ဇော်ထက် ဘာပြောမလဲဟု နားစွင့်နေ၏။

“မင်း စုစုကျော်ကို ဒီမှာပဲ ထားခဲ့မယ့်အတူတူ၊ ငါ့လက်ထဲတို့ အပ်လိုက်ပါလား”

“ဟမ် . . မင်းဘာပြောတာလဲ ငါမင်းပြောတာကို နားမလည် ဘူး”

“လာ . . ငါနဲ့မင်း ဟိုနားမှာ စကားသွားပြောမယ်”

ဇော်ထက် ခပ်လှန်းလှန်းသို့ ရွှေဘုန်းလူကို လက်ဆွဲပြီး ခေါ် သွား၏။

“ငါ . . စုစုကျော်ကို ကြွနေပြီကွ”

“ဟာ မင်းကလည်း အဓိပ္ပါယ်မရှိ ဟိုက ကလေးတစ်ယောက် အမေလေကွာ”

“ကျွတ် . . မင်းကလည်း သူက ကလေးတစ်ယောက်အမေဆို တော့ ငါကရော လူပျိုနုနုထွတ်ထွတ်လေးမို့လား၊ ငါနဲ့ငြိခဲ့တဲ့ ကောင်မ လေးတွေသာ ကိုယ်ဝန်ရမယ်ဆိုရင် စုစုကျော်က ကလေးတစ်ယောက် အမေ . . အဟဲ . . ငါက ကလေးအယောက်နှစ်ဆယ်ကျော်နဲ့ အပေပြစ်

နေလောက်ပြီကွ”

“ဪ . . တတ်လည်းတတ်နိုင်ပါရဲ့ကွာ၊ မင်းကကြိုက်ပြန် တော့လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ငယ်ကျိုးငယ်နာဖော်ပြီပေါ့ ဟုတ်လား၊ ဘယ်သူမှတောင် ဖော်ပေးစရာမလိုပါလား”

“မင်းမသိလို့ ကောင်မလေးက ကလေးတစ်ယောက် အမေ ပေမယ့် အစင်လေးကွ ထိလိုက်ရင် အိနေတာပဲ . . အဟီး”

“ဪ . . မင်းတို့က ဒီမှာလာပြီးစုစုကျော်ကို လုနေတာပေါ့ ဟုတ်လား”

ချမ်းမြေ့ အနောက်မှာရောက်လာသည်။

“ဟာ . . လုတာမဟုတ်ဘူး . . ဒီကောင်ကွာ ငါဆီက လာပြီး အလှူခံနေလို့ . . ”

“ငါကအစောကြီးကတည်းက ရိပ်မိပြီးသား ဒီကောင်အကြည့် တွေက စုစုကျော်အပေါ်မှာ ရိုးမှမရိုးသားတာ၊ ဟိုတစ်နေ့က စုစုကျော် ရေချိုးနေတာကို ချောင်းကြည့်နေတာ . . ငါမသိဘူးများ မှတ်နေလား”

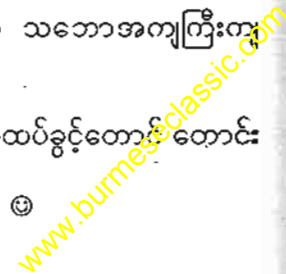
“ဟာ . . ချမ်းမြေ့၊ အဲဒါ ငါချောင်းတာမဟုတ်ဘူး ရေချိုးခန်း ထဲမှာရေသံကြားလို့ ဘယ်သူများလဲလို့ ချောင်းကြည့်တော့”

ဇော်ထက်မျက်နှာကြီးရဲကာ . . ရှက်ရှက်နှင့်ပိုးစပ်ထဲ တွေက ရာ အကြောင်းပြချက်တွေပေး၏။

“ကဲပါ . . ငါတို့ စုစုကျော်ကို ရန်ကုန်ခေါ်သွားကြမှာပေါ့”

ရွှေဘုန်းစကားကြောင့် ဇော်ထက် သဘောအကျကြီးကျ တာ . .

“အင်းလေ . . . အဟဲ . . ငါကလက်ထပ်ခွင့်တောင်တောင်း

လိုက်တော့မလားလို့ . . . ဟိုရောက်ရင် . . . မင်းတို့နဲ့အတူ တစ်ခါတည်း လက်ထပ်ပွဲလေး ကျင်းပလိုက်မယ်ကွာ . . . ”

“မင်းသဘောပဲ . . . မင်းကြည်ဖြူရင် . . . ငါတို့ကဘာ ကန့်ကွက် စရာရှိလဲ . . . ”

သူငယ်ချင်းသုံးယောက် ကားနားသို့ပြန်လျှောက်လာကြသည်။ ရဲနိုင်ကတော့ကားထဲမှ နေ၍နားသာစွင့်နိုင်၏။

“စုစုကျော် . . . မင်းရန်ကုန်လိုက်ခဲ့မှ ဖြစ်တော့မယ် . . . ”

“ရှင် . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ . . . ကိုဘုန်းလူ . . . ”

“မင်းကို . . . ဇော်ထက်က မေတ္တာရှိနေလို့ . . . မင်းတို့ သားအမိ နှစ်ယောက်ကို တစ်သက်လုံး စောင့်ရှောက်ချင်ပါတယ်တဲ့”

စုစုကျော်၏ ရှက်ရဲသော မျက်နှာလေးခေါင်းငုံ့သွားသည်။

“ဘယ်လိုလဲ . . . လက်ခံမယ်မဟုတ်လား . . . ကိုယ်မင်းကို တကယ်ချစ်တာပါ . . . ဟို . . . မူးလို့ပြောတဲ့စကားလို မဟုတ်ဘူးနော် . . . ”

ဇော်ထက် ရွှေဘုန်းလူကိုလှမ်းပြီး ငေါလိုက်သေးသည်။

ရွှေဘုန်းလူမသိချင်ဟန်ဆောင် နေလိုက်သည် . . . ။

“ကိုယ် . . . တကယ်ကို လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတာ၊ မင်းတို့ သားအမိကို ဒီမှာထားခဲ့ရမှာ စိတ်မချဘူး . . . ငါတို့ကိုကူညီလိုက်တဲ့အတွက် မင်းကို အလွတ်ပေးကြမှာ မဟုတ်ဘူးကွ . . . ”

“ညီမ သိပါတယ်အစ်ကို . . . ဒါပေမယ့် . . . ”

“ဒါပေမယ့်တွေ ဘာတွေလုပ်မနေနဲ့ . . . ငါကလူပျိုတစ်ယောက် မိန်းမမရှိဘူး . . . မင်းကိုလက်ထပ်လို့လည်း ကန့်ကွက်မယ့်သူ မရှိဘူး၊ ခုချိန်မှာ . . . မင်းငါ့ကိုချစ်ချစ်မချစ်ချစ် . . . မင်းဘဝအတွက်

မင်းသားလေးအတွက် လက်ခံလိုက်ပါ။ မင်းဘဝ ထာဝရငြိမ်းချမ်း သွားစေရမယ်လို့ ငါက ကတိပေးတယ် . . . ”

စုစုကျော်အဖို့ ဒီအချိန်မှာ ရွေးချယ်စရာလမ်းမရှိတော့ ငြင်းနေရင်လည်း ကိုယ်နဲ့ကလေးပဲ . . . ရှေ့လျှောက် ဒုက္ခပင်လယ်ဝေဦးမှာ . . .

“ညီမ . . . လက်ခံပါတယ် . . . အစ်ကိုဇော်ထက် . . . ”

“အိုကေ . . . ဟုတ်ပြီ . . . မင်းလိမ္မာတယ်၊ ကဲ . . . ဖေဖေသား . . . လာ . . . ဖေဖေချီမယ်နော် . . . အဟဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ . . . ဖေသားကို ဖေက

အရမ်းချစ်တာကွ”

စုစုကျော်လက်ထဲမှ ကလေးကို . . . လှမ်းခေါ်လိုက်ပြီး တရွံ့ရွံ့နမ်းနေ၏။ ဇော်ထက်ဘဝမှာ ဘယ်ကလေးကိုမှ မချစ်တတ်ဘူးဆိုတာ သူငယ်ချင်းအားလုံးအသိ . . .

မကိုခင်လို့ ဥကိုခင်တယ်ဆိုတာ ဒီလိုကောင်မျိုးကိုရည်ရွယ်တာ ဖြစ်မည်။

“ဟာကွာအရေးထဲ. . ကားကဘာဖြစ်ပြန်ပြီလဲ မသိဘူး”
 ချမ်းမြေ့ကားမောင်းနေရင်းမှ ထိုးရပ်သွားသော ခပ်ညည်း
 ညည်းဆိုလိုက်၏. . ။

“ဆီပြတ်သွားတာထင်တယ်. . ”

“ဟာ. . ဒုက္ခပါပဲကွာ၊ အရင်လိုပါတယ်ဆိုမှ အကြောင်းတ
 ပေါ်လာပြန်ပြီ. . ”

ရွှေဘုန်းလူ သောကပွေနေသော မျက်နှာဖြင့် စိတ်ပျက်စွာ

ညည်းတွားလိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဖုန်းကဝင်လာပြန်သည်။

“ကျွတ်. . ဒီတစ်ခါ ငါ့မိဘတွေ ဆက်တာကွ. . ဇေ ဆက်တာ
 မဟုတ်ဘူး”

“ဟေ့ကောင်. . ဘုန်းလူ. . မင်းဘာအချိုးတွေချိုးလဲ ငါတို့လူ
 ကြီးချင်း မျက်နှာပျက်အောင် လုပ်နေတာလားကွ၊ မင်္ဂလာပွဲက မနတ်
 ဖြန်စတော့မှာလေ မေ့နေပြီလား. . ”

“မ. . မဟုတ်ဘူး. . ဖေဖေ၊ ကျွန်တော်အခု လမ်းမှာ ရောက်
 နေပြီ. . ကားပျက်နေလို့ကြာနေတာ. . မင်္ဂလာပွဲအမီ ရောက်ရစေ
 မယ်ဖေဖေ. . ”

“အေး. . မရောက်ရင်လည်း ငါတို့က နောက်တစ်နေ့ အစေ့
 ပြတ်ကြေညာလိုက်ရုံပဲကွ. . ”

ပြောချင်ရာပြောပြီး ဖုန်းချသွားသဖြင့် ရွှေဘုန်းလူ ကြက်ကြီး
 လည်လိမ်ထားသလိုဖြစ်သွား၏။ နောက်တစ်ကြိမ်. . ဖုန်းထပ်မြည်လာ
 ပြန်သည်။

“အီး. . ဒီ. . ဒီတစ်ခါ. . ဇေဆီကကွ. . ”

မျက်စိမျက်နှာပျက်ကာ. . သောကပွေနေရာသော ရွှေဘုန်း
 လူ၏ အဖြစ်ကိုသူငယ်ချင်းတွေလည်း မကူနိုင်မကယ်နိုင်. . စုစုကျော်
 လည်းရင်တမမနှင့်. .

“ဟဲ့လို့. . ဇေ. . ကိုယ်. . ဇေကို အနူးအညွတ်တောင်းပန်ပါ
 တယ်ကွာ၊ ကိုယ်အခု. . ရန်ကုန်ကိုပြန်လာတဲ့လမ်းမှာ ကားပျက်နေ
 လို့. . မနက်လောက်မှ ရန်ကုန်ကိုရောက်ဖြစ်မယ် ကိုယ်မင်္ဂလာပွဲအမီ
 ရောက်ရပါစေမယ်လို့ လုံးဝကိုကတိပေးပါတယ်ကွာ. . ”

www.burmeseclassic.com

“ရှင်အကြောင်းပြချက်တွေက ကုန်ပဲမကုန်နိုင်တော့ဘူးလား ဘုန်းလူ့ . ရှင်ကဘယ်လိုလူစားမျိုးလဲ . ကျွန်မကိုသက်သက်မဲ့ အရှက်ခွဲနေတာလား . . ဟမ် . . ”

လရောင်အောက် လယ်ကွင်းတွေ နံဘေးရှိကားလမ်းမပေါ်တွင် . . ဇေအသံစူးစူးလေးက ဒေါသသံတွေအဖြစ် ဖုန်းထဲမှ လျှံထွက်နေ၏။

ချမ်းမြေ့တို့အားလုံးလည်း အသက်ပင်ဝဝ မရှုရဲကြ ဘေးကနေ ငြိမ်ပြီးနားထောင်နေကြ၏။

“ဘုရားပေးပေး . . ကျမ်းပေးပေးပါ . . ဇေလေးရယ် ကိုယ်က ဇေကို အသက်ထက်တောင်ချစ်သေးတာ ဘယ်လိုအရှက်ခွဲရမှာလဲ . . ”

“ဒါဆို . . ကျွန်မကသတို့သားမပါပဲ မင်္ဂလာဆောင်ရမှာလား”

“အဲ . . အဲလိုမဟုတ်ဘူး . . ဟိုလေ . မနက်ဖြန်မင်္ဂလာပွဲကို အချိန်မီရောက်ရပါစေမယ် . . ဒီညတော့ ဆီဘယ်မှာမှရှာဝယ်လို့မရတဲ့အတွက် လမ်းမှာပဲ မိုးလင်းရလိမ့်မယ် . . ဒါပေမဲ့ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုယ် . . ဇေကိုအရမ်းချစ်တယ် . . ဘယ်လိုမှအဆုံးအရှုံး မခံနိုင်ဘူး . . ”

ရွှေဘုန်းလူ့ ဖီလင်အပြည့်ဖြင့် ပြောကောင်းတုန်းရှိသေးသည် ဇေယျာနွယ်ဖုန်းချသွားသည်။

“ဟာကွာ . . ဖုန်းကချသွားပြီ . . ”

ရွှေဘုန်းလူ့ ဖုန်းကိုနှမြောတသစွာ ကြည့်ပြီးကားလမ်းပေါ်မှာ ပင်စိတ်ပျက်လက်ပျက် ထိုင်ချလိုက်သည်။ ညရနံ့တွေ သင်းပျံ့နေသော လေပြည်တို့ပင် ရွှေဘုန်းလူ့အတွက် အေးမြမှုကို မပေးနိုင်တော့။

ချမ်းမြေ့နှင့်ဇော်ထက်လည်း ဖြတ်သွားသမျှကားတွေကို ဆီ

ဝယ်၍ရလိုငြားတား ကြည့်ကြသည်။ မည်သည့်ကားမှ ရပ်မပေးကြ။ နောက်ဆုံးတော့ ကားပေါ်မှာပင် မိုးလင်းပေါက် ငုတ်တုတ်ထိုင်ငိုက်ခဲ့ကြရ၏။

မနက်မိုးလင်းတော့မှ ဘုရားဖူးယာဉ်ကားတစ်စီးထံမှ ဆီဝယ်၍ရသွားသည်။

“ချမ်းမြေ့ . . ကားကိုငါပဲမောင်းမယ်ကွာ . . ”

ရွှေဘုန်းလူ့ ရန်ကုန်အချိန်မီပြန်ရောက်ရေးမှာ အသက်ထက်ပင် အရေးကြီးသဖြင့် ကားကိုအရှိန်နှုန်းမြှင့်၍ မောင်းလေတော့သည်။ ဝှီးခနဲ . . ဝှီးခနဲ မောင်းလိုက်ပုံများ . . ခုံးယုံထက်ပင် မြန်နေမလားမသိ။

“ဟာ . . ဟေ့ . . ဟေ့ကောင် . . ပြည်းပြည်းမောင်းပါကွာ ငါတို့အားလုံး မင်းရဲ့မင်္ဂလာပွဲကို ဝိညာဉ်အဖြစ်နဲ့ သွားနေရပါဦးမယ် . . ”

“ဆောရီပဲ သူငယ်ချင်းရေ . . ရန်ကုန်ကို အချိန်မီရောက်ဖို့အတွက် ငါဒီလောက်တော့ ရင်းနှီးသင့်တယ်ကွာ . . ”

ရွှေဘုန်းလူ့မောင်းသောကားကို အားလုံးသည်ထိတ်ရင်ဖိုဖြင့် ဇီးဖြူသီးဆန်ကောထဲလှိမ့်သလို လှိမ့်ခံရင်းလိုက်ပါလာကြ၏။ အားလုံးရင်တမမ ဘုရားတတတဖြင့် လိုက်နေရသောအချိန်တွင် စုစုကျော်၏ သားထံမှ ထူးခြားစွာဖြင့် တခိုးခိုးတခစ်ခစ်ရယ်သံတွေ ထွက်ပေါ်လာနေသေး၏။ လှောင်တာလား ပျော်နေတာလား ဆိုတာတော့ ဒီကလေးကလွဲပြီး ဘယ်သူသိနိုင်မှာလဲ . . .

www.burmeseclassic.com

“ဘုန်းလူ မင်္ဂလာပွဲစဉ် တစ်နာရီကျော်ကျော်ပဲလိုတော့တယ် နော်”

ဇေအသံကစိတ်လှုပ်ရှားလွန်း၍ တုန်အက်နေ၏။ ရွှေဘုန်းလူ လည်း ကားမောင်းနေရင်းမှ ဇေချွေးတွေတဖြိုက်ဖြိုက်ကျနေ၏။

“ရောက်တော့မယ် ကိုယ်တို့ဘုရင့်နောင်တံတားပေါ် ရောက် နေပြီဇေ ကိုယ်အခုကားကို အရှိန်နှုန်းမြင့်ပြီး ရဟတ်ယာဉ်မောင်းသလို မောင်းနေတယ်”

“အို. . . အဲလိုမောင်းနေရင် မင်္ဂလာပွဲကို ရောက်မလာပဲ. . . ရေဝေးကို တန်းရောက်သွားမယ်”

“ရောက်ခါမှ ရောက်ရော ဇေရယ်၊ ကိုယ်ဇေကို အရမ်းချစ် တယ်၊ ဒါကြောင့်မင်္ဂလာပွဲကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ အပျက်မခံနိုင်ဘူးကွ”

ရွှေဘုန်းလူကားကိုလည်း အမြန်မောင်းနေသေးသည် ဖုန်းတ လည်းပြောနေသေးသည်မို့ ချမ်းမြေ့မျက်လုံးပြူးနေကြသည်။

ဘေးမှကားတွေလည်း ဇေဖြင့်မောင်းနေသော ရွှေဘုန်းလူ တားကို ကွေ့ရှောင်ရင်း. . .

“ကွီ. . .”

“တီ. . . တီ. . . တီ. . .”

“ဟေ. . . ကားကိုဘယ်လိုမောင်းနေတာလဲ သေချင်လို့လား၊ တစ်နေ့ထမင်းနှစ်နပ်စားရတာ ပြီးငွေနေရင်းလည်းပြော”

တခြားကားတွေမှ အမျိုးမျိုးမေတ္တာလှမ်းပို့သံတွေကို လည်းဝရ မစိုက်အား။

“ဘုန်းလူ. . . ငါတစ်လှည့်မောင်းမယ်ကွာ. . .”

“ချမ်းမြေ့စိတ်ပူစွာဖြင့် သူမောင်းရန်ပြော၏. . .။

“ဘုန်းလူ. . . ငါ. . . ငါ့အရိုးတွေ ကျိုးစရာမရှိတော့ဘူးနော်. . . ဒီတစ်ခါဆိုရင်တော့ ငါ့တစ်ကိုယ်လုံး စိမ့်ညက်ညက်ကြေရုံပဲ ရှိတော့ မှာကွ. . .”

ရဲနိုင် ဖုတ်လိုက်ဖုတ်လိုက်အသက်ရှူရင်း ထိတ်ထိတ်ဖျာဖျာ တောင်းပန်ရှာ၏။ ဇော်ထက်ကလည်း မျက်လုံးအပြူးသားဖြင့်. . .

“ဘုန်းလူစိတ်ကို ငြိမ်ငြိမ်ထားပြီးမောင်း၊ ငါတို့အသက်တွေက

www.burmeseclassic.com

မင်းလက်ထဲမှာ ပဲရိုတယ် သိလားသူငယ်ချင်း၊ ငါ့မိန်းမ အသစ်စက်စက် နဲ့ ငါ့ဝမ်းမနာသားလေးနဲ့ အတူနေပါရစေဦးကွာ”

အားလုံး၏ခံစားမှုတွေသည် ရိုလာကိုစတာစီးနေရသလို . . ရင်ကအေးအေး အသည်းတငြိမ်ငြိမ်ဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စတေးပြီး အဆုံးစီရင်သလို ခံစားနေကြရ၏။

စုစုကျော်ဆိုလျှင် သူ့သားလေးကို ခပ်တင်းတင်းပွေ့ပြီး မျက်လုံးလေးမှေးစင်းကာ . . ဂုဏ်တော်တွေပွားနေသည်ဟု ထင်ရလောက်အောင် ပါးစပ်ကပွစိပွစိ။

ရွှေဘုန်းလူကားမောင်းရင်း . . ဇေယျာနွယ်ဆီ ဖုန်းထပ်ဆက် ပြန်သည်။

“ဟဲ့လို့ . . ဇေ . . ကိုယ် . . ကိုယ်ရောက်တော့မယ် အခု လှည်းတန်းမီးပွိုင့်ကို ကျော်လာပြီ . . ကိုယ့်အတွက်ဝတ်စုံ အဆင်သင့်ပြင်ထားတော့ ဟိုတယ်ရှေ့ကားရပ်တာနဲ့ ကိုယ်အဝတ်အစားလဲမယ် . . အိုကေနော် . . ဇေ . . ”

အားလုံးဘုရားတတတဖြင့်ပင် ဟိုတယ်ရှေ့သို့ရောက်လာ၏။ အားလုံး၏စိတ်ထဲမှာ . . ဟူး . . တော်ပါသေးရဲ့ ငါတို့ သေတွင်းက လွတ်လာကြပြီဟု . . စိတ်ကိုလျှော့ချလိုက်ကြ၏ . . ။

ကားကိုဟိုတယ်ဝင်းထဲသို့ ချိုးကွေ့ဝင်လိုက်ပြီး ရွှေဘုန်းလူကားစတန်းမှာပင် ကားကိုနေရာကျအောင် ရပ်မနေအားတော့ . . .

ဟိုတယ်ဝင်ပေါက်တွင် . . ဇေယျာနွယ်သတို့သမီး ဂါဝန်အဖြူလေးနှင့် ဖုန်းတစ်လုံးကိုင်ကာ . . ဗျိုင်းမလေး ဗျိုင်းထီးကိုမျှော်သလို . . လည်ပင်ရှည်မတတ်မျှော်နေရှာရင်း . . ကားထဲမှ ဒရောသောပါး ဆင်း

ချလာသော ရွှေဘုန်းလူကိုမြင်တော့မှ . . မျက်လုံးအစုံကိုမှိတ်လျက် . . ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းလုံးကြီးချလိုက်၏ . . ။

ရင်ထဲမှာရှိသော . . အဖုအထစ်တွေကတော့ မပြေသေး တတန်စီရှင်းရမှာပင် . . ။

“ဇေ . . ကိုယ်ရောက်ပြီ . . ”

ဇေယျာနွယ် . . ခပ်မဲ့မဲ့ပြုံးလိုက်၏ ကြွေရုပ်ကလေးလို လှနေသော ဇေယျာနွယ်ကိုကြည့်ပြီး ရွှေဘုန်းလူအမောတွေပင် ပြေသွားရလောက်အောင် ဇေအရမ်းလှပါသည်။ ချစ်စရာကောင်းလိုက်တာ ။

“ဪ . . ခုတော့ . . ရှင်တကယ်လာပြီပေါ့နော် . . ”

“ခွင့်လွှတ်ပါကွာ . . ကိုယ်တောင်းပန်တယ် . . ”

“ဇေက ရှင့်ကို ခွင့်လွှတ်ရမယ် ဟုတ်လား၊ ရှင်လိမ့် ပြောတော့ ချမ်းမြေ့လိပ်ခေါင်းခွဲရမှာဆို . . ခုတော့ ရှင်တို့တစ်ဖွဲ့လုံး ချောင်းသာမှာ အလေလိုက်ပြီး အိုနာကျိုးကန်းဖြစ်ပြီး ပြန်လာကြတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

“ဟမ် . . ဇေ . . ဇေ . . သိနေတယ်ဟုတ်လား . . ”

ဇေစကားကြောင့် အလိမ်ပေါ်ရသော ရွှေဘုန်းလူမျက်နှာမှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်သွားသည်အထိ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ် သွားရသည်။

“ရဲနိုင်ကို သဲဖြူကျွန်းကနေခေါ်ပြီး ဆေးရုံကို သွားပို့ပေးတာ ဘယ်သူလဲ . . ရှင်သိလား . . ”

“အမ် . . မ . . မသိဘူး . . ”

“ဟွန်း . . မသိရင်မှတ်ထား . . ရဲနိုင်ကို သဲဖြူကျွန်းက နေခေါ် ထုတ်ပြီးဆေးရုံပို့ခဲ့တာ ကျွန်မရဲ့အစ်ကိုနဲ့ယောက်မ လင်မယားပဲ . . ”

“ဟင် . . တ . . တကယ် . . ”

www.burmeseclassic.com

“ဘာငြင်းချင်သေးလို့လဲ . . ဒီတစ်ခါငြင်းရင်တော့ ရှင်အသေပဲ နော် . . ”

ရွှေဘုန်းလူတွင် ဇေယျာလောကအောင် ပြောနိုင်သည့် အကြောင်းပြချက်တွေမရှိတော့ . . ။

“မ . . မငြင်းချင်တော့ပါဘူး . . ဇေရယ်၊ ကိုယ် . . ကိုယ်လေ သူတို့ဆွယ်လို့ လူပျိုလက်ကျန်ရက်ကလေးတွေကို . . အဲ . . အဲ ဒီမှာသွား ဖြန်း မိပါတယ် . . ကိုယ်အပေါင်းအသင်း မှားသွားလို့ပါနော် . . နော် လို့ . . ”

“ဖြန်း . . ဖြန်း . . ”

“အောင်မလေးဗျ . . တကယ်ဆော်တယ်ဗျ”

ရွှေဘုန်းလူတို့ဘက်ပါ . . ဒီဘက်ပါလည်ထွက်သွားအောင် ဇေလက်သံကပြင်း၏။ သူငယ်ချင်းတွေပင် ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် အံ့သြကုန်ကြသည်။

“ကဲ . . မင်္ဂလာပွဲစတော့မယ် . . အချိန်မရှိဘူး၊ အဲဒီကိစ္စကိုပွဲ ပြီးမှဆက်ရှင်းမယ် . . ရှင့်ကို . . မင်္ဂလာဦးညကစပြီး နောက်တစ်လတိ တိ အစာရေဆာအငတ်ထားမယ် . . ဘာဆို ဘာမှမကျွေးဘူး . . အဲ . . အပြင်မှာဝယ်စားမယ်တော့ မကြံနဲ့နော် . . ဇေယျာနွယ်လက်သံ ဘယ် လောက်ပြောင်တယ်ဆိုတာ ခုလက်တွေသိပြီ မဟုတ်လား . . ”

ဇေယျာနွယ် . . ရွှေဘုန်းလူလက်ကိုဆွဲကာ အဝတ်လဲခန်းရှိရာ သို့ ဂါဝန်လေးမကာ၊မကာဖြင့် ရှေ့ကလျှောက်သွား၏ . . ။

ရွှေဘုန်းလူ၏ ခြေလှမ်းတွေက . . ဇေယျာနွယ်လောက် အင် အားမရှိသလို . . တုံ့နှေးနေ၏ . . ။

အစာရေဆာဖြတ်မယ်ဆိုတာ ကြိုသိမှတော့ . . ဘယ်လိုလုပ် အင်အားတွေရှိတော့မှာလဲ . . ရက်စက်ပါပေ . . ဇေရယ် . . ။

သူငယ်ချင်းတွေအားလုံးကိုလည်း အသေအချာပိတ်ထားရဦး မည်။ ချောင်းသာမှာ အလေလိုက်မိသည့် ကိစ္စကတော့ ရှိစေတော့ . . စုစုကျော်ကိုမှားပြီးလက်ထပ်မိသည့်ကိစ္စကတော့ အသက်သာအသေခံ လိုက်ကြ . . လုံးဝဖွင့်မပြောမိပါစေနဲ့လို့ . .

ဒီကိစ္စသာ ဇေသိခွဲမယ်ဆိုလျှင် . . ရွှေဘုန်းလူဘဝက မတွေ့ဝံ့ စရာ . . . တစ်သက်လုံးအငတ်ဘေး ဆိုက်မည်ကိန်း . . ။

ရွှင်ပန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ

WITZAR

www.burmeseclassic.com